Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 97.— Τομ. Δ'.— Ετος Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 8 ΜΑΙΟΥ 1862. ‖ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [Μετα Πολιτ. Παραρτηματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρειᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλίᾳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΕΓΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλιᾳ
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ ἐν Γιουργέβῳ.
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τελετὴ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀλληλεθνοῦς ἐκθέσεως.....Σελὶς 290
Ἰαπωνικὴ πρεσβεία..... „ 294
Βρεττανικὴ Κολομβία..... „ 294
Αἱ τριακόσιαι παρθένοι..... „ 298
Διάφορα..... „ 298
Στατιστικαί..... „ 299
Στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Ῥωσσίας..... „ 302
Ἐπιστολὴ Σαμουὴλ Νικολαΐδου..... „ 302
Ἐμπορικά..... „ 303
Οἱ δασοδίαιτοι τῆς μεσημβριηῆς Ἀμερικῆς..... „ 304
Ἰουδαῖοι ἐν Λονδίνῳ..... „ 304
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 301, 302, 303, 304 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Ἡ πρωτεύουσα κώμη Γερανάκη..... „ 292
Ἡ πόλις Ἀντιόχεια..... „ 292
Ὁ ἐν Κύθνῳ πεσὼν ὑπολοχαγὸς Περικλῆς Μωραϊτίνης..... „ 293
Τὸ σπήλαιον τῆς Ἁγ. Ῥοζαλίας..... „ 293
Τὸ ἔαρ..... „ 296
Ὁ Μάϊος..... „ 297
Ὁ Βαβιρούσσας..... „ 300
Ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον τῆς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως Πετροβάρας. „ 300
Ἡ ἐν Πειραιεῖ ἀγορὰ τῶν οἴνων..... „ 301

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
(ADVERTISEMENTS.)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΙΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιακτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ἣν φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιθιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περιπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐφεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκοίλης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλατηρίου, πολλάκις ἐπιβλαβῆ ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθιστάμενη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολώτατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζόμενα, ὥστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δέ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, ὄυο δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ
Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθηνά, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccatilly, London

HOLLOWAY
ΧΑΠΠΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.
Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπου ἀλλοῦ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πρὸς πώλησιν τῶν δύο τουτων περιφήμων ἰαματικῶν. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν πρακτορίαν τοῦ Καταστήματος Holloway, 244, Strand, London, δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, συμβιβαζόμενος περὶ τῆς προμηθείας.

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα·

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διϋλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαποῦνι τοῦ Οὐίντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον.

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ξύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΕΞ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἴδους μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βοῦρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΗΤΚΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W. συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν δίπλων καὶ μονῶν, κωμῶν, καθελλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν Κ

J. F. O'BRIEN, 3 Brompton Sq. S. W London

ΤΕΛΕΤΗ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἠνεῴχθη ἐν μεγάλῃ πομπῇ ἡ Παγκόσμιος Ἔκθεσις τοῦ ἔτους 1862. Οὐδὲν δὲ παρατραγῴδον συνέβη κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐτελέσθησαν ὅπως προδιετάχθησαν ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει. Ἡ λαμπρὰ ὅμως καὶ τερπνὴ ἡμέρα ἐσκιάζετο ὑπὸ ἑνὸς καὶ μόνου μελαγχολικοῦ νέφους. Ἐκ τῶν πολλῶν μυριάδων θεατῶν, οἵτινες ἐκάλυπτον τὰς ὁδοὺς καὶ ἐπιέζουν τὸ πλησίον τοῦ μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος, ὀλίγοι μόνοι, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, οὐδεὶς ἐλησμόνησε τὸν ἔνδοξον καὶ μεγαλόψυχα πρίγκιπα, ὑφ' οὗ τὸ μέγα ἔργον τῆς παρούσης ἐποχῆς προητοιμάσθη, καὶ ὅστις ἐθέρισε χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ὀρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων αὐτοῦ πόνων. Πολλοὶ δὲ συμπαθητικοὶ λόγοι ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τῆς χαριτοβρύτου βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἧς ἡ ἀπουσία καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀπουσίας, ἐπεσκίασαν ἐν μέρει τὴν ἄλλως μεγαλοπρεπεστάτην καὶ πανηγυρικωτάτην ταύτην ἡμέραν.

Ἡ ἡμέρα τῆς παρελθούσης πέμπτης ἦν μία τῶν σπανίων ἡμερῶν τοῦ Λουδίνου. Ὁ μὲν καιρὸς ἦν λαμπρός, καὶ ἡ περιέρεια τοῦ πλήθους ἀπρίγραπτος. Περὶ μὲν τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωΐας βαγδαία κατέπεσε βροχή, ἀλλ' αὕτη δὲν διήρκεσεν εἰμὴ ἐφ' ὅσον χρόνον ἦν ἀναγκαία πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κονιορτοῦ, καὶ ἀμέσως αἱ ὁδοὶ πάλιν ἐξηράνθησαν, καὶ ὁ ἥλιος διεσκέδασε πᾶν νέφος ἀπὸ τοῦ Λουδινίου ὁρίζοντος. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ ἀποσπάσματα ἀστυνομικῶν κλητήρων ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς πλησίον τῆς ἐκθέσεως, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν μακραὶ σειραὶ ἀμαξῶν εἶχον τεθῇ εἰς γραμμὴν ἑκατέρωθεν τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ πολυάριθμον πλῆθος εἰσιτηριούχων ἤρξατο νὰ συναθροίζηται εἰς τὰς διαφόρους θύρας τῆς εἰσόδου, ζητῶν νὰ εἰσέλθῃ ὡς οἷόν τε ταχύτα καὶ νὰ καταλάβῃ τὰς ἀρίστας τῶν θέσεων.

Τὸ τε οἰκοδόμημα τῆς ἐκθέσεως καὶ τὰ παρακείμενα μέγαρα ἐκοσμοῦντο ὑπὸ σημαιῶν παντὸς ἔθνους, καὶ ἰδίως ἀντικρὺ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τῆς ἐκθέσεως διεκρίνοντο ἐξ ἀποστάσεως αἱ πάντη σημαιοστόλιστοι. Κατὰ πρῶτον μὲν ἤθελέ τις ἐκλάβει αὐτὰς ὡς κατοικίας διασήμων τινῶν προσώπων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἤθελε μάθει ὅτι αὐ·αι ἀ·οτελοῦσιν ἐμπορικήν τινα λέσχην, συγκειμένην ἐκ 2,000 μελῶν.

Ὑπάρχουσι δύο μεγάλαι ὁδοὶ ἄγουσαι εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐκθέσεως, ἡ μὲν ἀπὸ μεσημβρίας καὶ ἀνατολῶν διὰ τοῦ Piccadilly καὶ μιᾶς ψωνίας τοῦ Hyde Park, καὶ ἡ ἑτέρα διὰ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ Hyde Park. Ἀμφότεραι δὲ αἱ ὁδοὶ αὗται ἦσαν πλήρεις θεατῶν, ἀλλ' ἰδίως διέπρεπεν ἡ τοῦ Hyde Park. Ἱππεῖς δ' ἦσαν παρατεταγμένοι κατὰ τὰς ὁδοὺς ταύτας, καὶ οὗτοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς ἐφίππου ἀστυνομίας διετήρουν τὴν τάξιν, καὶ ἐκαθάριζον τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τῶν ἁμαξῶν καὶ τοῦ ὄχλου, ὥστε οὐδεμία βραδύτης παρουσιάζετο εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐπισήμων ἁμαξῶν.

Περὶ δὲ τὴν 11ην ὥραν π. μ. ἤρξαντο νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν ἔκθεσιν πολλοὶ διάσημοι ξένοι, ἐνῷ κατὰ τὰς προηγουμένας ὥρας οἱ προσελθόντες οὐδεμίαν κατεῖχον ἐπίσημον θέσιν, καὶ αἱ κυρίαι, ὑφ' ὧν συνωδεύοντο, φέρουσαι λευκὰς ἐνδυμασίας, ὡμοίαζον μᾶλλον πρὸς κυρίας πορευομένας εἰς γάμον. Ἀλλ' ἡ θέα αὕτη μετεβλήθη ἀπὸ τῆς 11ης ὥρας, καὶ ἤδη ἤρξατο ἡ πρόοδος τῶν μεγαλοπρεπεῖς στολὰς φερόντων Γάλλων, Αὐστριακῶν, Ῥώσσων, Βαναρῶν, Σαξώνων καὶ ἄλλων εὐρωπαίων πρίγκηπων. Πρὸ πάντων δ' ἐφελκύσθη ἡ προσοχὴ τῶν θεατῶν ὑπὸ τῶν πρίγκηπων τοῦ Ἀϊτίου καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Οἱ Ἰαπωνοὶ πρὸ πάντων πρίγκηπες διέφερον τῶν πρίγκηπων τῶν ἄλλων Δυνάμεων, καθόσον ἔφερον λαμπρὰν παποῦλίαν, ἥτις ἐφαίνετο ἄτοπος ἐν βωμῷ εἰρήνης, οἷος ἦν ὁ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἀλλ' ἥτις θεωρεῖται ἀπαραίτητος κατὰ τὰ ἰαπωνικὰ ἔθιμα. Διὰ τῆς δυτικῆς δὲ θύρας εἰσῆλθε τὸ ἑημοτικὸν συμβούλιον, προηγουμένου τοῦ λόρδου ὑπομάρχου.

Ἡ δὲ κατὰ τὴν Cromwell road εἴσοδος ἐφυλάχθη ἰδίως διὰ τοὺς βασιλικοὺς ἐπιτρόπους, διὰ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Μ. Βρεττανίας, καὶ δι' ἄλλα εὐκλεῆ πρόσωπα, καὶ κατὰ τὴν 12ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν αἱ αὐτῶν βασιλικαὶ ὑψηλότητες ἡ δούκισσα τοῦ Κέμβριτς, ἡ μεγάλη δούκισσα τοῦ Μεκλεμβεὶργ-Στρέλιτς, καὶ ἡ πρηγκίπισσα Μαρία ἀφίκοντο ἐκεῖσε καὶ βασιλικὸς ἀπεδόθη αὐταῖς χαιρετισμός. Καταβᾶσαι δὲ τῆς ἁμάξης, ὠδηγήθησαν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κόμητος Γραμβίλ, τοῦ δουκὸς τοῦ Ρούκιγγαμ καὶ τινων ἄλλων ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκθέσεως. Κατὰ δὲ τὴν μίαν ὥραν μ. μ. ἀφίκοντο καὶ οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι, εἰς οὓς ἀνέθηκεν ἡ Δύτῆς Μεγαλειότης τὸ καθῆκον τοῦ ν' ἀνοίξωσιν ἀν' αὐτῆς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἀπεδόθησαν αὐτοῖς στρατιωτικαὶ τιμαί. Τοὺς βασιλικοὺς δὲ τούτους ἐπιτρόπους καὶ ἰδίως τὴν αὐτοῦ βασιλικὴν ὑψηλότητα τὸν δοῦκα τοῦ Κέμβριτς καὶ τὸν λόρδον Παλμερστῶνα, τὸ πλῆθος ὑπεδέχθη λίαν ἐνδυσιωδῶς καὶ μετὰ πολλῶν ἐπευφημιῶν, ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα.

Μετὰ δὲ τοὺς βασιλικοὺς ἐπιτρόπους εἵποντο πενθηφόρα ὀχήματα, ὧν ἡ θέα μελαγχολικωτάτην ἐπροξένησεν εἰς τοὺς θεατὰς ἐντύπωσιν. Ταῦτα ἦσαν ἁπλῆ σειρὰ ἁμαξῶν, φερομένων εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα, εἰς ὃ ἐφέροντο καὶ αἱ ἄλλαι ἅμαξαι, ἀλλὰ τὰ πένθιμα ἐνδύματα τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὸ μέλαν κάλυμμα τῶν ἁμαξῶν, ἀνεκάλει εἰς ἡμᾶς τὴν μνήμην τοῦ θεατοῦ τὴν αἰτίαν τοῦ μελαγχολικοῦ τούτου θεάματος. Ἐν ταῖς βασιλικαῖς δὲ ταύταις ἁμάξαις ἦσαν ὁ πρίγκιψ τῆς Πρωσσίας καὶ ὁ πρίγκιψ Ὀσκὰρ τῆς Σουηδίας μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν πρίγκιψ τῆς Πρωσσίας φέρων τὴν στολὴν πρώσσου στρατηγοῦ μετὰ πολλῶν παρασήμων ἦν ἐν τῇ πρώτῃ ἁμάξῃ, ὁ δὲ πρίγκιψ Ὀσκὰρ τῆς Σουηδίας ἐν τῇ δευτέρᾳ.

Κατὰ τὴν 12ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν αἱ θύραι τῆς ἐκθέσεως ἐκλείσθησαν. καὶ δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδένα πλέον ἡ εἴσοδος, εἰμὴ εἰς προνομιοῦχά τινα πρόσωπα, καὶ ὅταν ἡ βασιλικὴ συνοδία εισῆλθεν εἰς τὸ οἰκοδόμημα, τὸ ἐκτὸς αὐτῆς πλῆθος ἐδόθη εἰς διάφορα εἴδη διασκεδάσεως. Ἐν τῇ ὁδῷ Βρόμπτονος παρετήρει τις ὀλίγας σημαίας, ὧν ἡ μία ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν «εὖ παρέστητε πάντα τὰ ἔθνη.» Περὶ δὲ τοῦ οἰκοδομήματος ἐπωλοῦντο χάρται, ὁδηγοί, νομισματόσημα, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται ν' ἀποθανατίσῃ τὸ ὄνομα τῆς παρούσης ἐκθέσεως. Τοσοῦτον δὲ πλῆθος ἦν συνηθροισμένον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐκθέσεως, ὥστε μόλις ὁ χορὸς καὶ ἡ μουσικὴ ἠκούετο ἐντός. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀλληλουϊὰ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸ ἐθνικὸν ᾆσμα, καὶ ἐν τῷ ἄμα ἠκούσθησαν ἐν τῷ πλήθει αἱ φωναὶ «ἐκβάλατε τοὺς πίλους!» μετὰ ἐπευφημιῶν ἀντηχησασῶν καθ' ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα καὶ πολλάκις ἐπαναληφθεισῶν. Τὸ πλῆθος τρόπον τινὰ ἐξέφραζε χαρὰν ἀνέκφραστον, ἐνῷ τὸ πυροβολικὸν ἀπέδιδε τὸν βασιλικὸν χαιρετισμὸν, καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐπανηγύριζον τὴν ἔναρξιν τῆς ἀλληλεθνοῦς ἐκθέσεως τοῦ σωτηρίου ἔτους 1862.

Ἡ δὲ ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος τελετὴ, ἣν θὰ περιγράψωμεν νῦν ἐν συντόμῳ, ἦν, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Ἄγγλων, ἡ μεγίστη καὶ μεγαλοπρεπεστάτη ἁπασῶν τῶν τῆς χώρας ταύτης τελετῶν. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκθέσεως ἐκοπίασαν παντὶ σθένει, ὅπως κατασκευάσωσιν αὐτὴν ὡς οἷόν τε τελείαν, καὶ τοσοῦτον ἐπιδεξίως ἐξετέλεσαν τὰ πάντα, ὥστε μόλις γνωσθῇ τις νὰ ἐξελέγξῃ σφάλμα τι αὐτῶν. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν τελετὴν τῆς 1ης μαΐου ἤρξαντο κυρίως τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτε οἱ ἐν τῇ ἐκθέσει ἐργάται ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν σχεδὸν διὰ τῆς βίας, καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις ἀνέλαβε τὸ καθῆκον τοῦ νὰ καθαρίσῃ καὶ προετοιμάσῃ τὸ οἰκοδόμημα διὰ τὴν τελετὴν ἐν μιᾷ μόνῃ ἡμέρᾳ. Τὸ ἔργον τοῦτο κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφαίνετο δυσχερέστατον, ἀλλ' ἡ χρῆσις 1250 ἐργατῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ἑκατοντάδων ἀνθρώπων, ὑποβοηθούντων τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, ὑπερέβαλε πᾶν πρόσκομμα. Οὐ μόνον τὰ πατώματα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τμήματα ἀνεσκευάσθησαν καὶ ἐκαθαρίσθησαν, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὑποδοχὴν τῶν ξένων, καὶ οἱ ἐπίτροποι εἰργάζοντο ἅπασαν τὴν ἡμέραν τῆς τετάρτης καὶ τὴν νύκτα τῆς τετάρτης πρὸς τὴν πέμπτην, ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ. Μόνος δὲ σκοπὸς τῶν προπαρασκευῶν τούτων ἦν τὸ νὰ καταστήσωσι τὸ θέαμα ὡς οἷόν τε λαμπρότερον καὶ προσιτὸν εἰς πλείονας ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ ἐπίτροποι οὐδενὸς ἐφείσθησαν κόπου. Ἅπαντες σχεδὸν διῆλθον τὴν νύκτα ὁδηγοῦντες τοὺς ἐργάτας, καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εὗρεν αὐτοὺς κατέχοντας ἔτι τὰς θέσεις αὐτῶν· ὁ κόπος ἦν τῷ ὄντι μέγας, ἀλλὰ μεγάλοι ἦσαν καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ. Κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης ἅπαντα σχεδὸν τὰ τμήματα ἐτέθησαν εἰς τάξιν, καὶ δὲν ἡ κούετο ἡ σφύρα, εἰμὴ πέριξ τοῦ ἡμιτελοῦς θρόνου, ὃν ἐκόσμουν δι' ἀνθέων καὶ ἄλλων κοσμημάτων. Ἡ θέα κατὰ τὸν θόλον ἦν τῷ ὄντι κατωτέρα τῆς τοῦ 1851, ἀλλ' ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰ πολυπληθῆ τρόπαια τοῦ ἀγγλικοῦ θόλου, τὰ παρεμβαλλόμενα προσκόμματα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ θεατοῦ, δὲν δύναται ἢ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ θέα ἐστὶν ἀρκούντως μεγαλοπρεπής. Δὲν βλέπει τις τὰ δένδρα καὶ τὰς κρήνας καὶ ἅπαν τὸ κέντρον, ἀλλὰ πάλιν τὸ οἰκοδόμημα ἐν γένει ἐστὶν ἀξιοθαύμαστον. Οὐδεμία ἄλλη χώρα πλὴν τῆς Ἀγγλίας ἠδύνατο νὰ οἰκοδομήσῃ τοιοῦτον οἰκοδόμημα ἐν τοσούτῳ βραχεῖ χρόνῳ, καὶ νὰ πληρώσῃ τοσαῦτα ἔξοδα. Πολλοὶ ἐπέκριναν τὸ σχέδιον τῆς ἐκθέσεως, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπενέγκωσι τοιαύτην ἐπίκρισιν ὤφειλον νὰ ἀναλογισθῶσιν ὁπόσας καὶ ὁποίας δυσκολίας ἔδοκίμασαν οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι πρὸ συλλογὴν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοιούτου οἰκοδομήματος. Κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ δαπάνη αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς 590,000 λίρας· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡ δαπάνη αὕτη ἐφάνη ὑπερβολική, καὶ τὸ πρῶτον σχέδιον ἐγκατελείφθη, καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Fowke ἐμάθεν, ὅτι «ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀρχιτεκτόνων, ἄλλα δὲ βαλάντιον κελεύει,» καὶ προέτεινε τὸ δεύτερον σχέδιον, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν, καὶ οὗτος ἡ δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 300,000 λίρας.

Ὅσον δὲ κατωτέρα καὶ ἂν ᾖ ἡ ἐσωτερικὴ θέα τῆς παρούσης ἐκθέσεως παραβαλλομένης πρὸς τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1851, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ἐλπίσωμεν, ὅτι αὕτη θὰ τέρπῃ ἔτι μᾶλλον μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ὅτε ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει πράγματα θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν.

Πρὸ τινος καιροῦ οἱ ἐπίτροποι ἐσκόπουν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς εἰσιτηριούχους λίαν ἐνωρίς, καὶ ἐντεῦθεν πολὺ πλῆθος συνθροίσθη κατὰ τὴν 8ην ὥραν πέριξ τῆς ἐκθέσεως· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην εἰς οὐδένα ἐπετράπη ἡ εἴσοδος, καθόσον σαρωταὶ καὶ ξυλουργοὶ εἰργάζοντο ἔτι ἐν τῷ οἰκοδομήματι, καὶ μόλις κατὰ τὴν 10ην ὥραν ἐτελείωσαν τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἡ πρόσκαιρος αὕτη ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου ἤθελε δυσαρεστήσει πολλὰ ἐπίσημα πρόσωπα, ἐὰν ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις δὲν παρέβαινε ἐν μέρει τοὺς κανονισμοὺς, καὶ δὲν ἔξῃρει αὐτὰ τοῦ γενικοῦ κανόνος. Κατὰ τὴν 10ην ὥραν π. μ. εἰσῆλθον πολλοὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν πολυάριθμοι εἰσιτηριοῦχοι περίμενον εἰς τὰς θύρας, μέχρις οὗ κιτὰ τὴν 11ην ὥραν ἅπασαι αἱ θύραι ἠνεῴχθησαν. Τότε δὲ δὲν ἠκούετο εἰμὴ μέγας κρότος, καὶ αἱ φωναί· «αἱ κυρίαι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἕτοιμα τὰ εἰσιτήρια,» καὶ «Κυρία, δὲν δύνασθε νὰ διέλθητε χωρὶς νὰ ὑπογράψητε,» κτλ. κτλ. Βεβαίως κατὰ τὴν εἴσοδον ἐπεκράτησεν ἐπίτινα καιρὸν σύγχυσίς τις, καὶ πολλὰ ἀτοπήματα συνέβησαν ἅμα τὸ οἰκοδόμημα ἐπληρώθη. Κυρίαι λ. χ. ἀνήκουσαι εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐδρῶν Α, ἐκάθηντο εἰς τὴν σειρὰν Β, καὶ τ' ἀνάπαλιν, καὶ ἄλλαι πάλιν μὴ ἔχουσαι ἄλλα εἰσιτήρια, ἢ τὰς ὡραίας αὐτῶν κρινολίνας, κατελάμβανον τὰς ἕδρας τῆς σειρᾶς C, χωρὶς νὰ ὀνθῦναι ἡ ἀστυνομία νὰ προλάβῃ τὴν σύγχυσιν ταύτην. Ἡ ἀστυνομία ἠδυνήθη νὰ θέσῃ εἰς τάξιν τοὺς Κυρίους, τοὺς φέροντας καὶ μὴ φέροντας στολὴν, ἀλλ' αἱ κυρίαι ὑπερεπῄδων πάντα κανονισμὸν μετὰ ψυχρότητος καὶ ἀταραξίας, ἥτις ἦν τῳόντι ἀρκετὰ εὐχάριστος, καὶ μετὰ τοσαύτης ἀποθιθήσεως, ὅτι ἔπραττον τὸ ὀρθὸν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ κοσμήτορες ἠναγκάσθησαν νὰ παραχωρήσωσιν αὐτὰς τὰς ἰδίας αὐτῶν θέσεις. Καὶ ἄλλαι δέ τινες ἀταξίαι συνέβησαν ὑπὸ πολλῶν εἰσιτηριούχων, προσπαθούντων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἀλλ' ἐν γένει τὰ πάντα ἀπέβησαν καλῶς, καὶ ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἅπαν τὸ εὐρύχωρον οἰκοδόμημα ἐπληρώθη ὑπὸ χιλιάδων ἀνθρώπων, μελλόντων νὰ τελέσωσι τὴν ἱερωτέραν ἁπασῶν τῶν ἐν ταῖς εἰρηνικαῖς νίκαις τοῦ ἀνθρώπου τελετῶν. Τοιοῦτον ἄθροισμα ἀνθρώπων, ἀντιπροσωπευόντων ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, οὐδέποτε συνηθροίσθη ἐν ἑνὶ πεδίῳ, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο τῶν θεατῶν ἦν ἐξίσου θαυμαστὸν τι φαινόμενον, ὡς τὰ φαινόμενα τὰ κείμενα ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Ἐν αὐτῷ ὑπῆρχεν ὁ πλοῦτος, ἡ εὐφυΐα, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀξία καὶ τὸ κάλλος τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἅτινα ἀντηνάκλουν ὡραίαν τινὰ εἰκόνα τῶν ἐν πάσῃ πεπολιτισμένῃ χώρᾳ ἀπαντωμένων τοιούτων προτερημάτων.

Ἐν τῇ ἀληθινῇ ταύτῃ ἑορτῇ τῶν εἰρηνικῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου ὑπῆρχον καρδίαι, ἀναπτυχθεῖσαι ὑπὸ πάν εἶδος κλίματος, καὶ μετασχοῦσαι παντὸς εἴδους πολιτισμοῦ, ὅστις παρίστατο ἤδη ἐνώπιον πάντων ἐν ἑνὶ μόνῳ κέντρῳ τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀγγλίας. Ὁ φαιδρὸς οὐρανὸς ἐμειδία ἐπὶ τῇ συνελεύσει ταύτῃ τῶν θείων πλασμάτων, τῶν συνελθόντων ἐν πεδίῳ πάντη διαφόρῳ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ συνελθόντων τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, δὲν συνῆλθεν ἐπὶ τῷ ἀγενεῖ καὶ ἀπαυθρώπῳ σκοπῷ τῆς κατακτήσεως καὶ ἀλληλοσφαγῆς, ἀλλ' ὅπως ἀναγωρίσῃ ἕκαστος ἐντίμως τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν καὶ πρόοδον τοῦ ἄλλου, καὶ ὅπως ἅπαντες ὁμοῦ ἀμιλῶμενοι προβῶσι θαῤῥαλέως εἰς τὴν ἀκανθώδη μὲν, ἀλλ' ἔνδοξον ὁδὸν τῆς ὡς οἷόν τε πραγματοποιήσεως τοῦ ἠθικοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἡ μουσικὴ ἵστατο εἰς τὸν δυτικὸν θόλον, ἀλλ' ἅπαντα τὰ θέλγητρα εἶχον συγκεντρωθῇ εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον. Ἐνταῦθα ἦλθον οἱ προσκεκλημένοι ἐπίσημοι ξένοι ἐν στολῇ καὶ μὴ, ἐνταῦτα συνηθροίσθησαν καὶ ἅπαντες οἱ πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν θέσεις. Εἰς οὐδένα δ' ἐπετρέπετο ἡ εἰς τὸ μέρος τοῦτο προσέλευσις, ἐὰν μὴ ἔφερε στολήν· διὸ καὶ μεγάλη ἦν ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων καὶ στολῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ὁ κανὼν ὁ ἀφορῶν τὰς στολὰς ἐτηρήθη τοσοῦτον αὐστηρῶς, ὥστε καὶ πολλοὶ βουλευταὶ μὴ φέροντες στολὴν ἐτέθησαν ὑπὸ τῶν κοσμητόρων εἰς τὰς ὀπισθίους ἕδρας.

Ἀπάντων δὲ τῶν θεατῶν τὴν περιέργειαν διήγειραν οἱ Ἰαπωνοὶ πρέσβεις, οἵτινες εἰσῆλθον περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἐξῆλθον οὗτοι ἐκ τῆς ἁμάξης ἐπὶ τῆς δυτικῆς πτερυᾶς τῆς ἐκθέσεως, καὶ ὡδηγήθησαν ἐκεῖθεν εἰς τὸν θόλον ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ταγματάρχου Μακδόναλδ, διορισθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπως φροντίσῃ περὶ αὐτῶν. Κατέλαβον δὲ ἕδρας τεθειμένας ἐξεπίτηδες δι' αὐτοὺς ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν θόλον, ἀπέναντι τῆς ὀρχήστρας. Αἱ ἐνδυμασίαι αὐτῶν ἦσαν σκοτειναί, ἀλλὰ πλούσιαι τὴν κατασκευήν, καὶ ἔφερον δύο ξίφη, ἅτινα εἰς τὴν χώραν αὐτῶν εἰσὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξεως. Τὸ νῦ admirari (μηδὲν θαυμάζειν) ἐεὶν ἓν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ παραδόξου τούτου ἔθνους, καὶ τοῦτο παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην εἰς τοὶς δύο πρεσβυτέρους τῶν Ἰαπωνῶν πρέσβεων. Οἱ ψυχρότεροι καὶ ἀταραχώτεροι τῶν εὐρωπαίων διπλωματῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῶσι τοὺς Ἰαπωνοὺς τούτους πρέσβεις ὡς πρὸς τὸ ἀπάραλον καὶ ἀδιάφορον ὕφος, ὃ ἐτήρουν βαδίζοντες, χωρὶς

κὰν νὰ ῥίψωσι βλέμμα τι πέριξ αὐτῶν, ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ νεωτέρου αὐτῶν, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἦν λεπτοτέρας ὑφῆς, ῥίπτων ἀκατάπαυστα βλέμματα εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ αὐτοῦ, ἔτι δὲ μειδιῶν καὶ μὴ ὢν πάντῃ ἀναίσθητος εἰς τὴν θέαν τῶν ἀπεγραμμένων γυναικείων καλλονῶν, δι' ὧν διήρχετο.

Τὸ τὸν δυτικὸν θόλον ἦσαν δημαρχοι καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον μετὰ πολλῶν διακεκριμένων ξένων. Ἐκεῖ ἦσαν Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Ῥῶσσοι, Πέρσαι, Γάλλοι, Οὔγγροι, Σουηδοί, Ἀνατολῖται, κτλ. κτλ.· ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἐκεῖ ὑπῆρχον ἄνθρωποι παντὸς κλίματος, παντὸς σώματος, καὶ πάσης ἐνδυμασίας, καὶ τὸ θέαμα τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἦν ἀσυγκρίτω τῷ λόγῳ ἀνώτερον ἢ τὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἔτους 1851.

Τὰ πρῶτα διεσκορπισμένα μέλη τῆς πομπῆς ἤρξαντο νὰ συναθροίζωνται ἐν τῷ μεσημβρινῷ τμήματι τοῦ οἰκοδομήματος μικρὸν πρὸς τῆς μεσημβρίας, καὶ ἐκεῖ προσῆλθον οἱ ἐπιτηρηταὶ ἑκάστης κλάσεως ἀνὰ δύο καὶ ἀνὰ τρεῖς. Ἐπὶ τοῦ προσώπου ἑκάστου τούτων ἀνεγίνωσκέ τις, ὅτι διῆλθον ἅπαν τὸ ἡμερονύκτιον ἐρχαζόμενοι, ἀλλ' ἡ στολὴ αὐτῶν, καὶ ἡ προθυμία, μεθ' ἧς ἐξετέλουν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, πᾶν ἄλλο ἐδήλου ἢ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διευνκτέρευσαν ἐργαζόμενοι.

Περὶ τὴν 12ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν παρετηρήθη ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ οἰκοδομήματος μέγα πλῆθος ἐργατῶν, οἵτινες ἦσαν λίαν ἐνησχολημένοι εἰς τὸ νὰ ἐκβάλωσι τὰς ὑάλους τῶν θυρίδων, καὶ νὰ εἰσάγωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι κάλλιον ἅπασαν τὴν ἐντὸς πομπήν. Ἀλλὰ διάφοροι ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐστάλησαν ἀμέσως καὶ διεσκόρπισαν τοὺς ἀδιακρίτους τούτους θεατὰς ἐκ τῶν ἐπικινδύνων αὐτῶν θέσεων. Τούτου δὲ γενομένου, ἅπαντες ἀνέμενον τὴν ἄφιξιν τῶν βασιλικῶν ἐπιτρόπων πρὸς ἔναρξιν τῆς τελετῆς.

Πρῶτος δὲ τῶν διακεκριμένων τούτων προσώπων εἰσῆλθεν ὁ λόρδος Γραμβίλ, ὃν ὑπεδέχθησαν θερμότατα, καὶ συνεχάρησαν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣς τὴν συμπλήρωσιν συνετέλεσε μεγάλως διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐπιῤῥοῆς καὶ ἱκανότητος. Πρὶν δ' ὁ εὐγενὴς οὗτος Λόρδος ἐξέλθῃ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας ἔλαβε τηλεγράφημα παρὰ τῆς πρηγκιπέσης τῆς Πρωσσίας, ἐν ᾧ ἐκφράζονται αἱ ἑξῆς λέξεις· «Βιβρώκτορία, ἐπίδοξος πρηγκηπέσσα τῆς Πρωσσίας πρὸς τὸν λόρδον Γραμβίλ. Δέχθητι τὰς ἀρίστας εὐχάς μου ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς σημερινῆς τελετῆς, καὶ ἀπάσης ἐν γένει τῆς ἐπιχειρήσεως.»

Μικρὸν δὲ πρὸ τῆς 4ης ὥρας μ. μ. ἡ δούκισσα τοῦ Κέμβριτζ καὶ ἡ πρηγκηπέσσα Μαρία ἀφίκοντο εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Κρόμβελ εἴσοδον, καὶ τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν παρατεταγμένα στρατεύματα ἀπένειμαν αὐταῖς τὰς συνήθεις βασιλικὰς τιμάς. Ἡ ἄφιξις αὕτη προανήγγειλε τὴν ἔλευσιν τοῦ δουκὸς τοῦ Κέμβριτζ μετὰ τοῦ λόρδου Παλμεστρόνος καὶ τῶν ἄλλων βασιλικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ἅμα οὗτοι εισῆλθον

Η ΕΝ ΝΕΑι ΖΗΛΑΝΔΙΑι ΤΑΡΑΝΑΚΗ.

Ἡ ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ ἐπαρχία τοῦ Νέου Πλυμούθ, ἡ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων κιλουμένη Ταρανάκη κεῖται ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς βορείου νήσου ἡ τῆς Νέας Οὔλστερ, ὡς ἐνίοτε ἀποκαλεῖται. Ἡ ἐπαρχία αὕτη συνίσταται ἐκ μιᾶς πρωτευούσης κώμης, τὴν ὁποίαν περιστοιχοῦσι μέχρις ἀποστάσεως ὀκτὰ ἡ ὀκτὼ ἑκατ. μιλίων, κωμίδια, ἐπαύλεις καὶ ἀγροκήπια, καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχουσι συγκεντρωμένοι ὅλοι τῆς ἐπαρχίας οἱ κάτοικοι. Ἡ περιοχὴ τῆς Ταρανάκης ἀπεκαλέσθη «ὁ κῆπος τῆς Νέας Ζηλανδίας», ὡς ὑπερέχουσα κατὰ τε τὴν εὐκρασίαν τοῦ κλίματος καὶ τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς πᾶσαν ἄλλην θέσιν ἀμφοτέρων τῶν νήσων. Ἡ κώμη Ταρανάκη μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν κωμιδίων καὶ λοιπῶν περιλαμβάνει 4000 κατοίκων, τῶν πλείστων κατοικούντων εἰς ἴδια ἀγροκήπια ἐντὸς ἀποστάσεως ἐξ μιλίων κείμενα ἀπὸ τῆς πρωτευούσης, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ προβαίνει εἰς ὕψος ἀνωφερῆς. Αἱ λευκαὶ αὐτῆς οἰκίαι, ἡ πέριξ καλλιεργημένη χώρα, τὰ πράσινα δάση, οἱ ἀπωτέρω πολύδενδροι λόφοι καὶ ὁ ἐπικείμενος χιονοσκεπὴς κῶνος τοῦ ὄρους Ἀιγμόντου παρουσιάζουσιν εὐάρεστον θέαν· ἔχει δὲ ἡ κώμη μίαν μεγάλην λιθόκτιστον ἐκκλησίαν καὶ διάφορα ἐκκλησίδια, νοσοκομεῖον, βιβλιοθήκην καὶ φιλολογικὸν γυμνάσιον. Περιγράφεται δὲ ἡ κώμη αὕτη ὑπὸ τοῦ Οὐρστάους ὡς ἀκολούθως· «Πυκνὸς πρὸς τὴν παραλίαν συμπεπηγμένη, ἐγκολπιζομένη δὲ ὑπὸ ὁμαλῶν λοφίσκων, καὶ ἀρδευομένη ὑπὸ τῶν ποταμῶν Οὐατόκη καὶ Μαγγοτούκου, ἐνδείκνυσι τὴν ἐκ γρανίτου αὐτῆς ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἐκκλησίδια, τὰ μικρὰ αὐτῆς ἐργοστάσια καὶ ζυθοποιεῖα, τὰ μικρὰ αὐτῆς ξενοδοχεῖα, τὸ ταχυδρομεῖον, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἀρχαίτυπα αὐτῆς ἐργαστήρια, οὐδεμίαν μὲν ἔχουσα ἀξίωσιν εἰς τὸ ἐπώνυμον πόλεως, ἱσταμένη δὲ ὡς γενναία καὶ ἀκμαία κώμη περίφημος εἰς ὅλην τὴν χώραν διὰ τοὺς εὐτραφεῖς αὐτῆς παῖδας, τὰς ὡραίας γυναῖκας, τὸ μέλι, τὸ προβάτειον κρέας καὶ τὴν ἀνθογαλοποιΐαν. Ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης θέα τῆς χώρας ταύτης ἐν εὐδίᾳ εἶναι ὡραιοτάτη· ἐν αὐτῇ ὁ ὀφθαλμὸς περιοδεύει ἐπ' ἀγροτικῶν καλλονῶν, ἐπὶ δασῶν μετὰ ῥυάκων, ἐπὶ κοιλάδων εὐπρεπισμένων, ἀγρῶν ἐσπαρμένων καὶ νομῶν βριθουσῶν ὑπὸ ποιμνίων, καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ γιγαντώδους χιονοσκεποῦς ὄρους Ἀγμόντου τοῦ ἀνερχομένου ὡς ἀπὸ θαλάσσης δασῶν εἰς ὕψος 8000 ποδῶν, καὶ τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰκονογραφίᾳ μας, οὐχὶ καθὸ τὸ ὑψιστον τῶν ἐν τῇ νήσῳ ὀρέων, ἀλλ' ὡς τὸ ἐπισημότερον, δυνάμενον νὰ θεωρηθῇ ἐν εὐδίᾳ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος παντὸς προσερχομένου πλοίου ἀπὸ ἀποστάσεως 100 μιλίων· ὑψοῦται δὲ ἐν εἴδει κώνου εὐτελοῦς ἀπὸ βάσεως 30 μιλίων διαμέτρου εἰς ὕψος 8270 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, παριστῶν ἀπανταχόθεν τὸ αὐτὸ σχῆμα· ἡ κορυφὴ αὐτοῦ, ἥτις εἶναι κρατὴρ ἐσβεσμένου ἠφαιστείου, εἶναι ἐπίπεδος ἀείποτε χιονοσκεπὴς κατὰ τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου αὐτῆς ὕψους. Ἀπέχει δὲ τὸ ὄρος τοῦτο ἀπὸ τῆς Ταρανάκης πρὸς τὰ ἐνδότερα 15 μίλια· ὁ δὲ παρὰ τῇ κώμῃ λόφος καλεῖται τὸ ὄρος Ταρανάκη καὶ τὰ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κτίρια εἶσι στρατῶνες.

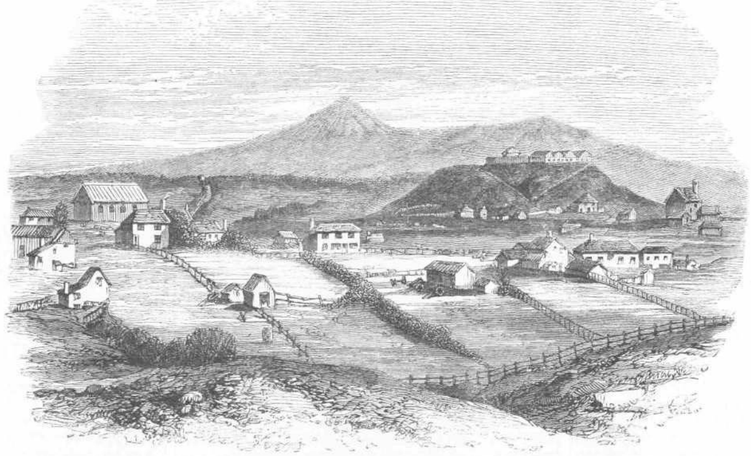

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΚΩΜΗ ΤΑΡΑΝΑΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΛΥΜΟΥΘ.

Η ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ.

Πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ἐν Συρίᾳ ποταμοῦ Ὀρόντου, τοῦ ἐκχεομένου εἰς τὸν κόλπον τῆς Σελευκείας, ὑπάρχει τὸ ὄρος Κάσσιον, τοῦ ὁποίου μία τῶν ἀκρωρειῶν ἐγείρεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὀρθία εἰς ἀκμὴν ὑπερέχουσαν αὐτῆς 5700 πόδας. Ἀπὸ τῆς ψιλῆς δὲ ταύτης ἀκρωρείας, ὅπου ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς τοῦ Διός, εἰς ὃν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης ἐπὶ τῆς διαμονῆς του εἰς Ἀντιόχειαν ἀναβὰς ἐθυσίασε, φαίνεται ἡ πόλις Ἀντιόχεια Ἡ Ἀντιόχεια, εἰς ἣν τὸ πρῶτον οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ὠνομάσθησαν Χριστιανοί, εἰς ἣν τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα τοσοῦτον ἐτελεσφόρησεν, ὥστε ἀποκατέστησεν αὐτὴν μητρόπολιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἰς ἣς συνάξαντες οἱ αὐτοῦ συνεισφορὰς ἀπέστειλαν πρὸς βοήθειαν τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀδελφῶν τῶν πασχόντων ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, ἐν ᾗ διεφώνησαν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Παύλου, καὶ ὅπου ἐπὶ τέλους ἔλαβε χώραν ἡ διαφορὰ, ἥτις διεχώρισε τὸν Παῦλον ἀπὸ τοῦ Βαρβάνα. Ἐθεμελίωθη δὲ τὸ πρῶτον ἡ πόλις αὕτη ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος το 301 π. Χ. ἐπὶ θέσεως, ἣν οἰωνὸς ἐσήμανεν αὐτῷ· καθότι, θυσιάζοντος ποτὲ τοῦ Σελεύκου, ἀετὸς καταπτὰς ἀνήρπασε μερίδα τῆς θυσίας, καὶ ταύτην φέρων ἐνάπεθεσεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σιλπίου. Ὁ Σέλευκος τότε διέταξεν, ὥστε τὸ ὀλικὸν τῆς ἀτελειώτου ἐν πόλεως Ἀντιγονείας τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἠτιμωθέντος Ἀντιγόνου τοῦ ἀντιζήλου αὐτοῦ θεμελιωθείσης, νὰ μετενεχθῇ διὰ τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς δειχθείσης ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν ὀρνέων, ἐφ' ἣς καὶ ἀνήγειρε τὴν μητρόπολιν, ἣν ἀπεκάλεσεν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντιόχου. Τὴν μητρόπολιν ταύτην ἐμεγάλυναν καὶ ὡράισαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ, ἐξ ὧν εἷς Σέλευκος ὁ Καλλίνικος ἔκτισε καὶ νεωτέραν πόλιν ἐπί τινος νήσου τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, τῆς ὁποίας ὅμως οὐδ' ἴχνος φαίνεται τὴν σήμερον.

Τὸ 83 π. Χ. Τιγράμης ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας κατέκτησε τὸ βασίλειον τῶν Σελευκιδῶν καὶ τὴν μητρόπολιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀποδιώξαντες αὐτὸν ἀκολούθως ἐκ τῆς Συρίας οἱ Ῥωμαῖοι, ἀπέδωκαν τὸ βασίλειον εἰς Ἀντίοχον τὸν Φιλοπάτορα. Ἀκολούθως δὲ Ἡρώδης ὁ μέγας ἐκόσμησε τὴν πόλιν διὰ δρόμου πρὸς τὴν Δαμασκὸν, ἐστοιχισμένου ἑκατέρωθεν διὰ στηλῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην ἡ πόλις εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔπακρον τοῦ μεγαλείου της, καὶ ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ χριστιανικὴ αὐτῆς ἱστορία· ἀλλ' ἀκολούθως ἠρξατο νὰ ἐκκλίνῃ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ εἶχε καταστραφῇ ἐν μέρει ὑπὸ σεισμῶν καὶ κατακτηθῇ ὑπὸ τοῦ Πέρσου Σαπὸρ, δι' ἐφόδου προσβαλόντος αὐτὴν ἐκ τῶν πέριξ ὑψωμάτων, ἐνῷ οἱ κάτοικοί της διεσκέδαζον ἐν τῷ θεάτρῳ. Τὸ δὲ 526 μ. Χ. κατερειπώθη ἐκ νέου ὁλοκλήρως σχεδὸν ὑπὸ σεισμῶν, καὶ πάλιν τὸ 583 ἔπαθεν ἐκ τῶν αὐτῶν, ἐνῷ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἤρχετο νὰ ἀνακτᾷ αὐθις λαμπρότητά τινα. Ἀκολούθως καταστραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Χοσρόου οὐδέποτε πλέον ἔκτοτε ἀνέκτησεν οὔτε λαμπρότητά τινα, οὐδὲ τὴν προτέραν αὐτῆς ἔκτασιν. Τὸ δὲ 635 ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, οὓς ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν πολιορκήσαντες ἐπὶ ἑνὸς μῆνας οἱ σταυροφόροι ἀπεδίωξαν κατατροπώσαντες ταυτοχρόνως καὶ τὸν εἰς βοήθειαν τῶν Σαρακηνῶν προσερχόμενον μέγαν τουρκικὸν στρατόν, καὶ ἔκτοτε ἡ Ἀντιόχεια μέχρι τοῦ 1268 διέμεινεν εἰς χεῖρας τῶν Χριστιανῶν. Ἐσχάτως δὲ κατὰ τὸ 1822 ὁλοκλήρως σχεδὸν καὶ πάλιν κατεδαφίσθη ὑπὸ σεισμῶν. Ἡ ἀρχαία πόλις ἐπλήρου ὅλον τὸ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου καὶ τοῦ ὄρους Σιλπίου διάστημα, προχωροῦσα καὶ πρὸς αὐτὰ ἔτι τοῦ ὄρους τὰ κράσπεδα. Ὅλη δὲ αὕτη ἡ ἔκτασις ἦτο περιτετειχισμένη διὰ μεγάλου τείχους καὶ ὀγκωδῶν πύργων, τὰ διασῳζόμενα λείψανα τῶν ὁποίων μαρτυροῦσι τὸ ποτὲ μεγαλεῖον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς μητροπόλεως τῶν Σελευκιδῶν. Ἀλλὰ καὶ τούτων μέγα μέρος κατέστρεψεν ὁ Ἰμβραὴμ πασᾶς, ἀνατρέψας ὅλα τὰ μεγάλα καὶ ὀγκώδη κτίρια πρὸς κατασκευὴν ἐκ τοῦ ὑλικοῦ αὐτῶν μεγάλων στρατώνων καὶ ἑνὸς παλατίου, τὰ ὁποῖα καὶ ταῦτα κατερειπώθησαν ἀκολούθως, ὡς φαίνονται πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκονογραφίας μας, μὴ ὑνηθεὶς ὅμως νὰ καταστρέψῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἀρχαῖον τεῖχος καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ· λείψανα τούτων σημαντικὰ διαμένουσιν εἰσέτι, ὧν μέγα μέρος φαίνεται ἐν τῇ ἀπέναντι εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν, ληφθεῖσῃ ἀπὸ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Εἰς νορμανδικὸς πυλὼν σκιαζόμενος ὑπὸ πλατάνων φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου.

Ἡ νεωτέρα τουρκικὴ πόλις, μίαν μόνον γωνίαν τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῶν τειχῶν κατέχουσα, εἶναι ἀσήμαντος, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν ἀγροὶ μόνον καὶ κῆποι ὑπάρχουσιν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀπογεγυμνωμένη τῶν ἀρχαίων αὐτῆς μεγάρων καὶ ναῶν, ἡ Ἀντιόχεια παρουσιάζει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ περιηγητοῦ θέαν εὐάρεστον. καθότι ἡ φύσις ἀναπληροῖ τὸν κόσμον τῆς τέχνης. Τὸ κλίμα τοῦ τόπου εἶναι εὐκρατὲς, ὁ δὲ ποταμὸς Ὀρόντης βρίθει ἰχθύων, καὶ αἱ ἐγχέλεις αὐτοῦ εἰσι περίφημοι. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χρυσοστόμου τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης ἦσαν χριστιανοὶ, τὴν σήμερον ὅμως ὀλίγιστοί εἰσιν οἱ ἐν αὐτῇ τοιοῦτοι.

Ο ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΩΡΑΙΤΙΝΗΣ,
γενομένης ἐν Ναυπλίῳ τὴν 29ην σεπτεμβρίου 1838, ὅτεσιν ἐνδόξου ἐν Κύθνῳ τὴν 13ην μαρτίου 1862.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΡΟΞΑΛΙΑΣ.

Ἡ μονὴ καὶ τὸ σπήλαιον τῆς Ἁγίας Ῥοξαλίας κεῖται πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Πελεγρίνου ἐν Παλέρμῳ τῆς Σικελίας. Οἱ Παλέρμιοι τοσοῦτον εὐλαβοῦνται τὴν Ἁγίαν ταύτην, ὥστε κατὰ πᾶσαν σχεδὸν ὥραν δύνανται ν' ἀπαντήσῃς τοὺς προσκυνητὰς εὐλαβεῖς ἀναβαίνοντας τὸν ἀνωφερῆ καὶ σκολιὸν ὁδὸν τῆς σκάλας τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ σήμερον· πολλοὶ δὲ ἐνῳκί καθ' ἑκάστην ἀνακτῶνται πρὸς τὴν τοῦ Παλέρμου Ἁγίαν ἀπὸ μυριάδων στομάτων τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως. Οἱ ἄπαξ, ἀλιεύοντες μακρὰν ἐν τῇ κώπῃ, μετ' εὐλαβείας ἀτενίζουσι πρὸς τὴν λευκὴν μονὴν τὴν ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀστέρην τῆς Ἁγίας· οἱ δὲ ναῦται μακρόθεν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀτενίζουσι πρὸς τὸ ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ δύοντος ἡλίου ἀποστίλβον χρυσοῦν τῆς Ἁγίας ὁμοίωμα, ἐπιλαμβάνεται τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀντανακλώμενον ὡς ὡς ἀριστον οἰωνὸν, ὡς ἀστέρα ἐλπίδος.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἁγ. Ῥοξαλίας συστοιχεῖται μετὰ τῆς τοῦ Παλέρμου. Ἡ ἀγάπη τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἔδωκεν ἀφορμὴν σύνθετον ἀναφόρων ῥομαντικῶν συναξαρίων. Λέγεται, ὅτι διὰ τὰς ἐπιῤῥοὴς τῆς πολλάκις ἐπετρόσθησαν αἱ ῥηκαὶ τῆς πανώλους καταστροφὴ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς προστατευομένῃ πόλει.

Ἡ πρὸς τιμὴν αὐτῆς τελουμένη ἑορτὴ εἶναι ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Τὰ ὑποτιθέμενα λείψανα αὐτῆς περιφέρονται ἐν λαμπρᾷ ἀγορᾷ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐν λιτανείᾳ. Κολοσσαῖοι δέ τι ἄγαλμα τῆς Ἁγίας, φερόμενον ἐπὶ πελωρίου ἁμάξης, ῥυθμοῦται μέχρι τῶν κωνοειδῶν πακτωμάτων τῶν οἰκιῶν διωρεῖται δὲ λίαν ἀμαυκιαίου τὸ νὰ συρακτωλεχθῇ τις μεταξὺ τῶν ἑλκόντων διὰ τῶν ὁδῶν τὴν ἅμαξαν ταύτην τοῦ πομπευομένου ἀγάλματος, καὶ μετὰ μεγίστας προθυμίας ἀναθέχεται ἕκαστος τὸν δι' αὐτοῦ μοχθον. Δὲν παρέλθῃ δὲ πολὺς χρόνος, ὀφείλει αἱ μετέρες τοῦ Παλέρμου ἐπικτοῦν ἐρίζουσαι πρὸς ἀλλήλας περὶ τοῦ προνομίου, τίς πρώτη νὰ ἀναρτήσῃ ἀπὸ τῶν κνημῶν ἢ τῶν ἀτενόντων τῶν ὑπερμέτρων τραχῶν τῆς ἁμάξης τὰ νεογνὰ τέκνα των, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ ἐμπαιγμοῦ καὶ τῆς θίσεως αὐτῶν εἰκόνιζον τὰ Χερουβίμ. Ἡ δὲ χάρις τῆς Ἁγίας ἐξωφρέτο πλείων ἢ ἀμαθὴς τῆς βλάβης ἢ τοῦ θανάτου, ἅτινα ἐδύναντο νὰ συμβῶσιν ὡς ἐκ τῆς ἐπικινδύνου ταύτης ἐκθέσεως τῶν νεκπίων. Τὸ ἔπιπρον δὲ τῆς ἐπισήμου ταύτης ἑορτῆς ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν αὐτῆς φωτίζονται λαμπρῶς· τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας μεταφέρονται ἐκ νέου ἐν τῇ μονῇ, ὅπου ἐκκτοσίθενται φυλαττόμενα ἐν τῷ βραχώδει αὐτῶν σπηλαίῳ τῷ παριστανομένῳ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ.

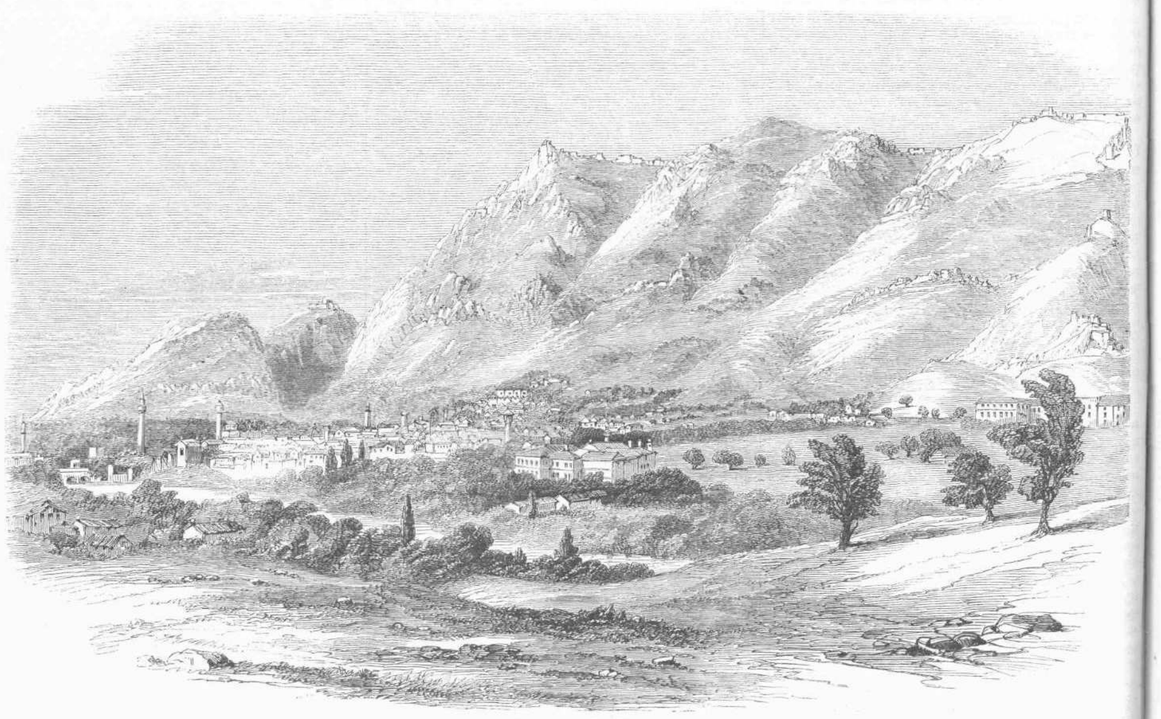

Η ΠΟΛΙΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΡΟΞΑΛΙΑΣ.

(Συνέχεια του φύλλου 291.)

ξας ἑκάστη τὸ ἰδιάζον αὐτῆς καθήκον· ὁ ἀνθρώπινος τὸν ἄνθρωπον νὰ εἰσαχθῇ τὰ πελάγη διὰ σχεδίου, καὶ νὰ ἀνήφθῃ τοὺς κυβόνους τῶν ἀπεράντων ὑδάτων, ὅπως μεταφέρῃ τὰ ἀγαθὰ ἑνὸς κλίματος εἰς ἕτερον, ἐπιτελεῖται ἀνοιγόμενον ἡμῖν τὰς χαριτὰς Σου, ὡς ἐπιζητοῦμεν ἐν τῷ οἰκοδομήματι τούτῳ.

»Ὦ αἰώνιε πάτερ, ὁ ποιήσας ἐξ ἑνὸς αἵματος ἅπαντα τὰ ἔθνη γῆν οἰκοῦντα ἐθνῆ, ἀπομάκρυνον πάντας τοὺς φραγμοὺς, τοὺς ἐμποδίζοντας τὴν ἕνωσιν ἡμῶν· ἐπιβλέψαντες ἐπὶ τὴν ἐξ ἁπασῶν τῶν χωρῶν συνέλευσιν ταύτην, καὶ εὐλόγησον αὐτὴν, ὅπως διαδώσῃ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ Σου.

»Ὦ αἰώνιε υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἡγεμὼν τοῦ οὐρανοῦ, εἰς οὗ τὴν οὐράνιον Βασιλείαν οὐδεμία ἔσται βλάβη καὶ οὐδεμία καταστροφὴ, δίδοι οὐδὲν κακὸν πάθος ἐξω θὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν, ἐπιφωνήσαντες ἡμῖν πᾶν εἶδος εἰρήνης, ἀπομάκρυνον ἀπὸ τῆς γῆς πᾶσαν ἀνόσιον ἔριδα, καὶ ὄθησον τὰ ἔθνη εἰς ἀγωνίαν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἀμίλλαν.

»Ὦ πνεῦμα ἅγιον, ἄρξαι τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ὅπως ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἑνωθῶμεν εἰς μίαν ἀδελφότητα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡς μέλη ἀλλήλων ἐργαζόμεθα ἀπαυταχοῦ, ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δύναμιν, πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν ἁπάντων.

»Ὦ πάτερ, εἰσάκουσον τὴν δέησιν ἡμῶν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

»Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

»Ἡ εὐλογία τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ πατρὸς, τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἴη μεθ' ἡμῶν ἐσαεί. Ἀμήν.»

Μετὰ δὲ τὴν προσευχὴν ταύτην τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου αἱ ἐισχίλιαι φωναὶ τοῦ χοροῦ, συνοδευόμεναι ὑπὸ τετρακοσίων μουσικῶν ὀργάνων, ἔψαλε τοὺς ὕμνους Ἁλληλουΐα καὶ Ἀμὴν ἐκ τοῦ Μεσσίου τοῦ περιφήμου μουσικοδιδασκάλου Χάνδελ, μετὰ ἀνεκφράστου μεγαλείου καὶ ἁρμονίας. Αἱ πολυάριθμοι ὑμνῳδίαι καὶ αἱ τραμπόδιαι ἐκφράσεις τῆς πίστεως πρὸς τὸ θεῖον δν ἐν ταῖς θαυμασίαις ἐκείναις στροφαῖς «Διότι ὁ παντοδύναμος, ὁ Θεὸς βασιλεύει καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας» ἐνέπνευσαν εἰς ἅπαντας τοὺς ἀκροατὰς τὸ συναίσθημα τῆς παντοδυναμίας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀγνωστοῦ Πλάστου.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν ὕμνων τούτων, ἡ μουσικὴ ἐσιώπησε πάλιν τὸ ἐθνικὸν ἆσμα, καὶ τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς παρεμβοθείσης, ὁ ἐούξ τοῦ Κέμβριτς ἀναστὰς, εἶπε φωνοῦν τὴν φωνὴ· «Κατὰ ἐιαταρὴν τῆς βασιλίσσης κηρύττω νῦν τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως.»

Αἱ σάλπιγγες ἐχαιρέτησαν τὴν ἀγγελίαν ταύτην, καὶ τὸ πλῆθος ἐπευφήμησε διὰ χαρμοσύνων φωνῶν, διαλυθεισῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου τοῦ οἰκοδομήματος. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς τελετῆς, πολλοὶ τῶν ἐν τῷ οἰκοδομήματι διευθύνθησαν πρὸς τὰς διαφόρους στοὰς, καὶ τοῦ φραγμοῦ ἐγερθέντος τοῦ περιορίζοντος αὐτοὺς εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις, διεσκορπίσθησαν καθ' ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα. Ἅπαντες δ' οἱ εὐτυχήσαντες νὰ ἴδωσι τὴν τελετὴν ταύτην ὑπελογίσθησαν περὶ τὰς 37,000. Ἐκ τούτων δὲ 15,000—18,000 ἦσαν εἰσιτηριοῦχοι, 4500—2000 εἰσῆλθον δωρεὰν πρὶν αἱ θύραι ἀνοιχθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν, 2000 περίπου ἦσαν οἱ τῇ ὀρχήστρᾳ, καὶ οἱ λοιποὶ ἦσαν ὑπάλληλοι τῆς ἐκθέσεως, ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κτλ. Βεβαίως ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως ἦν ἀρκούντως μέγας, καὶ ὅμως τὸ οἰκοδόμημα ἦν τοσοῦτον εὐρύχωρον, ὥστε ἅπαντες εὗρον θέσεις ἐν αὐτῷ. Πιθανὸν ἐκ τοσούτου πλήθους νὰ ὑπάρχωσι καί τινες δυσαρεστηθέντες, ἀλλὰ τοιαῦται δυσαρέσκειαι, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκθέσεως, δὲν ἐξεφράσθησαν μέχρι σήμερον, τἀνάπαλιν μάλιστα πανταχόθεν πέμπονται αὐταῖς ἔπαινοι καὶ συγχαρητήριοι ἐπιστολαὶ, διὰ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τὴν ἐπικρατήσασαν κατὰ τὴν ἀξιοσημείωτον ἡμέραν τῆς παρελθούσης πέμπτης. Ἡ ἀστυνομία ἀναφέρει, ὅτι οὐδέποτε ἐνθυμεῖται τοσοῦτον πλῆθος νὰ παρίσχῃ αὐτῇ τοσοῦτον μικρὰν ἐνόχλησιν, ὥστε κατὰ τοῦτο δικαίως ὑπερηφανεύονται οἱ φιλήσυχοι Ἄγγλοι. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἡ ἡμέρα τῆς παρελθούσης πέμπτης παρῆλθεν ἡσύχως.

Καὶ τοι δὲ ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀνθρώπων κατεῖχον τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν τελετὴν, ἅπαντες οἱ ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος ἐξῆλθον πρὸ τῆς 8ης ὥρας τῆς ἑσπέρας, καὶ οἱ ἐργάται ἤρξαντο πάλιν τὴς ἐργασίας αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀναπαυθέντων ὁ-ποσοῦν κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα ἐπιτηρητῶν· Ὅτι δὲ μέγα ἔργον ὑπολείπεται ἔτι ἀτελείωτον, τοῦτο ἰδίως κατανοεῖ τις, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὰ τμήματα τῶν ξένων χωρῶν· ἐκεῖ αἱ εἰκόνες εἰσὶ κατὰ γῆς κεκλιμμέναι καὶ οὐχὶ ἀνηρτημέναι· πρὸς δὲ ἐγείρεται τοσαύτη κόνις, ὥστε οἱ εἰσερχόμενοι ἀποδιώκονται ὑπ' αὐτῆς καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ βρεττανικὸν τμῆμα, ὅπερ ἐστὶν εἰς κρείττονα κατάστασιν.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἐν συντόμῳ ἡ τελετὴ τῆς παρελθούσης πέμπτης, καὶ ἂν λάβωμεν ταύτην ὡς οἰωνὸν τοῦ μέλλοντος, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ λάβῃ μέγα μάθημα περὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς πνευματικῆς πορείας. Ἀποπερατοῦντες δὲ τὴν παροῦσαν περιγραφὴν, δημοσιεύομεν καὶ τοὺς ἑπομένους κανονισμοὺς, οἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν βουλόμενον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀλληλεθνῆ ἔκθεσιν.

»Ἡ ἔκθεσις θὰ ἀνοίγηται κατὰ τὴν 10ην ὥραν τῆς προΐας (πλὴν τοῦ σαββάτου, ὅτε θὰ ἀνοίγηται τὴν μεσημβρίαν), καὶ θὰ κλείῃ τὴν 7ην τῆς ἑσπέρας κατὰ τοὺς μῆνας μάϊον, ἰούνιον, καὶ ἰούλιον, καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου μετὰ τοὺς μῆνας τούτους. Κώδωνες δὲ θὰ κρούωνται ἐν τέταρτον τῆς ὥρας πρὶν ἢ κλεισθῶσιν αἱ θύραι.

»Τῆς βασιλικῆς κηπικῆς ἑταιρίας κατασκευασάσης νέαν εἴσοδον εἰς τοὺς κήπους αὐτῆς ἐκ τῆς ὁδοῦ Βόνσιγκτον, οἱ ἐπίτροποι συνήνεσαν εἰς τὸ νὰ ἱδρύσωσιν εἴσοδους εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκ τῶν κήπων, καὶ νὰ ἐκδίδωσι κοινὸν τι εἰσιτήριον, δίδον τῷ εἰσιτηριούχῳ τὸ προνόμιον τοῦ εἰσέρχεσθαι εἰς τε τοὺς κήπους καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν ὁσάκις ταῦτα ὦσιν ἀνοικτὰ εἰς τὸ κοινὸν μέχρι τῆς 18ης ὀκτωβρίου.

»Ὑπάρχουσι δὲ κύριαι εἴσοδοι διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ἔκθεσιν, ἔτι δὲ μία ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου, δύο ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐκθέσεως, καὶ τέσσαρες ἄλλαι δευτερεύουσαι. Τούτων δ' αἱ τρεῖς εἰσιν ἐκ τῶν κήπων διὰ τοὺς ἔχοντας εἰσιτήριον διὰ τοὺς κήπους καὶ τὴν ἔκθεσιν, καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας, καὶ μία ἐν τῇ ὁδῷ Κρόμβελ διὰ τὴν πινακοθήκην.

»Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς εἰσιτηριούχους, ἢ εἰς τοὺς πληρώνοντες εἰς τὴν θύραν.

»Ὑπάρχουσι δὲ δύο εἰδῶν εἰσιτήρια, τὰ μὲν πρῶτα ἀξίας 3 γκινεῶν παραχωροῦσι τῷ εἰσιτηριούχῳ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐλευθέρως, ὁσάκις αὕτη ἀνοίγηται εἰς τὸ κοινὸν· τὰ δὲ δεύτερα ἐξίας 5 γκινεῶν χορηγοῦσι τῷ εἰσιτηριούχῳ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσέρχεσθαι οὐ μόνον εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κήπους τῆς βασιλικῆς κηπικῆς ἑταιρίας, ἐφ' ὅσον μένῃ ἀνοικτὴ ἡ ἔκθεσις.

»Αἱ δὲ τιμαὶ τῆς εἰσόδου ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς·

»Τὴν 1ην μαΐου ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας εἰσιτήριον δι' ἅπαντα τὸν χρόνον καθ' ὃν θὰ μείνῃ ἡ ἔκθεσις ἀνοικτὴ, ἤτοι εἰς τοὺς πληρώσαντας 3 ἢ 5 γκινέας.

»Τὴν δὲ 2αν καὶ 3ην μαΐου ἡ τιμὴ ὡρίσθη εἰς 1 λίραν δι' ἕκαστον πρόσωπον, καὶ οἱ ἐπίτροποι διαφυλάττουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ ὁρίσαι τρεῖς ἄλλας ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ αὐτὴ πληρωμὴ θὰ ἐπιβάλληται.

»Ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 17ης μαΐου ἡ τιμὴ τῆς εἰσόδου ὡρίσθη εἰς 5 σελλίνια.

»Ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι τῆς 31ης μαΐου εἰς 2 σελ. καὶ 6 πέννας, πλὴν τοῦ σαββάτου ἑκάστης ἑβδομάδος, ὅτε ἡ τιμὴ ἔσται 5 σελλίνια.

»Μετὰ δὲ τὴν 31ην μαΐου ἡ τιμὴ τῆς εἰσόδου, τρὶς μὲν τῆς ἑβδομάδος (τρίτην, τετάρτην καὶ πέμπτην) ἔσται 1 σελλίνιον, ἅπαξ δὲ (ἀνὰ πᾶσαν παρασκευὴν) 1 σελλ. καὶ 6 πέννας, καὶ ἀνὰ πᾶν σάββατον 5 σελλίνια.

»Ὑπάρχουσι δ' ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ δωμάτια ἀναπαύσεως· καὶ τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον τούτων κεῖται πρὸς βορρᾶν τοῦ οἰκοδομήματος, τὰ δὲ ἄλλα εἰς τὰ ἀνατολικὰ καὶ δυτικὰ παραρτήματα. Ἐν τούτοις δὲ δύναταί τις νὰ λάβῃ ὑπὸ μετρίαν τιμὴν παντὸς εἴδους δροσιστικὰ καὶ ἀναψυκτικὰ ποτά.

»Ἐὰν δὲ τὶς τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἔκθεσιν ἀπολέσῃ πρᾶγμά τι, πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' αὐτὸ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν γραφεῖον, τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὸ μεσημβρινὸν κεντρικὸν τμῆμα τοῦ οἰκοδομήματος.»

Ἡ Ἰαπωνικὴ πρεσβεία.

Οἱ πρὸ μικροῦ ἐκ Παρισίων ἀφικόμενοι πρέσβεις τῆς Ἰαπωνίας, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ὁμοεθνοῦς τούτων, τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, μετὰ τοῦ κόμητος Ῥώσσελ τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην. Ἀμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν ἐδόθησαν τοῦτο εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ἔτεκον τὸν ὁρκὸν τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐδόθησαν αἱ δεξιῶσεις αὐτοῦ. Ὁ λόρδος Ῥώσσελ ἀπάντησε παραχρῆμα ὁράσας τὴν 3 μετὰ μεσημβρίαν ὥραν, καθ' ἣν οἱ τρεῖς πρέσβεις μετὰ τοῦ ἑπάρχου, ὃν ἐν τῶν ἀνωτέρων ὑβριμοπαιδῶν τῆς συνοδίας αὐτῶν, καὶ τοῦ διερμηνέως, ὑφ' οὗ συνοδεύονται εἰς Ἀγγλίαν, μετὰ τοῦ Κ. Μακδονάλδου, ἀκολουθοῦντος τὸν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀγγλικὸν πρεσβεύοντα, καὶ ἐδίδοις ἐπιτραμμένου νὰ ἀροντίζῃ περὶ τὸν πράξεων, ἐπισκέψεσιν ἐπιτρέψαντος τὸν ὑπουργόν. Ὁ τόπος ὅμως εἶχεν ἐπιστολὴ ἀποσταλεῖσαν ἐκ πιστολῆ ὑπὸ τοῦ Ταϊκόνος πρὸς τὸν Βασιλέαν τῆς Ἀγγλίας, ὡς καὶ ἄλλη τις παρὰ τὸν ὅλον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰαπωνίας πρὸς τὸν κόμητα Ῥώσσελ. Οἱ πρέσβεις μετέβησαν ἀπὸ τοῦ Κλαριτζίου ξενοδοχείου, ἐν ὁδῷ Βόνδ, ὅπου διαμένουσιν, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐν ἰδιωτικαῖς ἁμάξαις. Ἡ συνέντευξις περιωρίσθη ἁπλοῦς εἰς φιλοφρονικὰς ἐκφράσεις· παρῆκαν δὲ ἐκτὸς τοῦ κόμητος Ῥώσσελ ὁ κύριος Ἀκτκίσσος καὶ ὁ κύριος Χάμμοντ. Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐπιφορτίσκει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ταϊκόνος εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βικτορίαν· αὐτοὶ δὲ ἀμφίλογον μεγίστου χρόνου διὰ τὴν εὐρυθμὸν αὐτῶν τοῦ ὑπουργοῦ προσκαλέσαντες τὰ πρόγματα οὗτοι, ὅπτε νὰ δυνηθῶσι νὰ γνωσιν αὐτόπται τὴν ἀρμοστοῦσ τελετὴν τῆς τελεσθείσης τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην πρὸς ἐγκαινισμὸν τῆς Ἀλληλουθοῦς Ἐκθέσεως, καθ' ἣν τὰ μέγιστα κατεβέβηκαν. Ἀπόθοντες τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν περιῆλθον ἐπουχούμενοι τὸ Χάιδ Παρκ, καὶ ἐπιβάλλον ἀπαξ εἰς τὴν ὁδὸν Βρόνν, εἰς ἣν κυκλικὴν ὁδὸν ὑφιστοῦσα σκηνὴ, ὑψηλοῦσα καὶ ἐλεύθερα αὐτῶν αἴσθησιν. Σήκωσιν τὰ λευκὰ ὑλοκρασία ὑφασμάτων, ἔρχεται ἐν τῷ κόσμῳ μία ἀρμόζουσα ἀνάκρισις, κεκαλυμμένη τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, ἄτοι τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ἐμβλημα.

Ἀριθμοῦσι, ὅτι ἅπασα ἡ πρεσβεία συγκροτεῖται ἐκ 37 ἀνδρῶν, ἤγουν τριῶν πρέσβεων, ἑνὸς ἐπάρχου εἴτε ὑποδιοικητοῦ, ἑνὸς ἐμπιστευτικοῦ συμβούλου, 18 ἀξιωματικῶν ἤτοι ὑπαλλήλων, καὶ 14 ὑπηρετῶν, ἐστὶ τοῦ κυρίου Μακδονάλδου (ὀλίγ τοῦ παρακαρῶν ἐν παρόδῳ εἰρήσθω.) Ὁ κοσμικὸς πρεσβευτὴς ἦγε τὸ 52 ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ οἱ δύο ἕτεροι εἶναι περίπου 20 ἔτη νεώτεροι. Οἱ μὲν δύο πρῶτοι, ἐστὸ ὅτι στάλλοται ὡς Πρέσβεις, εἶναι καὶ Νομάρχαι εἴτε Διοικηταὶ ἐπαρχιῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι, ὁ δὲ τρίτος κατέχει ἀξίωμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸν ἀρίστερον γενικὸν γραμματέα ὑπουργείου.

Ὁ πρώτιστος καὶ ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον σπουδὸ θε' ὢν ἐπισκέπτοντα τὴν Εὐρώπην εἶναι νὰ πρακτικήσωσι τὰς Κυβερνήσεις, μ' ὧν συνδέουσι διὰ συνθηκῶν, ὅπως βαθμηδὸν καὶ περιληψιμοιος ἀνοιξῶσι, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, τοὺς λιμένας τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, ἀνοι ἀπρισκέπτοις νὰ σπεύσωσι εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Ἰαπωνίου, πράγμα ὅπερ ἐνδέχεται νὰ ἀκυρίᾳ τερμηρὰς παρὰ τρίλοφ, καὶ οὕτω νὰ στρεβλωθῇ ἡ ἀνω ἀκάρας νὰ ἐπιφοβήσῃ τοὺς σπουδὸ, πρὸς οὓς ἀοῦρις πρωκτικῶνοι ἐκκτρεῖοι ἀρρότοι. Ἐπὶ τούτῳ ἐδόθε αὐτοῖς πᾶσα ἐξουσία νὰ συνδεκεῖρ.ήσωσι μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ὁλλανδίας, Πρωσσίας, Ῥωσσίας καὶ Πορτογαλίας. Ἀλλὰ πρὸς τὰ σκοπὸ τούτο ἀρμόσει πρὸ πάντων καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ ἴδωσι ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονα τῶν ἀπλοστατῶν, πτρακτοπίδων, νεωρίων, καὶ τὰς πωσσίας περὶ τὰ χειροτεχνήματα μεθόδους τάχιστα εἰς τὰς ἀερκίνας χώρας, ἅς μέλλουσι διαδοχικῶς νὰ ἐπισκεφθῶσιν, ἐπιφερόμενοι καὶ πολιν εἰς Γαλλίαν, ὅθεν προτίθενται ν' ἀποπλεύσωσιν, ἐπιβιβαζόμενοι εἰς ἐπίπεδες ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορα τῶν Γαλλῶν παρασκευασθεῖσ πολεμικὸν πλοῖον κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἴτησιν. Ἐν Ἀγγλίᾳ θέλουσι διατρίβει περὶ τὸν ἑνὸ μῆνα, ἐπισκεπτόμενοι μεταξὺ ἄλλων τὸ ἐν Γουλίκῃ ὁπλοποιεῖον, τὸ ἐν Ἀλδεργχάτ στρατόπεδον, καὶ διαφόρους βιομηχανικὰς ἐπιχειρίας. Μιθ' ἑκατὸν ἑφτὰ ἔτεσι τοῦ πολύτιμα ἄδρα πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὸ Βικτορίαν, ἅπερ θέλουσι πεμφθῇ πρὸς ἐπίδειξιν εἰς τὴν Ἐκθεσὶν ὡς καὶ πολλὰ τῶν πρεσβεσῶν τοῦ θέους αὐτῶν, ἰδίως ὁρκατὰ καὶ δεύματα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἐπὶ τέλους δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι οἱ πρέσβεις ἐθέχθησαν καὶ πρόσκλησιν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν δεδεσόμενον τὴν προτεχῇ Δευτέραν χορὸν εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Ὀδδίς ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ εθιλοντῶν. Τοσοῦς καὶ ἐνεῖ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἀλληλουθοῦς Ἐκθέσεως, θέλουσι ἐμφανισθῇ ὑπὸ τὸ αὐτὸ σχῆμα, ἤτοι κεφαλὴν ἀπεκτῇ, τὸ κόμπι εἰς κόρμβδον πεπλεγμένη καὶ εἰς κεραστὸν κατὰ τὸ ἄκρα προσκρατημένον, τὴν ζώνην φέροντα δύο ἀκινάκας, (γιαταγάνια) καὶ τοὺς πόδας ἐμβάδας (πασμάκια) φοροῦντες.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΒΑΓΚΟΥΒΕΡ.

Πᾶς τις λαμβάνων ἀνὰ χεῖρας τὸν χάρτην τῆς βορείου Ἀμερικῆς, θέλει εὕρει ἐπὶ τῆς δυτικῆς αὐτῆς ἀκτῆς, ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ (πρὸς τὴν θάλασσαν) σημείου τῆς ἑνώσεως τῆς περιοχῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν βρεττανικῶν κτήσεων, τὴν νῆσον τοῦ Βαγκουβερ. Ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου ταύτης καλεῖται Βικτωρία, αἱ δὲ προσφάτως ἀπανταχοῦ τῆς νήσου ἀνακαλυφθεῖσαι μεγάλαι τοσότητες χρυσοῦ διήγειρον φυσικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαύτην προσοχὴν, οἵαν αἱ ἐν Καλιφορνίᾳ καὶ Ἀὐστραλίᾳ ὅμοιαι ἀνακαλύψεις πρό τινων ἐτῶν παρήγαγον. Ἤδη ὅμως δὲν προτεθέμεθα νὰ πραγματευθῶμεν περὶ τούτων. Ἐρανιζόμενοι τεμάχιά τινα ἐκ τοῦ τερπνοῦ πονήματος τοῦ κυρίου Ῥώσσ Κοῦλ τοῦ ἐπιγραφομένου «Συμβάματα ἐπὶ τοῦ Κολομβία ποταμοῦ,» μεταφράζομεν καὶ μεταφέρομεν εἰς τὰ στήλας ἡμῶν τ' ἀκολουθα ταῦτα ἀνέκδοτα, συμβάματα καὶ δοκίμια, τοῦ κυρίου Κοὺξ, ὅστις ἐπισκεφθεὶς πρ

τινων ἐτῶν τὴν νῆσον τοῦ Βαγκούβερ, προεχώρησε μετὰ τινος συνοδίας κατοπτήρων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου, ἐλπίζοντες οὕτως ὅτι θέλομεν ἐδοῦν τοὺς ἀνηρωσταις ἡμῶν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς χώρας ταύτης ἰδίως.

Κρόταλοι.

«Παράδοξον συμβεβηκὸς ἔτυχεν ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης εἰς τινα τῶν ἀνθρώπων μας καλούμενον Λὰ Κοὺξ, ὅπερ μικροῦ ἐδίδοις, ἵνα ἀλθρίοι κατατῇ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐξῆλθεν κατὰ γῆς μετὰ τὸν κόπον τῆς ἡμέρας, στερῆσαν τὸν κεφάλιν του ἐπὶ μικροῦ τινος δέματος ἐνδυμάτων, καὶ ἀπεκοιμήθη σχεδὸν παρευτὸς, ὁπόπτε διεῖδεν πλοῖον τοῦ ἔστωθεν κυμίνου τούτου, ἀπεῖδεν σχεδὸν ἴδιον ὑπερμεγέθη κρόταλον ἔρποντα ἐπὶ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους του. Ἡ πρώτη ὁρμὴ ἦν ὅτο νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Λὰ Κοὺξ περὶ τοῦ ἐπιπαιδεύτου αὐτοῦ κινδύνου, ἀλλὰ γέρων τις Κανοῦδος, ὁν ἐκάλεσα διὰ τεύματος πρὸς βοήθειαν, ἐξετάσατα, ἵνα μὴ τὸν παρεμπλήσῃ θόρυβον κάμοι, ὑποστεκρίζων, ὅτι τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐρπετὸν θέλει ἀεὶθοῦ τὸν κοιμώμενον καὶ φύγει. Ἀλλ' ἐπαστάτο· ἀτοῦτ φόβους ὁ ὁρὸς τὸν ἀριστερὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅμου, συνεπερμάθε ἀταράχως· ἐπ' αὐτοῦ, πλὴν ὅτι ἐφαίνετο μελετῶν ἐπιθεσὶν τινα. Νεύσας πρὸς ἀκαρφοὺς ἄλλους, εἴτινες μᾶς συνώδευον, ἀπερκείσθη ὅλο μὲν τοῦτον νὰ προχωρήσωσιν ὀλίγον κατὰ μέτωπον πρὸς τὸν ἀφιν, ἐν ἀποσπάσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ, ἐν ᾧ ἕτερος πλατύτερος τὸν Λὰ Κοὺξ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἤθελε πειραθῇ νὰ ἐκτοπίσῃ τὸ ἐρπετὸν, διὰ μακρᾶς τινος ῥάβδου, ἐκ τοῦ σώματός του. Ὁ ὁρὸς παρατήρησε τὴν κατὰ μέτωπον πρόοδον τῶν ἀνθρώπων ἀνόμοιος πυρωστὶ τὴν κεφαλὴν του, ἐλάστατε πρὸς τὰ ἔξω τὴν δίκρανον αὐτοῦ γλῶσσαν, καὶ ἔσεισε τὰ κρόταλά του· πάντα δείγματα ὀργῆς. Ἐὰς τὸς ἡμῶν εὑρίσκετο ἤδη εἰς κατάστασιν πυρετώδους ταραχῆς περὶ τὴς μόρας τοῦ πτωχοῦ Λὰ Κοὺξ, ὅστις ἐστὶς κατέκειτο ὑπνώτων ἀθῆμων καὶ ἀγνοῶν τὸν περιστοχνῶντα αὐτὸν κίνδυνον, ὁπότε ὁ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἀνδρωνὸς, ὅστις ἐπρομηθεύθη ῥάβδον ἑπτὰ ποδῶν μῆκος ἔρευσαν, ἔθεσιν αἴρνης τὴν μίαν ἄκραν αὐτῆς ὑπὸ τὸ ἐσπιεραμένον ἐρπετὸν, καὶ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀκκτινοῦβεις αὐτὸ θέκα καὶ πλέον πόδας μακρὰν τοῦ σώματος τοῦ κατοφιλοῦ Λὰ Κοὺρς. Κραυγὴ χαρᾶς, ἤτις ὀφίπιστε τὸν Λὰ Κοὺρς, ἤγειρε αὐτὸ ἡ πρώτη ἄθλωσις τῆς ὡς ἐκ θαύματος ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐκ τοῦ κινδύνου· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τοῦτο ὁ μετὰ τῆς ῥάβδου ἠκολούθησε τὸν ὄφιν, ὃν καὶ ἐφόνευσεν. Εἶχε τριῶν ποδῶν καὶ ἐξ δακτύλων μῆκος, καὶ ἔνδεκα ἐτῶν ἡλικίαν, ἤν, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κροτάλων εὐκόλως ἀνεύρομεν. Ἔπειτα εἴτε ἤρεμα ἀνέτεγε εἰς τὸ στρατόπεδον, ὑπὸ ἀκφόρους δὲ βράχους εὕρομεν πλείους τῶν πεντήκοντα κροτάλων, οὐς πάντας ἐξωλοθρεύσαμεν. Οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος πρὸς τὴν κατατρόφην τῶν, ἐὰν ἔχῃ τὶς μακρὰν καὶ εὔκαμπτον ῥάβδον, καὶ ἄν πλησιάζῃ αὐτοῖς πλέον τοῦ μήκους τινὸς, καθότι δὲν δύνανται νὰ πηδήσωσι μακρότερα αὐτοῦ, καὶ σπανίως προσβάλλουσιν ἐκτὸς ἂν ἐκ τοῦ σύνεγγυς διώκωνται. Οἱ ὄρτες οὗτοι μεγάλην ἀντιπάθειαν πρὸς τὴν ὀσμὴν τοῦ καπνοῦ ἔχουσι, ὡς ἐκ τούτου ἠνεῴχαμεν δέμα τι αὐτοῦ καὶ διεσπείραμεν ἀριθμὸν τινα ἐλλύτων φύλλων πέριξ τὴν σκηνῶν, διὰ τοῦ μέσου δὲ τούτου ἀπεψήφαμεν τὰς ἐπισκέψεις των διαφυσοῦσας

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΤΟ ΕΑΡ.

—Ἰδοὺ ἰδοὺ χαρούμενον
Τὸ ἔαρ τὸ ποθούμενον
Ἐφάνη φαιδρὸν ὅλον,
Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισε
Καὶ μ' εὐωδιαὶς ἐγέμισε
Τοῦ οὐρανοῦ τὸν θόλον.

Παντοῦ χαρὰν ἐπέχυσε,
Μὲ χλοερὸν ἐνέδυσε
Τὰ δένδρα μας χιτῶνα,
Τὸ πᾶν τὸ πᾶν ἐδρόσισε
Καὶ μακρυνὰ ἀπώθησε
Τὸν ζοφερὸν χειμῶνα.

Ἰδοὺ τὸ πρώην ἄφυλλον
Δάσος μᾶς δίδει ἄσυλον
Δι' ἔρωτας καὶ πάλιν·
Ἐκεῖ λοιπὸν ἂς τρέξωμεν,
Μὲ ἔρωτας νὰ παίξωμεν
Στοῦ δάσους τὴν ἀγκάλην.

Τὰς ζέγας ἂς ἀφήσωμεν,
Ἂς ἔλθωμεν νὰ ζήσωμεν
Ἐνόσῳ ἔαρ εἶναι
Ὅπου τὰ δένδρα θάλλουσι
Καὶ τὰ πουλάκια ψάλλουσι
Κι' ἀνθίζουν αἱ μυρσίναι.

Εἰς χλόην ἂς πατήσωμεν,
Φαιδρὰ ἂς τραγῳδήσωμεν,
Μὲ ἄνθ' ἂς στολιαθῶμεν·
Τοῦ ἔαρος τὰ εὔθυμα
Καὶ θεῖα ταῦτα ἔθιμα
Ἂς μὴ παραμελῶμεν.

Τὰ φύλλα, θλέπεις, ἔρχονται,
Ὦ φίλη, καὶ παρέρχονται,
Ξηραίνονται καὶ φεύγουν,
Καὶ ἄλλα μὲ κατάνυξιν
Εἰς νέαν πάλιν ἄνοιξιν
Προσμένομεν νὰ εὔγουν.

Ὡς ταῦτα κ' ἡ νεότης μας
Θὰ φύγῃ κ' ἡ φαιδρότης μας,
Θὰ ἔλθουν γηρατεῖα,
Καὶ ἄλλαι τῆς φαιδρότητος
Καὶ ἀνθηρᾶς νεότητος
Θὰ λάβουν τὰ πρωτεῖα.

Λοιπὸν ἂς μὴ καθήμεθα,
Ἐνόσῳ νέαι εἴμεθα,
Τὴ νιότη ἂς χαρῶμεν,
Τὴν ὥραν ἂς κερδήσωμεν,
Τὸν ἔρωτ' ἂς ὑμνήσωμεν
Τὸν ἔρωτ' ἂς γευθῶμεν.

Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ.

ΩΡ. ΤΕΧ.—Ο ΜΑΙΟΣ.

ΑΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΙ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ ΤΙΝΟΣ

Ἐξελληνισθὲν ὑπὸ Δ. Ε. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνδόξου τῆς Ἑλλάδος ἐπαναστάσεως, τῆς ἀνανεωσάσης τὴν μὴ νεκρὰν ἀλλ' ἀποκαρωμένην μόνον ἀρετήν της, ἑκαστος γινώσκει πόσαι καὶ ὁποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἀνοσιουργίαι τῶν ἀκατασχέτων Ὀθωμανῶν, διαπραττόμεναι οὐ μόνον πρὸς βλάβην τῆς ζωῆς τῶν καταδυναστευομένων, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς των. Μάλιστα ἐφαίνετο, ὅτι πλειοτέραν κατέβαλλον πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος τῆς ὕβρεως προθυμίαν καταισχύνοντες διὰ τῶν μυσαροτέρων τρόπων τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας τῶν πολεμίων· τοσοῦτον ὑπερισχύει εἰς τὰς ἀγρίας καὶ κτηνώδεις ψυχὰς ἡ δεισιδαιμονία καὶ ὁ φανατισμός.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀποφάνσεως ταύτης ἀρκέσει μόνον τὸ ἑφεξῆς γεγονός.

Εἰς τι μοναστήριον οὐ πόρρω ἀπέχον τοῦ Μεσολογγίου, κείμενον ἐφ' ὑψηλοῦ τινος βράχου, ἐνδιητῶντο τριακόσιαι παρθένοι, ἀξίαι περιφρονήσασαι τὰς ἀνθρωπίνους ματαιότητας, εἰς μόνον τὸν Θεὸν εἶχον ἀφιερώσει τὸν βίον των, ὡσανεὶ εἰς τὸν ὅστις οὐδέποτ' εἶναι ἀγνώμων καὶ οὐδέποτ' ἐγκαταλείπει. Μία ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Μαρία, ἦτο πλέον τῶν λοιπῶν ἔνθους ἐκ μεγαθύμου ζήλου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος της· καὶ ἐνῷ ἐδέετο τὴν ἡμους μὲ τρέμοντα πάντοτε χείλη νὰ προφέρῃ ἐνδακρυς καὶ στενάζουσα τ' ὄνομα τῆς ὡραίας καὶ πεφυλημένης αὐτῆ Ἑλλάδος. Περίλυπος καὶ σύννους ἀνέβαινε σχεδὸν καθεκάστην ἐπί τινος ἀκρωρείας ὀλίγου μακρὰν τῆς μονῆς, κ' ἐκ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ὕψους ἐθεάτο τὸν καπνὸν καὶ τὰ σπιν-θηροβόλα ὅπλα, καὶ τοὺς πηλαλοῦντας ἵππους, καὶ τὰς σημαίας, ἠκροάζετο τὸν βόμβον τῶν σφαιροβόλων ἤμοιον πρὸς βαθέαν βροντὴν χειμερινῆς νυκτὸς, καὶ τὰς θορυβώδεις πυροσκοτήσεις τῶν τυφεκίων, ἔβλεπε πίπτοντας τοὺς στίχους τῶν ἐχθρῶν ὡς τὰ λήϊα ὑπὸ τὴν δρεπάνην καὶ κέλητας ἐπ' αὐτῶν διαβαίνοντας· κάτωχρος δὲ καὶ ἀπηρεικτὸν ἔκαμπτε τὰ γόνατα καὶ ἀνέτεινε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανὸν, οὕτως ὥστε ἐπὶ τοῦ ὑπέρμεγέθους ἐκείνου βάθρου μαρμάρινος ἀνδρὶας μᾶλλον ἐφαίνετο ἢ ἔμψυχον ὄν. Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ πολλάκις εἶδε καὶ ἐπανεῖδε τὰ αὐτὰ, ἤρξατο λέγειν καθ' ἑαυτὴν· «Τίς οἶδεν! ἴσως ὑπὸ τὴν πυροβόλησιν ταύτην ἔπεσεν ὁ ἀγαπητός μου πατὴρ, ὁ ἀδελφός μου, ὁ ἐξάδελφός μου· ὦ! ὁ πατὴρ μου ἀφεὶς κτως! ἔξελθὼν καὶ αὐτὸς νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς προσφιλοῦς γῆς τῆς παρασχούσης αὐτῷ τὸ ζῆν. Ὦ φίλτατε πάτερ, σεβάσμιε γέρων! ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη, ὅταν ἐνῷ ἤμην παιδίσκη κατηρᾶσο τῶν ἀπίστων καὶ μὲ πυρίνους καὶ μεστοὺς δακρύων ὀφθαλμοὺς καὶ μὲ βαρχίονας ἀνεγγεγρεμένους ἐπεκαλεῖσο παρὰ Θεοῦ ἐκδίκησιν κατὰ τῶν δυναστῶν μας.... Θέλει ἐξεγερθῇ ποτε, ἀνεφώνει ἡμέραν τινὰ, ἡ Ἑλλὰς, θέλει ἐξεγερθῇ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία· αἰσθανομαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου κάτι τι νὰ μὲ λέγῃ, ὅτι ἐσόμεθα καὶ αὐθις ἐλεύθεροι κ' εὐκλεεῖς. Ὦ ζῆθι, ζῆθι ἵνα καρπωθῇς τοὐλάχιστον τοὺς κόπους σου καὶ τοὺς ἱεροὺς πόθους σου, ζῆθι, ὅπως παρηγορηθῇς ἀπὸ τ' ἄσματα, τὰς εὐθυμίας, τὴν εὐμορφίαν τῆς ἀνεστημένης πατρίδος σου!— Πλὴν ἐγὼ παραχρὼ! τί ἄρ' γε εἶν' αἱ νίκαι, αἱ θρίαμβοι, αἱ ἀνθρώπιναι εὐτυχίαι! τί ἀνέγνωμεν πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ ἱερᾷ βίβλῳ! Τὰ πάντα ὀφείλομεν νὰ λησμονήσωμεν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος .. τὰ πάντα καὶ πατέρα, καὶ μητέρα, καὶ πᾶν ὅ,τι εἰς ἡμᾶς προσδιλέστερον! αὐτὸς μόνος εἶναι ἀγαθὸς, αὐτὸς μόνος ἐμμένει, αὐτὸς μόνος δύναται νὰ κορέσῃ πληρέστατα τοὺς πόθους τοῦ πνεύματός μας.»

Τοιαῦτα αὐτὴ ἀνακυκλοῦσα κατὰ διάνοιαν, διέκρινε διὰ τῆς βατῆς τοῦ κρημνοῦ ἀτραποῦ τῆς πρὸς τὴν μονὴν ἀγούσης, σπουδαίως χωροῦν αὐτόσε στῖφος Μωαμεθανῶν, ἐκ τῶν κινημάτων καὶ τῆς ὄψεως τῶν ὁποίων κατεδεικνύετο ἡ κακὴ πρόθεσις ἡ πρὸς τὰ ἐκεῖ δδηγοῦσα τὰ βήματά των. Ἅμα ὡς παρετήρησεν αὐτοὺς ἡ νεᾶνις καὶ πάραυτα ἔσπευσε ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὰς συντρόφους της, αἵτινες κατ' ἀρχὰς ὑπωρίασαν· ἀλλ' ὕστερον μετὰ βραχεῖαν σιγὴν ἐμπνευσμένας ἀπὸ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν λογισμὸν ἐξῆλθον ἀπαξάπασαι τοῦ μοναστηρίου, κατησπάσθησαν τὰς πύλας του καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας, μετὰ ταῦτα κατηρθύνθησαν ταχέως πρὸς τὴν ἐσχατιὰν τοῦ κρημνοῦ ἐπικειμένου τῆς θαλάσσης καὶ γονυκλιτήσασαι ἀνέπεμψαν πρὸς Θεὸν σύντομον δέησιν· εἶτα δὲ ἀνεγερθεῖσα ἡ Μαρία· «Ἐμπρὸς ἀδελφαί μου, ἐκραύγασεν, ἄγωμεν ὅπως προφθάσωμεν τὰς ψυχὰς τῶν ἀδελφῶν μας, οἵτινες χύνουν τὸ αἷμα των διὰ τὴν πατρίδα, ἄγωμεν· ἴδητε πόσαι αὐθωρεὶ ἀναβαίνουν τὸν οὐρανὸν παρὰ τῶν ἀγγέλων χειραγωγούμενοι· ἴδητε πόσα βαῖα! πόσοι ςέφανοι!» Ταῦτα αὐτῆς εἰπούσης, κατεκρημνίσθησαν ἀθρόαι κατακέφαλα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἤτις ἀποδεχθεῖσ' αὐτὰς εἰς τὸν ἤρεμον κόλπον της ἐπεκαλύφθη ἐκ παλλεύκου ἀφροῦ οἱονεὶ θέλουσα νὰ φανερώσῃ διὰ τούτου τὴν ἀγγελικὴν ἀγνότητα τῶν μακάρων ἐκείνων θυμάτων. Πλὴν ἡ ἀγαθὴ Μαρία δὲν ἔφθασεν ἄχρι τῆς θαλάσσης, καθ' ὃ δένδρον τι ἐξέχον τοῦ πρανοῦς ηγλόφου τὴν περιέλαβε διὰ τῶν χλοερῶν κλάδων του ὡσεὶ θέλον νὰ ἐναγκαλισθῇ κ' ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ γείνῃ βορὰ τῶν θαλασσίων τεράτων ἐκείνη, ἤτις πλέον τῶν λοιπῶν ἀγαπῶσα τὴν ἱερὰν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμὴν εὐπρόσδεκτος ἀπέβη τῷ ἐσταυρωμένῳ Κυρίῳ της. Ἀν δὲ σὺ ὁ ἀναγινώσκων τὴν συγκινητικὴν ταύτην ἱστορίαν διέπλευσάς ποτε νυκτὸς τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα ὕδατα, ὁπότε γαληνιῶσι καὶ ἀκινητοῦσι καὶ φαίνονται ἐυτρυφῶντα εἰς τὸ στερέωμα τὸ εἰς αὐτὰ ἐνοπτριζόμενον, θὰ εἶδες ἴσως τὰ ὀστᾶ τῆς μεγαθύμου νεάνιδος ἀποστίλβοντα ἕλκην φεγγοβόλων ἀστροθετήματος ἀναμέσον τῶν φύλλων τοῦ εὐμενοῦς φυτοῦ καὶ ἂν ἡ καρδία σου δὲν ἦν ἐκ λίθου θὰ ἐδάκρυσας ἔτι οὐ μικρὸν εἰς τὴν ἀναπόλησίν της.

ΑΨΑΦΟΡΑ.

ΜΑΙΟΛΙΚΗ ΚΡΗΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΑΑΗΛΕΟΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ.— Τὰ ὀστυῶν διαχρίσματα τῆς ἀλληλεθνοῦς ἐκθέσεως εἶναι κατασκευασμένον ὑπ' αὐτῆς τῆς κρίνης, ἥτις ἐσχεδιάσθη μὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰωάννου Θαμῶ, ἐξετελέσθη δὲ ἐκ μαιολικῆς γῆς ὑπὸ τῶν κυρίων Μίντωνος. Τὸ κεντρικὸν μέρος εἶναι κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα, ἔχον τέσσαρας ἀχιβάδας πεποικιλμένας ἐν εἴδει διαπήνου ὑψώματος κυκνοῦ καὶ χρυσοχρόνως. Μεταξὺ τῶν ἀχιβάδων αὐτῶν ὑπάρχουσι καρυατίδες, ἐμβλεματικαὶ παριστάσαι τὴν Νίκην, καὶ φέρουσαι μεταξὺ τῶν ἐκτεταμένων αὐτῶν βραχιόνων στέφανον ἐν δάφνῃ. Ἕκαστη καρυατὶς εἶναι ἐστεμμένη διὰ δαφνίνου στέμματος, φυσικοῦ χρώματος. Τὰ πρόσωπα καὶ οἱ βραχίονες ἔχουσιν ὁμοίως τὴ φυσικὴ χρώματα. Αἱ πτέρυγες, αἵτινες συμπτύσσουται περὶ τὰ κατώτερα ἄκρα, εἶναι λευκαὶ καὶ μικρὸν τι φαιαί. Τὸ ὑπερκείμενον τύμπανον φέρει τὸ ἰαμὶν «Ἀγ: Γεώργιος διὰ τὴν Μαρίαν Ἀγγλίαν καὶ Νίκη.» Ὑπεράνω τῶν ὁμοιομόρφων αὐτῶν ὑπάρχει θρίγκος, ἐπικεκαλυμμένος διὰ κοσμημάτων, ἐρυθρῶν καὶ λευκῶν ῥόδων εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν. Ἐπὶ τοῦ κέντρου ἵσταται τὸ ἀφλμα τοῦ Ἀγ: Γεωργίου, περίπου ἑπτὰ πόδας ὑψηλὸ, ρουσίνου τὸν δράκοντα. Ἐπὶ δὲ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ στυλοβάτου κεῖται ἀγρίου ἀπίνωπι ἑκάστας ἀχιβάδας, ὑποβαστοζόμενον ὑπὸ τρίποδος ἐκ πτερωτῶν γρυπωτῶν ἐσχηματισμένου. Μεταξὺ τούτων, ἐπὶ μᾶλλον κατωτέρου, καθεστὼ εἰς λίαν κρατὼν ἀσπίδα ἐξεικονίζουσαν τὸν Ἀγ: Γεώργιον. Οἱ λίονες αὐτοὶ εἶναι τιθυμένοι εἰς τὰς γωνίας τῆς κυρίας βάσεως, ἥτις εἶναι τετραγωνικὴ, καὶ εἰς ἑκάστης γωνίας προβάλλει θεμεῖς, εἰς ἃς τὸ τόλος ἐστάσται παγάϊα πεπνὰ μετὰ νυμφῶν, ὡς τὰ κοσμοῦντα τὴν ἐν Ὀλυδσωμι βασιλικὴν γαλκοστοῶλιν. Μεταξὺ τῶν θεμεῖων ὑπαρχουσι θέξκεναι, ἐμπεπλεῖοι τὸ σχῆμα· καὶ ἡ μὲν ὑπερτέρα εἶναι πρωσιρεῖνη διὰ φυτὸ, ἡ δὲ κατωτέρα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ὕδατος τοῦ ἀνωθεν ῥέοντος. Τὸ ὅλον ὕψος τῆς κρίνης εἶναι περίπου τριακοντα πόδας· ἡ δὲ διάμετρος τῆς ἐξωτερικῆς δεξαμενῆς τεσσαράκοντα πόδας· τὸ δὲ ἀφκρκαῖον δι' αὐτὴν ὕδωρ κατὰ πάσαν ὥραν εἶναι 7,000 γαλλόνια.

Η ΤΟΥ ΑΤΑΑΝΤΙΚΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑ.— Ὡς ἐξῆς περιγράφεται ὁ τελεγραφικὸς κάλως, ὁ προ ὀλίγου ὑποβληθεὶς ὑπὸ τῶν κυρίων Γλάστη, Ἑλλιότου καὶ Συντροφίας εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ τηλεγράφου συνιστάμενος ὡς καταλληλος πρὸς κατάθεσιν, καὶ κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ ἐγγυήσει ἐπιτυχοῦς ἐνεργείας, ἀπὸ Ἰρλανδίας μέχρι Νέας Γῆς, ἤτοι ἀποστάσεως 1,900 ναυτικῶν μιλίων. Ὁ κλιστηριὸς ἀγωγὸς σύγκειται ἐξ ἑπτὰ χαλκίνων σιρμάτων, ἑκάστου ἔχοντος διαμετρον ἑνὸς δεκάτου ἑκατοστοῦ, καὶ στερεάστατα κειμένων τὸν ἐξ διὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Κιαττερτόνος ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ σιρματος. Ὁ ἀγωγὸς σταθμίζει πεντακοσίας δέκα λίτρας ἑκάστου ναυτικὸν μίλιον, καὶ πρόκειται νὰ μεταβιβάζῃ κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς ἐργασίας ἑκατοντὰς γράμματα, ἰσοδυναμούντα πρὸς τεσσαρας καὶ ἡμίσειαν λέξεις κατὰ λεπτόν, βεβαιοῦται ὅμως ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Φ. Βαρλέτου, ὅτι δύναται διὰ τῶν νεωτέρων προϋόντων καὶ μεταθιβάζῃ καὶ ἑξακοσια γράμματα ἢ ὀκτὼ λέξεις κατὰ λεπτὸν μεταξὺ Ἰρλανδίας καὶ Νέας Γῆς. Ὁ ἀγωγὸς εἶναι μεμονωμένος δι' ὀστᾶ καουμάτων, τεσσάρων μὲν ἐκ γουττα-πέρκας, καὶ τεσσάρων ἐκ συνθέσεως τοῦ Κιαττερτόνος, ἐναλλὰξ ἐπ' ἀλλήλα ἐστρωμένων, καὶ ἀποτελούντων ὅλων ὁμοῦ πάχος τριῶν δεκάτων ἑκατων τοῦ δακτύλου ἀπὸ τοῦ κέντρου· ἡ ἐξωτερικὴ δὲ διάμετρος τοῦ ὅλου κάλω εἶναι ἐνεία δέκατα ἑκατὸν τοῦ δακτύλου μακρὰ, καὶ ὁ ὅλος κάλως σταθμίζει μετὰ τοῦ ἀγωγοῦ χιλίας ἑξακοσια λίτρας τὸ ναυτικὸν μίλιον. Σκοπὸν ἔχουσι νὰ παρατήσωσι τὴν πεπιστωμένην κάνναβιν δι' ἧς ἄχρι τοῦδε περιεβλοῦν τὰς τηλεγραφικὰς ἐντερώνας, ὡς προστατευτικὸν δὲ μέσον νὰ μεταχειρισθῶσι τρία σιρμὰ σύρματα κάλυπτόμενα χωριστὰ διὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Κιαττερτόνος καὶ διὰ γουττα-πέρκας πρὸς ἀπεφυγὴν φθορᾶς. Αἱ κεκαλυμμένοι αὐταὶ ἀγωγοὶ, ἑκαστεφεῖς τὸν ἀριθμὸν, τίθενται περὶ τὴν ἐντερώνιον σπειροειδῶς διὰ τῆς συνθέσεως μηχανῆς, καὶ ὁ τελειόπους κάλως ἐξέρχεται τὴς καλυπτούσης μηχανῆς καὶ μετακοίνει εἰς σοχεῖον πλῆρες ὕδατος μένων μέχρις οὗ ὅλον τὸ ἀναγκαῖον μῆκος πρὸς κατάθεσιν γείνῃ ἔτοιμον. Δοχεῖα ἐπίσης πλῆρη ὕδατος φυλάττονται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων, ὥστε ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς βυθίσεως νὰ ἀσκιμάζεται λεπτομερὸς ὁ κάλως. Ἡ ἔλλειψις τοῦ πεπισωμένου νήματος, ὁ μέχρι τοῦδε μετεχειρίζετο, καθιστᾷ εὔκολον καὶ ἄμεσον τὴν ἀνεύρεσιν βλάβης τινὸς εἰς τὴν ἐν γουττα-πέρκας ἐντερώνην.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.— Ἡ ἐφημερὶς τῆς Φραγκφόρτης περιέχει τὸ ἀκόλουθον. Νέος τις ἐκ Φωυγκάϊρχς ὑποσχεθεὶς ἐδίᾳ εἰς δύο νεκυιὰς νὰ νυμφευθῇ, εἰσῆχθη παρ' ἑκατέρας εἰς δίκην ἵνα ἀναγκασθῇ νὰ νυμφευθῇ. Ἀμφότεραι ὑπεστήριξαν τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν διὰ τῶν μάλιστα πειστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἀποθέξεων ἔρωτος ἐκ μέρους τοῦ νεκυίου, ὅστις παρεδέχθη καθ' ὁλοκληρίαν ὅσα ἐκατέρωθεν ἐξρίθησαν, καὶ παρῆκεν ἀμοιβόμενος τὸν πρὸς ἀμφοτέρας ἰσοδαίμον αὐτοῦ ἔρωτα, καὶ ἐξέφρασε τὴν προθυμίαν νὰ νυμφευθῇ οἱανδήποτε ἐκ τῶν δύο νεκυίων ἤθελον ἀποφασισει οἱ δικασταί. Τὸ δικαστήριον, λαβὸν κατὰ νοῦν τὴ γλίσχρα μέσα τοῦ νέου μνηστῆρος, ἀπεφάσισεν ἡ πλουσιωτέρα τῶν δύο νεκυίων νὰ πληρώσῃ 300 φλωρία εἰς τὴν ἄλλην, καὶ οὕτω νὰ συνῳδῇ ἐπὶ τῇ ἀπάνῃ τοιοῦτῳ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πόθους τῆς καρδίας αὐτῆς.

ΕΚΝΕΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΟ ΔΕΟΝ ΛΟΥΣΕΩΣ.—Καθ' ὃν χρόνον πολλοὶ συνεχρησθεν θερμῶς ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Ἀγγλίαν τῶν δι' ἀτμοῦ λουτρῶν, καλὸν ν' ἀκούσωμεν τὶ περὶ τούτου λέγει καὶ ὁ νόκυρος Βλλχορ: «Ἐπισκέψθην τὰς ἀπασταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς φυλάς, καὶ ἡ πεπιθήσεις μου εἶναι ὅτι ὅσοι λούονται ὑπέρπολυ ἐκνευρίζονται, καὶ ὅτι ἐμφαίνουσι τὴν μεγάλην μυϊκὴν δύναμιν τῆς παρατηρουμένης παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς πρὸς βορρᾶν τοῦ Ὀρεγώνος καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτι τοῖς Ἐσκιμῶσιν. Καὶ πολὺς ἐπανερχόμενος εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ἀρχιπέλαγος εὗρον τοὺς καθ' ἕξιν λουομένους, ἰδίως τοὺς Μαλαίους ἐκτεθηλυμένους. Οἱ Σίνοι, οἱ συχνὰς ὑπτίφυσιν, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ὀδόντων ὀδόντας, εἶναι εὐρωστοι. Ἀείποτε συνέβη μοι νὰ σημειῶσω, ὅτι ὅπερ τὸ θέον διεγειρομένου διαφόρου, προκαλουμένης ὑπὸ ἀγριολούτρων, θεωρεῖται ὡς κατακολάσεων τῶν ὀργασιῶν ἀπὸ τὰ σκιτεῖ πρὸς τὴν τοῦτου εὐεξίαν. Ἐὰν ὁσάκις ὑπάρχῃ ἀνείου παρειδέγματος, ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃσιν εἰς τὴν Βερμοῦδαν, σταθερὸς περιβρεχομένου ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ ῥεύματος τοῦ Κόλπου, ἔχοντος θερμοκρασίαν 86 βαθμῶν κατὰ Φαρεγκαϊτ. Ἀνδρωποι ἐξ τοιούτου κτρυδῆς λουτρὸν ζώντες ἄνω ἕξοι πολὺ, καὶ ὑπόκεινται εἰς εἴδος ῥευματισμοῦ, ἐπικαλουμένου ὀστεοῤῥάκτου σφεστοῦ.»

ΝΕΟΝ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ.— Ὁ Κ. Σωδκρὼν ἐκ Βαλεντίας ἐσποῦδασε τὰ διάφορα φαινόμενα τὰ παρεγόμενα εἰς φλυζάκιον κεφρίας, ὅταν βλιβῇ ἐν αὐτῷ ἡ σκαχαρὶς· ἀποτέλεσμα δὲ τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν ἦτο ἡ μετατροπὴ τοῦ φλυζακίου κεφρίας εἰς βαρομετρον. Ἀν, γλυκαίνων τὸν κεφφὶν σου,» λέγει ὁ Κ. Σωδκρὼν, «ἀρκέσῃς τὸν σκαχαρὶν καὶ ἡνιοῦῃ ἄνευ ἀνακινήσεως τὸ ὑγρὸν, οἱ παρεμβλυγες τοῦ ἀέρος αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸν σκαχαρὶν ἀνυψοῦσιν ὀνται εἰς τὸν ἐπιφανειακὸν τοῦ ὑγροῦ· ἀν αἱ παμβλυγες αὐτοὶ σχηματίσωσι ἀφρόστενα ὄγκου, διαμένοντα εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπιφανείας τοῦ φλυζακίου, τοῦτο ἐνδεικνοῖ διάφανον τὸ κιλοῦ κιμρὸν· ἀν, τοὐναντίον, ὁ ἀφρὸς σχηματίζῃ δακτύλιον κύκλου τὸν πλευρὸν τοῦ φλυζακίου, τοῦτο εἶναι σημεῖον βαρβαίας βρεχῆς· τοῦ ἀφροῦ δὲ μένοντος στασίμου, ἀλλ' οὐχὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ κέντρῳ, σημαίνει καιρὸς εὐμεταβλητος.»

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΒΥΝΗΣ — Ὁ Κ. Φρεμὸς, ἐκ τοῦ ιατοκομείου τῶν Παρισίων Βωμὸν, ἐκοινοποίησε παρεγοῦν τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων δοκιμῶν τῆς βύνης ὡς θερμαντικοῦ μέσου. Ξερὸν βύσσι δύναται νὰ δίδηται ἐσωτερικῶς ἐν εἴδει ἀφέψματος, καὶ νὰ ἐφαρμόζεται ἐξωτερικῶς διὰ λουτρὸν. Ἡ ὅλη αὐτὴ ἐθεωμάσθη ἐπὶ ἑξάκοντα τεσσαρων ἀνθρώπων πασχόντων ἐκ κολῆς δικαιαρμένης φθίσεως· πλὴν τὰ ἀποτέλεσματα ἦσαν παρομοῖα ἐντὸς προσωρινῆς τινος βελτιώσεως· ἔρανε, ἐν τούτοις, μᾶλλον τελεσφόρος ἐπὶ τῶν πασχόντων ἐκ χρονίας βρογχίτιδος, ἢ προσφάζων φθίσεως, καὶ ἐκ χρονίου πνευμονικοῦ καταῤῥου, ἐφ' οὗ ὁ κυρὸς ἐδείχθη τὰ μάλιστα ὠφέλιμος· Ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι σχεδὸν κοινὴ συνθεια παρὰ τοῖς πάσχουσιν ἐκ φθίσεως νὰ προμηθεύωνται ζύθου γλυκοῦς (ἤτοι ἐγχύμα βύσσς πρὶν ἢ οἱ λυσίκοι βρασθῶσι μετ' αὐτῆς πρὸς παρασκευὴν τοῦ ζύθου) ἐκ τῶν ζυθοποιῶν, καὶ νὰ πίνωσι ἡμίσειον πίνταν καθ' ἑκάστην, καὶ πολλοὶ ὠφελήθησαν πολὺ ἐκ τούτου. Τὰ πειράματα ἄρα τοῦ Φρεμὸς ἐπαληθεύουσι τὸ ὠφέλιμον τῆς ἀγγλικῆς συνηθείας.

Η ΠΑΛΙΝΤΡΟΠΟΣ ΤΥΧΗ. — Πόσαι γυναῖκες, θερμαινόμενοι ποτε ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι θέλουν κυθῆσει λαμπρὰν κοινωνικὴν θέσιν περιεγένοντο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ταλαιπωρῶνται καὶ ἀσκῶσι τὰς ἐξόχους αὐτῶν ἀρετὰς μόνον καὶ μόνον, ὅπως κερδαίνωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια. Τοῦ ἴσου ἐγνωρίσατε τοιαῦτας, καὶ πιθανὸς ἀκούσατε τὴν ἑξῆς περὶ αὐτῶν παρατήρησιν, ὅτι αἱ ταλαιπωρίαι κατέστησαν τοὺς χαρακτῆρας αὐτῶν μᾶλλον ἐνδιαφέροντας καὶ ἀξιολόγους, διότι ἐκαρκάσθησαν ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου νὰ ἐξαρτῶνται. "Ὅσοι ἐξ ὑμῶν ἀπολαύετε νῦν εὐδαιμονίας, ἴσως νὰ μὴ φοβῆσθε περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ὑμετέρας καταστάσεως· ἐνδεχόμενον νὰ μὴ βλέπετε κατὰ νοῦν ὅτι ὀυκκτὸν νὰ πάθετε τὰς τροπὰς τῆς τύχης, ὧν αὐτόπται γίνεσθε ἐπὶ ἄλλων. Μίμησθε ὅμως ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι παρομμοῖος ἀβέβαιος· σφοδρὰ τρικυμία δύναται νὰ διαῤῥήξῃ τὸ περφορτισμένον σκάφος, ἐξ οὗ ἐνδέχεται νὰ ἐξαρτῶνται πολλοὶ οἰκογένειαι· πῦρ δύναται ν' ἀποτεφρώσῃ τὴν περιουσίαν· πτωχεύσεις καὶ χρεωκοπίαι ἄλλων νὰ ἐπενεργήσωσιν ἐφ' ὑμῶν· οἱ ἀχετοὶ τοῦ ἐμπορίου νὰ παρεγκλίνωσι τῆς πορείας· συμφέροντα τῶν χειροτεχνημάτων νὰ ἐππίσωσι ἢ ἔγγειες περιουσίαι νὰ ἐκπίσῃ τῆς ἀξίας· ἐκ τούτων καὶ μυρίων ἄλλων μεταβολῶν ἐξῆρτται ἡ ἀβεβαία καὶ ἐπιφαλὴς κατοχὴ τοῦ ἐν τῇ κόμῃ τούτῳ πλούτου.

ΤΟ κοπιῶδες νικοτιανὸν εἶναι τὰ μάλιστα κινδυνῶδες εἰς τοὺς ἔχοντας τάσιν πρὸς πνευμονικὰς ἀσθενείας· εἰς τοὺς ἔχοντας ὅμως ὑγιᾶς πνεύμονας μέτριον κάπνισμα δὲν βλάπτει τὴν γενικὴν ὑγιείαν· εἰς ἀνθρώπους μαλιστα εὐσάρκους εἶναι καὶ ὠφέλιμον.

ΕΚΤΙΜΑ τὴν φύσιν ἑκείνου, ὅστις παρίσταται σοι ἐν ὥρᾳ θυλλὸς· σμῆνη ἐντόμων θέλουσι σε περιστοιχεῖ ἐν καιρῷ αἰθρίας καὶ ἡλίου λάμψεως.

ΤΟ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ. — Ὁ ἀγαθὸς γενήσεται ἀγαθότερος, καὶ ὁ κακὸς χαιρότερος, διότι ἀρετὴ, κακία καὶ χρόνος οὐδέποτε σταματοῦσι.

ΜΟΛΥΒΔΑΙΝΑ.—Ἡ μολυβδαινα εἴτε μόλιβδος, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι τὰ μολυβδοκόνδυλα, παρέρχεται ἐκ τοῦ πρωτότου μεταλλέου μολυβδάνης εἰς ὅλην τὴν γῆν, τοῦ ὑπαρχοντος εἰς τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ Βορβοκλίδη καὶ τὴν ἐπαρχὶν Καμβρίαν. Κεῖται ἐπὶ λόφου καὶ ἀυτὶ νὰ ἐκμεταλλεύσῃ τὰς ἄλλα μεταλλεῖα ἀκατασκόπτουσι, ἀνοίγεται μόνον ἄπαξ τοῦ ἔτους, ὅτε ἐξάγεται ὅση ποσότης ἀρκεῖ διὰ τὴν ἀπασκευὴν τῆς κατακλίσεως τοῦ ἐπερχομένου ἔτους, καὶ πάλιν κλείεται δι' ἰσχυρῶν θυρῶν, φραγμῶν καὶ κλείθρων μέχρι τῆς ἀναγκαιούσης προσεχοῦς ἐπωσεῖας πρωμεθέως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ λέγεται, ὅτι ὅλα τὰ ὠρκία μολυβδοκόνδυλα τῆς οἰκουμένης κατεσκευάσθησαν ἐκ μολυβδάνης τούτου τοῦ μετάλλεῖου.

ΤΑ πτερὰ εἶναι τοῦ τλήμονος ἀνθρώπου ἡ μουσικὴ· καὶ τὰ ἄνθη τοῦ τλήμονος ἀνθρώπου ἡ ποίησις.

ΕΠΙΒΙΒΑΖΟΜΕΘΑ εἰς μὲν τὴν κοιτίδα διὰ μακρὸν πλοῦν, εἰς δὲ τὴν νεκρόκλειν δι' ἕτι μακρότερον.

ΑΕΝ ὑπάρχει ῥύπαν δυσειδὲς ὅσον βαθὺ καὶ ὀρμητικὸν καὶ ἀν ἴναι, ὅπερ νὰ μὴ συμφεθῇ ἀσφαλῶς ὑπὸ τὰ πεπρωμένα, ἐὰν ἔχωμεν θάρρος νὰ πηδαλιοκρίσωμεν καὶ δύναμιν νὰ κωπηλάτωμεν.

ΕΝΑΥΜΑΣΙΑ.—Πολλοὶ ἄρρωστοι ἐνδύνεται πηλυτεῖοι, ὅπως εἰσέρχωνται εὐκόλως εἰς τὴν συνκαστρφὴν· θεωροῦσι τὴν ἐνθμμασίαν ὡς συστατικὸν γράμμα· ἐνθίγεται νὰ σὲ παιστῇ αὐτὴ ὡς ἀνθρωποπτεῖον ἐλευθερίου ἀγωγῆς, ἀλλὰ τὶς θέλει σ' ἐλλάβει τοιοῦτον, ἀν δὲν μάθῃ κάλλιον τὴν ποιότητα σου; Ἂν τις σ' ἐκτιμᾷ ἁπλῶς ἐκ τοῦ φορέματος, ἔσο βέβαιος ὅτι ὁ τοιοῦτος οὐδέποτε θέλει σ' ἐνδύσει ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

ΣΠΟΥΔΗ.— Ὁ Μοντεσκιεῦς ἐσημείωσε τὰ ἑξῆς. Ἡ σπουδὴ ὑπῆρξε τὸ κύριόν μου ἰατρικὸν καθ' ὅλας τὰς συμφορὰς τῆς ζωῆς μου. Μεῖς ὅρκς προσεκτικὴ ἀνάγνωσις βιβλίου τὴν αἰχμὴν καὶ τὸν ὀξυτατὸν βίτρικ, ὑφ' ἃς ποτε κατεβλήθην, καὶ ἀνέγειρον ἐν ἐμοὶ μεγάλην μυϊκὴν δ

Ο ΒΑΒΙΡΟΥΣΣΑΣ.

Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν διαφόρων εἰδῶν χοίρων τῶν ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Ῥηγεντείου Παρκου εὑρισκομένων προσετέθη ἐσχάτως καὶ ὁ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν Βαβιρούσσας τῆς νήσου Καλήβης. Εἶναι δὲ τὸ περιεργότερον καὶ σπανιώτερον τοῦ γένους τούτου τετράποδον. Ὀλίγιστα τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσείων κέκτηνται ἐντελῆ δείγματα τοῦ ζώου τούτου. Καὶ πιστεύεται, ὅτι τὸ πρῶτον φθάσαν ζῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο τὸ κατὰ τὸ 1853 δωρηθὲν τῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ τοῦ Κ. Βελχερ, τὸ ὁποῖον ἐπ' ὀλίγους μόνον ἔζησε μῆνας. Πρό τινων ἐτῶν ἐν τῷ ὑπῆρχε ζεῦγος τοιούτων εἰς τὸν βοτανικὸν κῆπον τῶν Παρισίων, τὸ ὁποῖον καὶ ἐτεκνογόνησεν, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον ἔζησαν. Τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον νομίζομεν, ὅτι εἶναι τὸ μόνον ὑπάρχον ἐν Εὐρώπῃ, μετηνέχθη ἀπὸ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τῆς Ῥόττερδαμ εἰς ἀνταλλαγὴν ἄλλου εἴδους· εἶναι δὲ ἄῤῥεν νέον μόλις προβάλλον μέρος τῆς περιέργου φυῆς τῶν καμπύλων ὀδόντων του, δι' οὗς φημίζεται ὁ ἐνῆλιξ Βαβιρούσσας, καὶ ὡς ἐκ τῶν ὁποίων καθίσταται τρομερός· οἱ ὀδόντες οὗτοι, προερχόμενοι ἐκ τῆς ἄνω σιαγόνος ἔκ τινος θήκης διαπερώσης τὸ χεῖλος, αὐξουσι πρὸς τὰ ἄνω, ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν τὸ ζῶον, καμπυλοῦνται μέχρις οὗ προσεγγίσωσι τὰς παρειάς· ὅλη δὲ ἡ περιστροφὴ τοῦ ζώου τούτου εἶναι εἰδική τις καὶ διάφορος τῆς τῶν κοινῶν χοίρων. Εὑρίσκεται δὲ εἰς ἀγρίαν κατάστασιν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Βόρνεο, ὡς καὶ εἰς τὴν νῆσον Καλήβην. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ παράγεται ἐκ τῶν Μαλαιακῶν λέξεων Βάβα (χοῖρος) καὶ ῥοῦσσα (ἄρκτος).

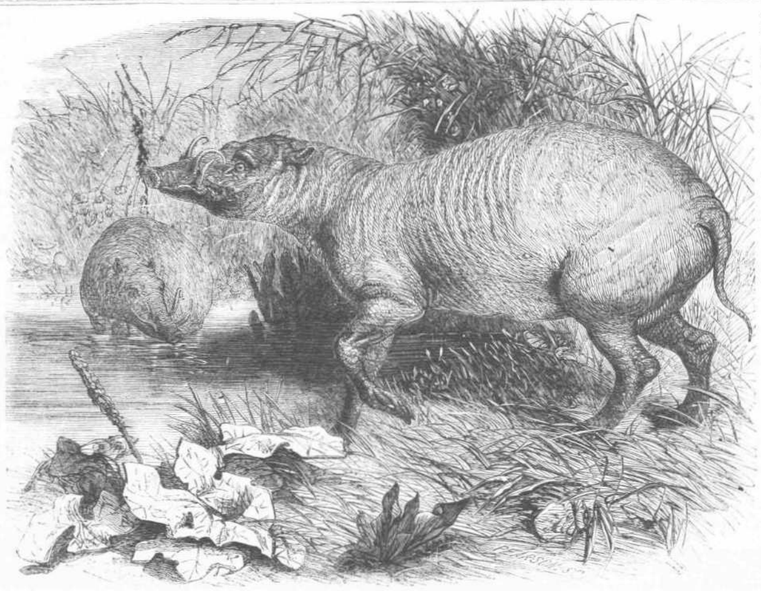

Ο ΒΑΒΙΡΟΥΣΣΑΣ.

Η ΠΕΤΡΟΒΑΡΑ.

Ἡ Πετροβάρα, τὸ πρώτιστον καὶ κύριον μεθορικὸν φρούριον τῆς αὐστριακῆς Σλαβωνίας, ἡ Γιβραλτὰρ τῆς Οὐγγαρίας, κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως, πλησίον τῆς γωνίας, καθ' ἣν ὁ ῥοῦς τοῦ ποταμοῦ αἴφνης ἀπὸ τοῦ πρὸς νότον δρόμου του στρέφεται πρὸς ἀνατολάς· ἔχει δὲ περὶ ἑαυτὴν ὄρη καὶ τινας καρποφόρους λόφους, καὶ συνίσταται ἐκ δύο φρουρίων τοῦ ἀνωτέρω, τὸ ὁποῖον ἐγείρεται ἐπὶ βράχου μεμονωμένου κατὰ τὰς τρεῖς πλευράς, καὶ τοῦ κατωτέρω τοῦ κειμένου πρὸς τὴν πρὸς βορρᾶν βάσιν τοῦ αὐτοῦ βράχου, καὶ περικλείοντος τὴν κυρίως πόλιν ἐπὶ ὁμαλῆς κατωφερείας· εἶναι δὲ φύσει καὶ τέχνῃ θέσις ἑκάκτως ἐχυρά, ἐπιφρουροῦσα τὸν ποταμὸν, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα βρέχουσι τὰ τείχη τῶν πρὸς δυσμὰς καὶ νότον πλευρῶν αὐτῆς, προβεβλημένη δὲ διὰ φρέατος ἐσκαμμένου ἐν τῷ βράχῳ, βαθυτέρου τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ διὰ περίστασιν ζεῆς πολιορκίας· τὸ κατώτερον τῶν φρουρίων εἶναι περιπλέον ἠσφαλισμένον διὰ πλατέων καὶ βαθέων τάφρων πληρουμένων ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, ἔχον τείχη ὑψηλὰ, πολλοὺς προμαχῶνας καὶ προτειχίσματα, διὰ τῶν ὁποίων χωρίζεται ἀπὸ τῶν πρὸς νότον προαστείων αὐτοῦ Λουδουίσθαλ καὶ Ῥοχούσθαλ. Ὁλόκληρος δὲ ἡ πόλις συνίσταται ἐκ μιᾶς κυρίας ὁδοῦ, ἑνὸ ἄλλων παραλλήλων αὐτῇ καὶ μιᾶς ἐπιμήκους πρὸς παράταξιν στρατοῦ πλατείας, δέκα τέσσαρα μόνον ἔχουσα δημόσια καταστήματα καὶ 48 οἰκίας ἰδιωτικὰς, τὰς πλείστας μονόροφους· αἱ πρώτισται δὲ τῶν οἰκοδομῶν εἰσιν ὁ ναύσταθμος, τὸ διοικητήριον καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἥτις ἦν τὸ πάλαι ἰδιοκτησία τῶν Ἰησουϊτῶν. Παρὰ τὰ δύο δὲ ῥηθέντα προάστεια καταλέγουσί τινες ὡς ἀνήκουσαν τῇ Πετροβάρᾳ καὶ τὴν κώμην Βουκοβίκην, μίαν λεύγαν ὀπέχουσαν ἀπ' αὐτῆς.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν δύο προαστείων καὶ τῆς κώμης ταύτης, συμπεριλήψει καὶ τῆς φρουρᾶς ἀναβαίνει εἰς 6500. Τὸ ἀνωτέρω τῶν φρουρίων λέγεται χωρητικότητος 10,000 ἀνδρῶν. Κοινωνεῖ δὲ ἡ Πετροβάρα μετὰ τῆς ἀντιπέραν πόλεως Νεουσῆς διὰ γεφύρας ἐκ λέμβων ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, ὅστις ἔχει ἐνταῦθα 700 ποδῶν εὖρος καὶ 50—60 βάθος.

Παράγεται δὲ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπὸ Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου τοῦ στρατηγήσαντος τὸν στρατὸν τῆς πρώτης σταυροφορίας. Ἐνταῦθα οἱ Αὐστριακοὶ τὸ 1716, στρατηγοῦντος τοῦ πρίγγιπος Εὐγενίου, κατετρόπωσαν τοὺς Τούρκους, οἵτινες ἔκτοτε ἐδιώχθησαν ἀπὸ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

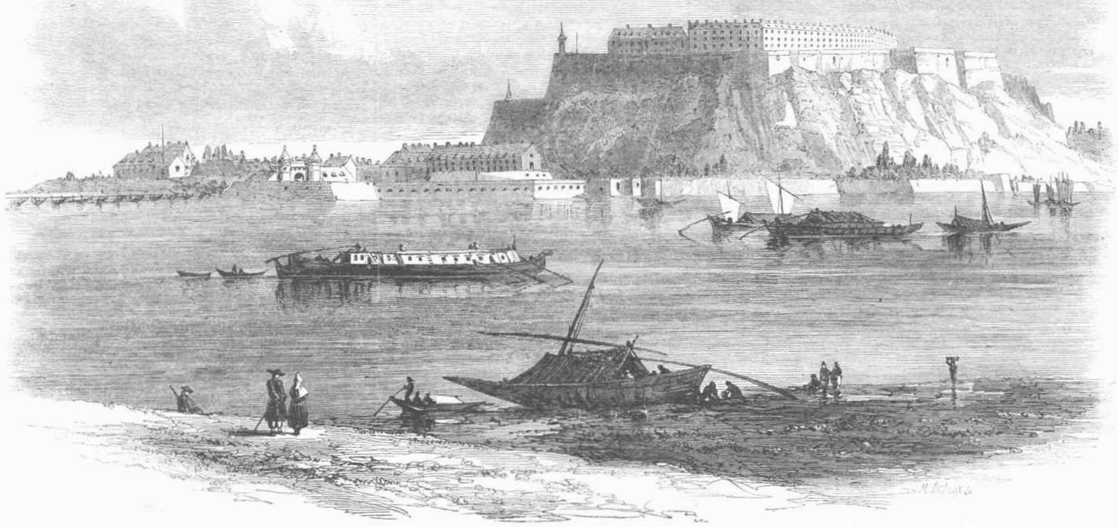

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ ΠΕΤΡΟΒΑΡΑΣ.

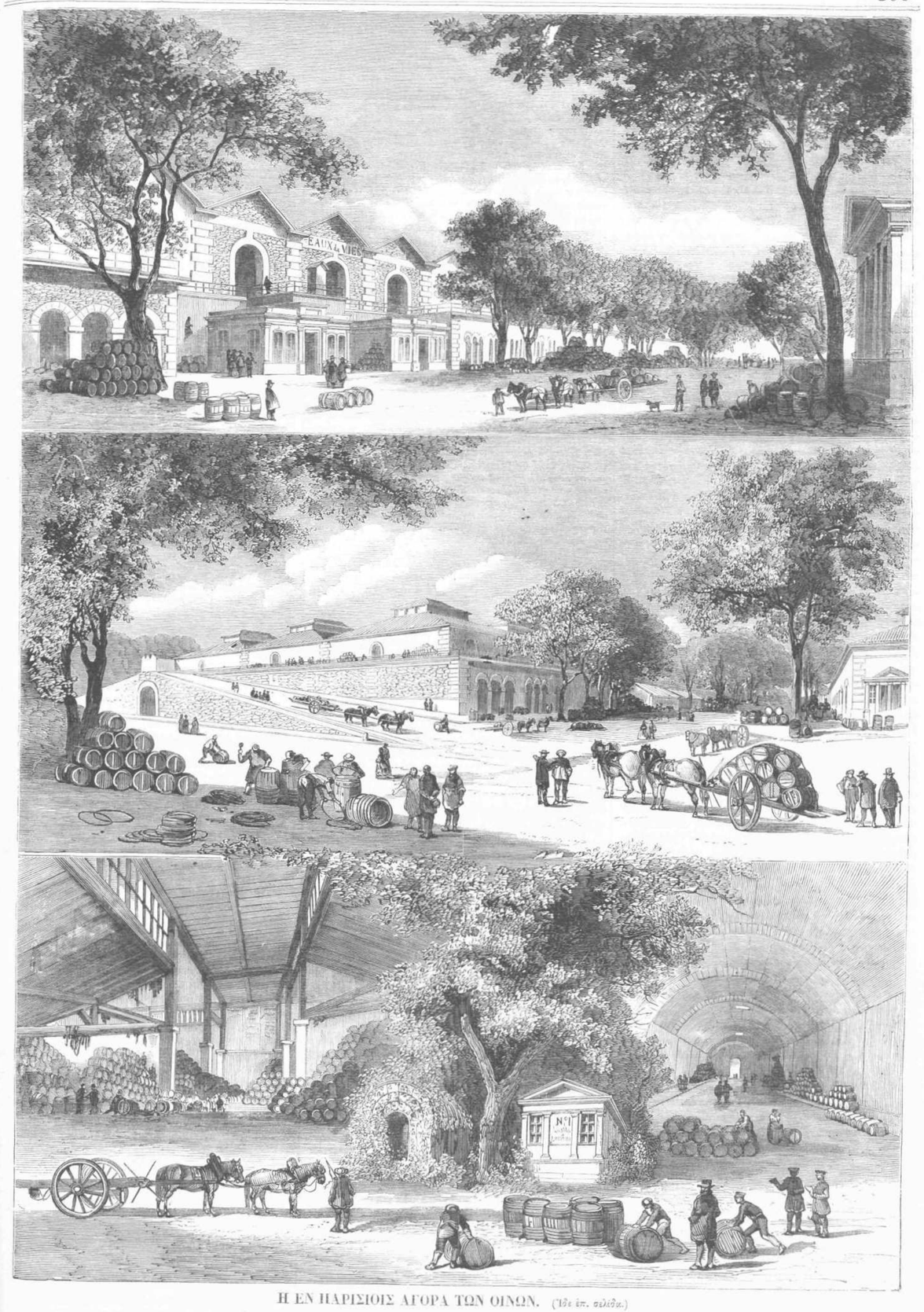

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ. (Ἴδε ἐπ. σελίδ.)

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ.

Εἰς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων κλάδων τοῦ ἐμπορίου τῶν Παρισίων εἶναι καὶ ὁ τῶν γαλλικῶν οἴνων, οἵτινες πωλοῦνται χονδρικῶς μὲν ὑπὸ 700 περίπου καταστημάτων, μικρομερῶς δὲ ὑπὸ 4000 καπηλείων, παρεκτὸς τῶν παντοπωλείων τῶν ἐπιτρεπομένων νὰ πωλῶσιν οἶνον εἰς βαυκάλεις, καὶ τῶν μαγειρείων τῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν νὰ χορηγῶσι καὶ οἶνον εἰς τοὺς θαμέας αὐτῶν. Οἱ οἰνοπῶλαι τῶν Παρισίων ἔμποροι ὄχι μόνον τὸν εἰς κατανάλωσιν τῆς μητροπόλεως ἀναγκαιοῦντα οἶνον χορηγοῦσιν (ἀναβαίνοντα εἰς 30 καὶ πλέον ἑκατομμύρια γαλλονίων), ἀλλὰ καὶ τὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς μὴ οἰνοφόρους αὐτῆς ταύτης τῆς Γαλλίας ἀναλισκόμενον. Πρὸς κατανόησιν δὲ τῆς μεγάλης σημαντικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου κλάδου ἐν Παρισίοις ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ εἰκοστὸν μέρος ὅλου τοῦ ἐν Γαλλίᾳ προηγουμένου οἴνου πέμπεται εἰς Παρισίους πρὸς ἐκποίησιν ὑπὸ τῶν μεγάλων καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι περιπλέον καὶ μεγάλας παρακαταθήκας ξένων οἴνων, οἷον ἱσπανικῶν, πορτογαλλικῶν κτλ.

Μέγα μέρος τῶν εἰς Παρισίους πεμπομένων οἴνων διευθύνεται εἰς τὴν Βέρσην, (ἤτις πρὸ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὁρίων τῆς μητροπόλεως ἦτο ἁπλοῦν προάστειον, ἤδη ὅμως ἀπαρτίζει μέρος τῆς πρωτευούσης). Ἐν Βέρσῃ ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰ 1200 ὑπόγεια καὶ ταμεῖα, ἐνοικιαζόμενα πρὸς τοὺς ἐμπόρους δι' ἐναπόθεσιν τῶν παραλαμβανομένων οἴνων. Ἀλλ' ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παρίστησι τὴν «Ἀγορὰν τῶν Οἴνων», τὴν ἐπαξίως ἀποκαλουμένην οὕτω διά τε τὴν διάταξιν αὐτῆς καὶ τὸν πρὸς ὃν ἐγένετο σκοπόν.

Ἡ ἀγορὰ αὕτη ἐθεμελιώθη τὸ 1813 ὑπὸ Ναπολέοντος τοῦ Α', τοῦ θέντος τὸν πρῶτον θεμέλιον λίθον αὐτῆς, κατέχουσα τὸν χῶρον τῆς πάλαι περιφήμου μονῆς τοῦ Ἁγ. Βίκτορος παρὰ τῷ Σηκουάνᾳ ποταμῷ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου χωρίζεται διὰ δρόμου διαβαίνοντος ἔμπροσθεν τῆς ἀγορᾶς. Εἶναι δὲ μεγίστης ἐκτάσεως, τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς περιφερείας, χαρακτῆρος ἀρχετύπου, καταμετρούσης 150,000 ὑάρδας. Αἱ τρεῖς αὐτῆς πλευραὶ περικλείονται διὰ τοίχων, ἡ δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν τετάρτη 850 ὑαρδῶν μήκους διὰ δρυφακτώματος ἐκ ῥαβδωτῶν σιδήρων. Ἐντὸς δὲ τῆς μεγάλης ταύτης περιοχῆς ὑπάρχουσι πέντε συστοιχίαι κτιρίων κεχωρισμέναι δι' ὁδῶν, φερουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισημοτέρων οἰνοφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Βουργδιγάλης, Καμπανίας, Βουργόνδης, Λαγκαδούης καὶ Τουραίνης.

Τὰ κτίρια ταῦτα, συνιστάμενα ἐκ προσγείων ἀποθηκῶν, διαιροῦνται εἰς ἀναρίθμητα ταμεῖα διαχωριζόμενα ὑπὸ στοῶν, ἄνωθεν δὲ τούτων ἄλλαι ἀποθῆκαι σχηματίζουσαι δεύτερον πάτωμα περικυκλοῦνται ὑπὸ κομψῶν περιπάτων. Παρεκτὸς δὲ τῶν συστοιχιῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ τρία ἄλλα χαμηλότερα κτίρια διὰ τὰ οἰνοπνεύματα, ἐξ ὧν τὸ μέγιστον, διῃρημένον εἰς 40 κατατομάς, χρησιμεύει πρὸς ἐναποθήκευσιν, τὸ δεύτερον, ἔχον γιγαντιαῖον μηχανισμὸν καὶ προπαρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων, εἶναι τὸ μέρος ὅπου καταμετρεῖται ἡ δύναμις τῶν διαφόρων οἰνοπνευμάτων, καὶ τὸ τρίτον εἶναι τὸ τμῆμα τῆς συγκράσεως, ἐν ᾧ τὰ πνεύματα ἐξασθενίζονται μέχρι τοῦ ἁρμοδίου πρὸς πώλησιν βαθμοῦ. Εἰς μίαν τῶν πλευρῶν πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχουσι τὰ γραφεῖα τῶν ἐπιτηρούντων τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν οἴνων· περιπλέον δὲ καὶ πολλὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα διακεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων διὰ κηπαρίων.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ ταύτῃ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ὁποίας ἐδαπανήθησαν 30 ἑκατομμύρια φράγκων, φυλάσσονται συνήθως 400—500 χιλ. κάδδων οἴνου καὶ οἰνοπνευμάτων. Οἱ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἀγορᾶς ταύτης εἰσαγόμενοι οἶνοι, δικαίωμα μὲν εἰσαγωγῆς μέχρι τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν οὐδὲν πληρόνουσιν, ἐνοίκιον δὲ μόνον δι' ὅσον χρόνον μείνωσιν ἐν αὐταῖς. Εἰσάγουσι δὲ καθ' ἑκάστην περὶ τοὺς 1500 κάδδους οἴνου διαφόρων ποιοτήτων.

Ἡ ἀγορὰ αὕτη ἀνοίγεται τὸ μὲν θέρος ἀπὸ τῆς ἕκτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἕκτης ἑσπερινῆς ὥρας, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ τῆς ἑβδόμης μέχρι τῆς πέμπτης· φωτίζεται δὲ κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, ἤτοι διὰ κανδύλων ἐπικρεμαμένων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν. Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παρίστησι τὰ κυριωδέστερα καὶ ζωγραφικώτερα μέρη τῆς ἀγορᾶς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἡ συνεχὴς εἴσοδος καὶ ἔξοδος φορταγωγῶν ἁμαξῶν, τὰ ἀπανταχοῦ κυλιόμενα βαρύλλια, οἱ ἐν ἀδιακόπῳ κινήσει ἔμποροι, οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, μετὰ τῆς φαιδρυνούσης τὴν ὅλην ταύτην ἐμπορικὴν κίνησιν πρασινάδος τῶν ὡραίων δένδρων καὶ κήπων καθιστῶσι τερπνότατον θέαμα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Ὁ «Ἀπόμαχος Ῥῶσσος» ἐδημοσίευσεν ἐν πολλοῖς αὐτοῦ φύλλοις σημειώσεις λίαν οὐσιώδεις ἐξαχθείσας ἐκ διαφόρων ὑπολογισμῶν τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἀφορώσας τὴν πραγματικὴν δύναμιν τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ, τὴν ἐλάττωσιν καὶ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ. Ἰδοὺ δὲ ἡ περίληψις τῶν σημειώσεων τούτων.

Ἐὰν τὰ περισσότερα τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, καὶ ἡ Ῥωσσία ἠγκαλιάζῃ νὰ αὐξήσῃ διαμιᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν της, οἵτινες κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ὑπερέβησαν τὰ δύο ἑκατομμύρια. Ἐννοεῖται, ὅτι διατηροῦσα τοιοῦτον πολυαρίθμου στρατὸν συνεπαγόμενον μεγάλας δαπάνας, δὲν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ περὶ ἐλαττώσεως τῆς ὀλικῆς αὐτῆς καταστάσεως. Ἐλθὼν δὲ μετὰ τὸν πόλεμον πρόσβλεψις εἰς διαφόρους μεταρρυθμίσεις. Καὶ τὸ πρῶτον μέτρον, ὅπερ ἔλαβεν, ἦτον ἡ ἐλάττωσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἥτις ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν δύο τούτων ὑποχρεώσεων· 1) ὁ στρατὸς πρέπει νὰ ἦναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸς διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὸ Κράτος ἔκ τε τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν· 2) ἡ δύναμις αὐτοῦ πρέπει νὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ Κράτους καὶ τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου.

Ἡ μεγάλη ἔκτασις τῆς αὐτοκρατορίας προξενεῖ τὴν μεγάλην ταύτην δυσκολίαν, ὅτι ἡ εἰς ἐν μέρος σταθμευόσα στρατιωτικὴ δύναμις, εἶναι λίαν δύσκολον ἐν ἀνάγκῃ νὰ λαβῇ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀλλαχοῦ τοῦ κράτους σταθμεύοντος στρατοῦ· ὅθεν ἀνάγκη πᾶσα πρέπει νὰ ἦναι ἕκαστον στρατιωτικὸν σῶμα ἀρκετὰ ἰσχυρόν, ἵνα δύνηται τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ἐνεξαρτήτως καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη συνέπαγε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς διατηρήσεως πολυαριθμοτάτου στρατοῦ. Ἐκτὸς τούτου, ἡ μεγίστη διαφορὰ τῆς τοπικῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ῥωσσίας ἀπαιτεῖ ἐπίσης μεγάλην ποικιλίαν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως· ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεθορίων, πρέπει νὰ ἔχῃ στρατεύματα τακτικῶς διωργανισμένα καὶ γεγυμνασμένα εἰς τε τὴν τάξιν καὶ πυθυρχίαν· τὰ δὲ ἀσιατικὰ μέθορια πρέπει νὰ προφυλάττωνται ἀδιαλείπτως καὶ ἐπιμελῶς κατὰ τῶν ἀμαγρίων γειτόνων καὶ ἡ καλλιτέρα κατὰ τοῦτον ἀσφάλεια εἶναι τὸ νὰ ἀποκιζῆται χρατὸς αὐτῶν, ὅπως, ὑπερκαπιζόμενος τὰ μέθορια, ὑπερκαπιζῆται συγχρόνως τὰ τε κτήματα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατὸς τῆς Ῥωσσίας διαιρεῖται φυσικῶς εἰς τακτικὸν καὶ ἄτακτον. Κατὰ τὰς ἐκτάκτους δὲ περιστάσεις καλεῖται εἰς τὰ ὅπλα ἀκόμη καὶ ἡ πολιτοφυλακή. Ἐννοεῖται προσέτι ὅτι ἐκ τῶν τριῶν τούτων ταξέων τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ὁ τακτικὸς στρατὸς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Μέχρι τοῦ τελευταίου πολέμου ὁ στρατὸς ἐστρηζέτο ἐπὶ πολυαριθμοῦ ἐφεδρείας ἐπ' ἀορίστῳ ἀδείᾳ τινῶν ὅμως ἡ ἐφεδρεία ἐσχρωτάτου ἐπὶ νέων δάκτυλα, ἢ ὡς εἶπεν δυνατὸν νὰ ὁπλισθῇ αὕτη ἐντὸς μικροῦ διαστήματος χρόνου.

Κατὰ τὴν 1ην ἰανουαρίου τοῦ 1826 ὁ τακτικὸς στρατὸς ἀριθμεῖ τὸ ὡς ἑξῆς:

	Στρατηγ.	Ἀξιωμ.	στρατιῶτ.
Κατὰ τὰς κατασταστεις	335	23,507	884,365
Κατὰ τοὺς καταλόγους.	506	25,919	848,201
Πραγματικοί.	495	17,958	729,655

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων κατὰ τὰς κατασταστεις:

Ἵπποι μαχιμοι	75,569
» τοῦ πυροβολικοῦ	12,556
» ἀγογοί	21,713
ἀριθμοὶ τῶν πυροβόλων	1,556

Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἐτῶν τῶν ἐτῶν τῶν 1826 καὶ τῶν 1830, ἡ πραγματικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ ὁλοιόν κῦξκεν οὕτως ὥστε κατὰ τὴν 1ην ἰανουαρίου τοῦ 1830 συνέκυτο ἐκ

	Στρατηγ.	Ἀξιωμ.	στρατιωτ.
Κατὰ τὰς κατασταστεις	524	26,309	1,108,270
Κατα τοὺς καταλόγους	762	26,438	1,091,444
Πραγματικοὶ	724	17,631	802,201

Ἀριθμὸς τῶν ἵππων κατὰ τὰς καταστάσεις.

Ἵπποι μαχιμοι	83,830
» τοῦ πυροβολικοῦ	33,366
» ἀγογοί	35.151
Ἀριθμὸς τῶν πυροβόλων	1,500

»Ἰδοὺ τώρα καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐξαριθμηθέντες τὴν 1ην ἰανουαρίου τῶν ἐτῶν 1836 καὶ 1839.

		Κατὰ τὰς κατασταστεις	Κατὰ τοὺς καταλόγους	Πραγματικοί.
Στρατηγοί	(1836	334	576	440
	(1839	314	357	334
Ἀξιωματικοί	(1836	21,364	31,951	24,603
	(1839	23,715	30,051	19,024
Στρατιῶται	(1836	1,540,248	1,742,342	974,566
	(1839	842,942	850,225	698,354
Ἵπποι μάχιμοι	(1836	»	»	98,312
	(1839	»	»	34,733
Ἵπποι τοῦ πυροβολικοῦ	(1836	»	»	55,267
	(1839	»	»	9,535
Ἵπποι ἀγογοί	(1836	»	»	52,166
	(1839	»	»	20,671

»Ἐξ αὐτῶν λοιπὸν τῶν ἀριθμῶν φαίνεται, ὅτι ὁ ὁλικὸς στρατὸς τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὸ 1849 ἦτο κατώτερος τοῦ μέτρου ὅρου τῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1826—1830, κατὰ πλέον τῶν 260,000 ἀνδρῶν, καὶ ἀκόμη κατὰ 41,000 ἀνδρῶν μικρότερος τοῦ στρατοῦ τοῦ 1826. Ἐν δὲ παραδεχθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τῶν τελευταίων δέκα χρόνων πρὸς τὸν μέτσον ἐκείνου ὅρου, ἡ διαφορὰ θέσεται ἔτι μείζων. Ἐκ τῆς τόσων μεγάλης ἐλαττώσεως τοῦ στρατοῦ, οὐ μόνον ἠλαττώθησαν τὰ ἄμεσα εἰς διατήρησιν αὐτοῦ ἔξοδα, ἀλλ' ἀκόμη ἠδυνήθη νὰ βελτιωθῇ ἐπαισθητῶς καὶ ἡ κατάστασις τῶν στρατιωτῶν καὶ οὕτω νὰ ἐλαττωθῶσιν οἱ τε ἀσθενειαι καὶ ἡ θνητότης αὐτῶν.

»Λόγον ποιούμενοι περὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ στρατοῦ δὲν συνκαμμθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ Ο ὅ κ ἄ ζ ι ο ν τῆς 25ης δεκεμβρίου τοῦ 1856, δι' οὗ ἀπεδόθησαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν 376,000 νέοι μέλλοντες ὑποχρεωτικοὶ νὰ γείνωσι στρατιῶται, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων ἀπρτοῦντο δαπάναι λίαν μεγάλαι καὶ οὕτως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀντεπεριέποντο εἰς τὸν σκοπόν.

»Ἡ κυβέρνησις δὲν περιωρίσθη, ἐλαττώσασα τὸν στρατὸν κατὰ 260,000 ἀνδρας καὶ ἀπαλλάττουσα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοὺς 376,000 ἱερκμένους νέους, ἀλλὰ κατεργάσθη καὶ εἰς περιστάσεις ἐλαττώσεις. Οὕτως ἀπεφάσισε νὰ διατηρήσῃ ἐν ταῖς ταξεσι τοῦ στρατοῦ καθαρὸν στρατιωτικὸν στοιχεῖον ἀνταπεδρόσα τοὺς ἀνικάνους τοῦ πολεμεῖν ἄνδρας διὰ μισθωτῶν νέων, ἐξ οὗ θὰ ἐλαττωθῶσι τὰ βάρη τῆς νεοτυλλεξίας κατὰ 62,000 περίπου ἀνδρῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων ἦτον ὡς ἑπεται·

		Κατὰ τὰς κατασταστεις	Κατὰ τοὺς καταλόγους	Πραγματικοί
Στρατηγοὶ	(1851	10	19	18
	(1856	19	27	24
	(1839	20	32	23
Ἀξιωματικοί	(1851	2944	2849	2000
	(1856	4185	4578	3260
	(1839	2926	3494	2794
Στρατιῶται	(1851	120485	160286	134972
	(1856	190434	381575	211675
	(1859	140493	360419	338381
Ἵπποι μαχιμοι	(1851	»	»	101192
	(1856	»	»	154694
	(1859	»	»	105809
	(1851	»	»	2313
Ἵπποι τοῦ πυροβ.	(1856	»	»	3646
	(1839	»	»	4851
Ἵπποι ἀγογοί	(1851	»	»	160
	(1856	»	»	71
	(1859	»	»	3078

Κατὰ τὸν ἀνατολικὸν πόλεμον ἐλθθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1853 καὶ ἡ κινητὴ πολιτοφυλακή, ἥτις τῷ 1856 συνεποσοῦτο εἰς 5,182 στρατηγοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ 336,870 πολιτοφύλακας, ἐν ὅλοις εἰς 362,292 ἀνδρῶν. Ἐὰν προστεθῶσιν εἰς τούτους καὶ οἱ φθάσαντες ἤδη πολιτοφύλακες ἐκ τῆς ἀρίστεώς τοῦ, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν στρατιγῶν καὶ ἀξιωματικῶν θὰ ἀνεβῇ εἰς 5,886, καὶ ὁ τῶν πολιτοφύλακων εἰς 364,487. Πρὶπε νὰ προσθέσωμεν ἀκομη τὸ σύνταγμα τῶν καροβολιστῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, μετὰ 39 ἀξιωματικῶν καὶ 3,449 ἀνδρῶν, καὶ τὰ τῆς Φιλανθίας τάγματα τῶνκαροβολιστῶν, μετὰ 88 ἀξιωματικῶν καὶ 4,152 ἀνδρῶν. Οὗτος οἱ πολιτοφύλακες ἀναβαίνουσιν εἰς 373,131 ἀνδρῶν καὶ 17, 409 ἵππων.

»Ἐπεισι λοιπὸν, ὅτι ἐν τῷ δικτήματι τῶν ἐννέα ἐτῶν, ἡ Ῥωσσία εἶχεν ὑπὸ τὰ ὅπλα·

	Ἄνδρας	Ἵππους
Τῷ 1851	1,332,468	267,872
» 1856	2,536,483	394,009
» 1859	1,244,559	195,348

Ἡ Γαλλία δικτηρεῖ ἐν εἰρίνῃ στρατον ἐκ 431,000 ἀνδρῶν

Ἡ Ἀγγλία	»	»	475,000 »
Ἡ Αὐστρία	»	»	300,000 »
Ἡ Πρωσσία	»	»	214,000 »

Κατασταθονοντες τὴν ἀναλογίαν τοῦ πραγματικοῦ στρατοῦ παρὰ βοηλικὸς πρὸς τὸν ὁλικὸν πληθυσμὸν τῶν εἰρημένων χωρῶν εὑρίσκομεν, ὅτι ἀναλογεῖ·

Διὰ τὴν Γαλλίαν	1 πρὸς 85
Διὰ τὴν Ἀγγλίαν	1 πρὸς 64
Διὰ τὴν Αὐστρίαν	1 πρὸς 120
Διὰ τὴν Πρωσσίαν	1 πρὸς 70

»Ἐν Ῥωσσίᾳ, ἐὰν ἀριθμήσωμεν ὅλα τὰ στρατεύματα, θὰ εὕρωμεν ἀναλογίαν 1 προς 56, καὶ ἐὰν ἀριθμήσωμεν μόνον τὰ τακτικὰ στατεύματα, θὰ εὕρωμεν 1 πρὸς 82, ἀναλογία συμφορωτέρα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Πρωσσίᾳ, ἐὰν σχεδὸν πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας καὶ κατωτέρα μόνον τῆς Αὐστρίας.

»Μετὰ τὸν πόλεμον ἀπουσίᾳ ἀδειαι ἐπιτρέποντο κατὰ τὸ 1856, καὶ τὴν 1ην ἰανουαρίου τοῦ 1857 ἀριθμοῦντο 421,123 ἄνδρες ἀνάδειαι ἀπουσίᾳ λαθοῦτες. Συγχρόνως μετὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ στρατοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἀνδρῶν κῦξῆσε τόσον ὥστε ἐφθασεν τὴν 1ην ἰανουαρίου τοῦ 1858 εἰς 463,829 ἀνδρῶν καὶ τὸ 1859 εἰς 503,335 ἀνδρῶν. Πάντες οἱ ἐν ἀδείᾳ ὑπαγόνται εἰς δύο κατηγορίας, ἐξ ὧν ἡ πρώτη, προωρισμένη εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐφεδρείας καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν καιρῷ πολέμου στρατευμάτων, ἀριθμεῖ ἐν ἔτει 1859, 239,245 ἀνδρῶν, ἡ δὲ δευτέρα, χρησιμεύουσα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συνήθους ἐλλείμματος, εἰς 249,090 ἀνδρῶν. Ἐλίπομεν λοιπὸν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀνδρῶν μεγάλως ἐπηύξησε κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, δι' ὁ καὶ δὲν διέταξε νεοσυλλεξίαν μίχρι σήμερον.

Εὐχαρίστως, χάριν τῆς ἀληθείας, δημοσιεύομεν τὴν παρὰ πόδας ἐπιστολὴν τοῦ πρωὴν ἐν Λιβερπούλῃ ἱερέως τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Δὲν πρέπει δὲ νὰ φανῇ πικρὸς ὁ τρόπος, δι' οὗ οὗτος καθαίρεται κατὰ τῶν συκοφαντησάντων αὐτὸν, διότι ἕκαστος ἐνοεῖ τὸ μέγεθος τῆς συκοφαντίας, ὅτε κατηγορεῖταί τις, ὅτι ἠλαξε τὸ ἑαυτοῦ θρήσκευμα.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος.»

Εὐαριστεῖθέτε, παρακαλῶ, χαριν τῆς ἀληθείας νὰ κατοχ ωρήσητε εἰς τὰς στήλας τοῦ ἀξιοτίμου συγγράμματος ὑμῶν τὰς παρα πυδὰς ὀλίγας λέξεις μου.

Μετὰ μεγίστης ἀποστροφῆς τῆς ψυχῆς μου καθιστατο ἀκούω νὰ περισκαλίζωνται καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἄπειρα κατ' ἐμοῦ ψεύδους ἀποκηματα, τὰ δὲ χειρότερ πάντων νὰ θικαιμηθῆται, ὅτι τὸ ὄθθεν μετέβολον θρήσκευμα ἐγκαταλείψας τὴν πατρίαν καὶ ἱερὰν ὑμῶν θρησκείαν ἀσπασθεὶς τὸν προτεστανισμὸν κτλ. Πρὸς ἀποσβεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπορριμμαν διαβῆθεν πρὸς πανταχοῦς ὀρογανείς μου Ἕλληνας, καὶ σεντοτηρία τῇ φωνῇ ὁμολογῶ καὶ διακηρύττω, ὅτι ἀλόνοντος ἐμμένω ἐν οἷς ἐμαθον καὶ ἐπιστεύθον ἐὰ θρεφικῆς ἡλικίας παρὰ τῶν πατέρων μου, καὶ ἀπριξ κατέρκα τὴν πίστιν τῶν ἀρμματων, ἤ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστος· θεὰ τῶν ἀγίων Συνοδῶν καὶ πατέρων παρέδωκας ἡμῖν.

Ταῦτα: τῆς ἐκκλησίας καὶ ἱερεὺς πίστεως ὑπαρχω τέκνον γνήσιον, εὐγνώμων, ἀδιάστατον, ἀκκοπεσπτον ἀνωμένον κατὸ πνεῦμα μετὰ πάντων τῶν ἀπκτκχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἀθλῆων εἰς τοὺς ἁγίους κόλπους τῆς πανσέπτου ἡμῶν μητρος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Τὰς δὲ σφαλωδεις καὶ γραῶδεις ἱρεαχρλίας, τὰς ἀποκοῦβίσας, ὡς μὴ ὤφειλε, παρὰ πανω σεσεπτοῦ μέλους, ἀποκαρρύτω καὶ ἀποστρέφομαι.

Δεμβλοῦω τὴν τιμὴν κτλ.

ΣΑΜΟΥΗΛ ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 Μαΐου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ. — Σ ί τ ο ς. Κατὰ τὸ ἑπτάκμερον τοῦτο ἡ ἀγορὰ τοῦ σίτου κατεθλίβη ὑπὸ τῆς ἐξακολουθούσης τοῦ λαμπροῦ καιροῦ καὶ αἱ τιμαὶ ἀσθις ἐξέπεσαν κατὰ πέλλινον τὸ κουβέρτερ. Τοιαῦτα δὲ ἐκπτωσιν ὑπέστησαν καὶ τὰ ἄλευρα. Ἡ δὲ κριθὴ καὶ ὁ βρῶμος εἶσιν δυσποίκτα, ἀλλ' εἰς τὰς προτέρας περίπου τιμάς. Οἱ κύκμοι καὶ οἱ πίσσοι μένουσιν ἀνωλλοίωτοι. Αἱ κοινοπολεῖσται πρᾶξεις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔσαν ὡς ἀκολουθοῦσι: Σίτος Βενάτης ἐπωλήθη πρὸς 52/1 τὸ κουβέρτερ, Γαλλίου πρὸς 46/6, Λιγόντου πρὸς 33 7/8—34/3· Ἀρκοῦσιτος Ἀμερικῆς μεμιγμένος πρὸς 29 6, καὶ ἄκμφορα φορτία κριθῆς Ἀνατολῆς πρὸς 21/9—24/6 καὶ δύο ὁμοια κατὰ τὴν διαβασιν πρὸς 22/, καὶ 22 3 τὸ κουβέρτερ.

Σ π ό ρ ο τ ο. — Ἡ τιμὴ τῶν σπόρων σχεδὸν παρέλθει. Μέλλον ἰρυθρὸν πωλεῖται διὰ τὴν μέλλουσαν περιοδον εἰς τὰς τελευταίας τρεχούσας τιμάς, λευκὸν ὁμως καὶ τριφύλλιον εἶσαι ὀνομαστεινα. Τὸ κανναβόσπ εἶσιν ἀσχμον, ὡσαύτως ἡ μάρα καὶ τὸ σίναπον. Οἱ λινόσποροι εἶσι θελεροὶ καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ τεύνοσπ πρὸς ἔκπτωσιν· Βομβαϊκὸς πωλεῖται πρὸς 63/. καὶ Καλκούττας πρὸς 61/—62/. τὸ κουβέρτερ. Τὰ στάρχυλα εἶσιν ἐπίσης τεθολωμένα καὶ εὐχερῆ.

Ἐ π ι θ ε ώ ρ η σ ε ι τ ῶ ν ἐ ξ ω τ ε ρ ι κ ῶ ν ἀ γ ο ρ ῶ ν. — Ἡ ἀγορὰ τῶν Παρισίων εἶσιν θολερὰ, ἐπεριεχομένης ὑπὸ τοῦ ἐπιλοιποῦ καιροῦ. Αἱ τιμαὶ τῶν ἀλεύρων περιστρέφεται ἀπὸ 62—66φο. τὰ 137 κιλλογραμμα. Αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Βελγίου ὀλίγον ἐλλοιοῦται. Ἐν Ἀμβέρσῃ ὅμως ἠμείνον ἀνωλλοίωτοι τοῦ τε σίτου καὶ τῆς βρίζης. Ἐν Βρούξῃ ὁ σίτος ἀνεπιμέθη κατὰ 1/—1/6 τὸ κουβέρτερ· οἱ κύκμοι καὶ ὁ βρῶμος ἔσαν σταθεροὶ· αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἔσαν 53.—62/6 καὶ τοῦ βρώμου 18 6—23/. τὸ κουβέρτερ. Ἡ ἀγορὰ τῆς Ἀμστεροδάμας ἔτον εἰς ἀπραξίαν ἔνεκα τοῦ καλοῦ καιροῦ. Σίτος Πολωνίας μεμιγμένος τιμᾶται 52/—63/., Ἀμερικῆς 57/—61 ., Οὐγγαρίας 51 6 τὸ κουβέρτερ· ἡ βρίζα ἔτον εἰς ἀπεγνωσμένον ζήτησιν καὶ μόλις ὑπεστηριγμένη τὸ τιμᾶν· ἡ κριθὴ ἔτο βελτιωμένη. Εἰς Μαΐστρομ ὁ σίτος ἐξέπεσε κατὰ 9δ., καὶ ἡ κριθὴ κατὰ πέλλινον τὸ κουβέρτερ. Αἱ πλέοντα τῆς Ἑλλάτας ἀγορασ ἔσαν μᾶλλον χαμηλότερα. Ὁ δὲ σίτος ἐν Ἀμβούργῳ ἔτον ἐλγεστέρος· ἀρίστος ποιότατος ἔνοικος ἐγκρίζος πρὸς 60/., Σκάλας πρὸς 57/6, Δάντζιας λευκὸς πρὸς 60/., ἐρυθρὸς Πομερανίας πρὸς 53/ τὸ κουβέρτερ· ἡ κριθὴ ἦν ἀκριβεστέρα κατὰ πέλλινον, ὁ δὲ βρῶμος ἔτον ἐγκρίζος. Εἰς Κολωνίαν ὁ σίτος ἐπωλήθη πρὸς 53/. καὶ διὰ τὸν Μαῖον πρὸς 47/6 τὸ κουβέρτερ. Εἰς Δανζίκαν πολλαὶ ποιότητες σίτου καὶ βρίζης ἐπωλήθησαν εἰς καλὰς τιμάς. Ἡ ἀγορὰ τῆς Ὀδησσοῦ ἐνισχύθη περισσότερον ἔνεκα τῶν ἐντεύθεν μεταβιβασθεισῶν αἰτήσεων. Σίτος Γίρκα, περιλαμβανομένου τῶν ἐξόδων τοῦ κοιλοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας, ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ πρὸς 39/6—47 6 τὸ κουβέρτερ· κριθὴ πρὸς 21/6, καὶ ἀραβόσπιτος 31/6. Εἰς Ταγανὸν σίτος Γίρκα τιμᾶται 36/., βρίζα 19/6, κριθὴ 14/., καὶ σίτος γίρκα φορτωτέος τὸν Ἰούλιον 44/. τὸ κουβέρτερ περιλαμβανομένων τῶ

ΟΙ ΔΑΣΟΔΙΑΙΤΟΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Ἐπὶ τῶν γηλόφων καὶ εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Σνοοβέργου ἦτοι τῶν χιονοσκεπῶν ὀρίων, τῶν ἀποτελούντων τὸ πρὸς βορρᾶν ὅριον τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος οἱ ἄνθρωποι εὑρίσκονται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Οἱ Βοσνεμᾶνες ἤτοι οἱ Δασοδίαιτοι, ὧν δύο ἢ τρεῖς μετεκομίσθησαν εἰς ἐπίδειξιν ἐν Ἀγγλίᾳ πρό τινων ἐτῶν, ὑπερβαίνουσι καὶ αὐτὸν τὸν Ὀττεντότων τὴν εἰδεχθῆ μορφήν. Ἡ πείνα, τὸ ψῦχος, ἡ γυμνότης καὶ πᾶν εἶδος στερήσεως καὶ ἀπορίας τοσοῦτο ἐσμίκρυναν ὡς τὰ τοῦ νάνου τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τοσοῦτο ἐξησθένισαν τὴν διάνοιαν, ὥστε ἡ θέα αὐτῶν εἶναι ἀξιολύπητος.

Τὸ ἀνάστημα τῶν πυγμαίων τούτων κατοίκων τῆς ἐρήμου σπανίως ὑπερβαίνει τοὺς τέσσαρας πόδας ἢ τέσσαρας πόδας καὶ δύο δακτύλους τὸ ὕψος. Ὄντες κλέπται ἐξ ἐπαγγέλματος, σκληροκάρδιοι καὶ ἐπίβουλοι ἄνευ μονίμου κατοικίας, ἄνευ ἐπιειξίας, ἄνευ θεσμοῦ τινος κοινωνικοῦ ἢ κυβερνητικοῦ καὶ μόνον περὶ τῆς καθημερινῆς τροφῆς φροντίζοντες, ἦσαν ἀντικείμενα βδελυγμοῦ εἰς τὰς γειτνιαζούσας φυλὰς καὶ πρὶν ἔτι Εὐρωπαῖοι προσέλθωσι καὶ πλησιάσωσι τὸν τόπον αὐτῶν. Οἱ μᾶλλον ἀνθρωπισθέντες ἐκ τῶν Ὀττεντότων καὶ Καφφήρων ἐκήρυξαν θανάσιμον πόλεμον κατ' αὐτῶν· ἡ δὲ παρουσία τῶν ἡμιαγρίων αὐτῶν λέγεται, ὅτι ἐξήγειρε τὰ πάθη τῆς φυλῆς αὐτῆς μέχρις ἀκαθέκτου μανίας. Πολλὰ ἔτη κατόπιν εἰς Καφφηρος εἶδε εἰς τὸ Βουλευτήριον τῆς πόλεως τοῦ Ἀκρωτηρίου μεταξὺ ἄλλων οἰκετῶν ἕνα Δασοδίαιτον, ἕνδεκα ἐτῶν ἡλικίας, καθ' οὗ ἐπιπεσὼν ὡς ἄγριον θηρίον διεπέρασε διὰ τῆς λόγχης.

Ἡ μικρὰ νυημοσύνη, ἣν ἔχουσιν οἱ Δασοδίαιτοι, ἐμφαίνεται κυρίως εἰς τὴν ἀηστείαν καὶ τὴν θήραν. Ἐφάμιλλοι τῆς ἀντιλόπης περὶ τὴν ὠκυποδίαν καὶ τοῦ πίθηκος εἰς τὴν εὐκινησίαν συνοδεύουσι τοὺς ἀτιθάσσους, ἡμιλιμώττοντας καὶ ἀγρίους κύνας ἕως οὗ φθίσωσι μέχρι βολῆς τόξου μακρὰν τοῦ κυνηγίου, ἐφ' οὗ τότε ἐπιπίπτουσιν. Ἐφωδιασμένοι ἐν γένει μετὰ τόξου, φαρέτρας πλήρους βελῶν, πίλου καὶ ζώνης, σκυτίνων σανδάλων, φοροῦντες προβάτειον δοραν, καὶ φέροντες φλασκίον ἢ ὄστρακον ὠοῦ στρουθοκαμήλου πρὸς ἄντλησιν ὕδατος, περιπλανῶνται εἰς τὰς ζηράς καὶ ἐρήμους αὐτῶν πεδιάδας ζῶντες διὰ τροφῆς, ἤτις ἂν μὴ ἐνίοτε ποικίλληται διὰ κυνηγίου, συνίσταται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ ῥιζῶν, βατομόρων, μυρμηκείων ὠῶν, ἀκρίδων, μυῶν, βατράχων, σαυρῶν καὶ ὄφεων.

Ἐπιχρίουσι τὰ βέλη τὰ πρὸς θήραν καὶ πρὸς πόλεμον διὰ δηλητηρίου ἐξαγομένου ἐκ τινος βολβοῦ, καὶ ἀναμιγνυομένου μετὰ ἰοῦ λαμβανομένου ἐκ τῶν σιαγόνων τοῦ κιτρίνου ὄφεως. Τὸ δηλητήριον αὐτὸ εἶναι φοινικότατον, διότι οὐδὲν ζῶν δημιούργημα διετηρήθη ποτὲ διὰ βέλους κεχρισμένου διὰ τοῦ θανατηφόρου αὐτοῦ ἰοῦ, καὶ ἐπέζησεν. Ἔχουσι καὶ ἕτερον τρομερώτατον δηλητήριον ἐξαγόμενον ἐκ τῆς κάμπης. Ἡ ἐκ τούτου προξενουμένη ἀγωνία, λέγει ὁ Δρ. Διβιγστὼν, τόσον ἔντονος εἶναι, ὥστε ὁ ἄνθρωπος τέμνει ἑαυτὸν διὰ μαχαιρίου, καὶ φεύγει μακρὰν τῶν κατοικιδίων μανικός. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ λέοντος εἶναι ἐξ ἴσου τρομερόν. Ἀκούεται οἰμῳζων, καθίσταται λυσσώδης καὶ ἐν τῇ λύσσῃ δάκνει τὰ δένδρα καὶ τὴν γῆν.

Οἱ Δασοδίαιτοι λέγονται ὄντες ἐστερημένοι πάσης φυσικῆς στοργῆς· «καὶ ὑπάρχουσι παραδείγματα» ἐπιλέγει ἀπόστολός τις (ὁ Κ. Κίτχερος), ζήσας ἐπί τινα χρόνον εἰς τὰ πλησιόχωρα «γονέων ῥιψάντων τὸ νεαρὸν αὐτῶν τέκνον εἰς τὸν πειναλέον λέοντα τὸν πρὸ αὐτῶν ἱστάμενον καὶ ὠρυόμενον, καὶ μὴ θέλοντα νὰ ἀπέλθῃ πρὶν δοθῇ αὐτῷ τὸ πρὸς εἰρηνοποίησιν.» Ἀποφεύγουσι τὴν ὄψιν τῶν ξένων, κρυπτόμενοι ἐν τῷ μέσῳ τῶν πετρῶν καὶ δάμνων, καὶ ποτε καὶ κατακρημνιζόμενοι κατὰ κρημνῶν μᾶλλον ἢ νὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῶν πολεμίων αὐτῶν. Ὁπόταν ὅμως ἡ φυγὴ ἦτο ἀδύνατος, ἐδείχθησαν μαχόμενοι ἀποφασιστικώτατα.

Θρησκείαν ἔχουσιν οὐδεμίαν. Θεωροῦσι τὸν κεραυνὸν ὡς τὴν φωνὴν παρῳργισμένου δαίμονος, καὶ ἀποκρίνονται εἰς αὐτὴν καταρώμενοι καὶ βλασφημοῦντες. Ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι ἀκατάληπτος εἰς τοὺς ἄλλους καὶ οὐδεμία πιθανότης ὑπάρχει εἴτε νὰ πολιτισθῶσιν, εἴτε νὰ προσηλυτισθῶσιν. Εἰς τὸ βορειοανατολικὸν τοῦ Νατὰλ, ὅπου οἱ Δασοδίαιτοι φαίνονται εἰς τὸν κατώτατον τύπον τῆς ἀναπτύξεως, ζῶσιν εἰς τρώγλας καὶ χηραυοὺς, ἀνοιγομένους διὰ τῶν οἰκείων ὀυὐχων ἢ μᾶλλον γαμψωνύχων. Δὲν δέχονται φιλοφρονήσεις, ἢ, ἂν δεχθῶσιν, ἀντιπληρόνουσι τὴν χάριν διὰ προδοσίας, ληστείας καὶ φόνου. Οὐδὲ δῶρα ζώων ἢ σίτου, οὐδὲ παρακίνησις πρὸς ἀποικισμὸν καὶ ἀποκατάστασιν, δύναται νὰ κατισχύσῃ αὐτὸν, ὅπως ἀφήσωσι τὸν ἄγριον βίον ἢ ὅπως προσεγγίσωσι τὸν πολιτισμόν. Ἡ μόνη εὐχαριστος ἰδέα περὶ αὐτῶν εἶναι, ὅτι πιστεύεται ὁ κατὰ μικρὸν ἐξολοθρευμὸς αὐτῶν. Ἐν τοσούτῳ τῶρα ὑπάρχουσιν ὡς φρικώδης ἀπόδειξις τοῦ ἐκφαυλισμοῦ, εἰς ὃν δύναται νὰ ἐκπέσῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὡς παράδειγμα τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως τῆς ἴσως οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπαρχούσης εἰς τοιοῦτον βαθμόν.

Ἰουδαῖοι ἐν Λονδίνῳ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπῳκίσθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Σαξόνων κατὰ τὸ ἔτος 750 μετὰ Χριστὸν, ἀλλ' ἐπέπρωτο ἐν τῷ ἑξῆς τοῦτοι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους νὰ ὑποστῶσιν οἱ δυστυχεῖς τὰ παυδεινὰ, φροδλογίας ἀυπροφόρους, ἀκιαρσούς, σφαγὰς, ἐξόρας. Ἐν ἔτει 1189 πλάστοι ὅσοι κατεφάγασαν καθ' ἑν ἡμέραν ἐστήρισε Ῥιχαρδὸς ὁ Α' τῷ δε 1262 ἐφονεύθησαν ἐν Λονδίνῳ 700 Ἰουδαῖοι, ἄλοι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐβίαστε χριστιανοὶ τινα, ἵνα τὸ πλεῖστὸ πλὲον τῶν 2 σύμκων καθ' ἑβδομάδα ἀνὰ τοκον ἐπὶ δαυείῳ 20 σελ. Ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐδουαρδου του Α'. (1287) 15,600 Ἰουδαῖοι συνελήφθεσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ἅπαντες ἐξωρίσθεσαν ἐκ τοῦ βασιλείου. Οὐδεμίαν δὲ ἀπόπειραν ἀπαιρεῖσθαι, ἵνα ἐπιστρέψωσι εἰς Ἀγγλίαν μέχρι τῶν χρόνων Ὀλιβέρου Κρομβέλ, ὅτε ἐπρότεινεν νὰ πλαρώσωσι 500,000 λιβρῶν, ἵνα τοῦ ἐπιτρεπῇ ἡ ἐπάνοδος αὐτῶν, πρὸς δὲ ἵνα τοῦ παραχωρηθῶσι καὶ ἐκεῖνα προνόμια καὶ ἡ χρῆσις τοῦ μετροπολιτικοῦ νεοῦ τοῦ Ἀγ. Παύλου ἀυτὶ συνεργεῖς, ἀλλὰ ζητηθεισῶν 800,000 λιρῶν διὰ τοῦτα, τῶν δὲ Ἰουδαίων μὴ συνυπεσκάντων, ἡ διαπραγματευσις ἀπέτυχε, πλὴν δὲν παρρτιθήσαν τῆς ἰδίας καὶ τῆς ἐπιθέσ τοῦ νὰ ἐπκυθῶσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἐυθαμμενα ταύτην νῆσον, ὅπου νὸν χαίρουσι τὰ μεγαλίστερα προνόμια παρὰ πάντας τοὺς ὁμοφύλους τοῦ, τοῦς ἐν ἄλλαις χώραις κατοικοῦντας. Δὶὰ ἀπεσταλθεισα πρὸς Κάρολον τὸν Β', ἐξῆρατοῦ ὅστα ἐν Βρούχαις, ὅτε οὗτος τοὺς ἐπρότεινεν, ἵνα τὸν βοηθήσωσι διὰ χρημάτων, ὅπλων, πολεμεφοδίων ὑπερχυόμενος, ὅτι θὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ ὁ ὃς Δεὼν Τοῦεστρ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῶν Στουαρδῶν παρκαλοῦσθδε μὲ τὴν ἐπκυσθὸν τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ Μ. Βρεττανίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι βεβαιοῦσιν, ὅτι Ἕκαδον ἰδιωτικὸν συνθρομὰν εἰς τὴν ἐπκυσθὸν τοῦ καὶ ὁ ἐπίσκοπος Βορνετ λέγει, ὅτι ὁ Κρομβὲλ ἔρριπ λόγον Ἰουδαίων εἰς Ἀγγλίαν, μὲ οὐς ἴδωκε τὴν σθμκνὶν ἀνεμίρσεια καὶ συνεργῶν. Ὁ θόστωρ Τόδιος ὅμως ἐν τοῖς ἰουδαϊκοῖς ἀρχείοις εὑρεν, ὅτι κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐκθέσεις μέχρι τοῦ ἔτους 1663 ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἰουδαίων ἦν ὑπερβαίνων τοὺς δύδδεκα, ὥστε ἡ χρονολογία τῆς ἐπιστρέψεως αὐτῶν εἰς Ἀγγλίαν πρέπει νὰ ἀρχηται ἐκ τῆς βασιλείας Κάρολου τοῦ Β'. Ἡ πρώτη συναγωγὴ ἀνῳκίβθ ὑπὸ πορτογαλλῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ 1656 ἐν ὀδῷ Κεγ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Δουνὸς ἐν Λονδίνῳ καὶ σχολεῖον ἐκτίσθε ὑπ' αὐτὸν ἐν ἔτει 1664 κλῆδν τὸ «Δένδρον τῆς Ζωῆς». Ἡ δὲ πρώτη γερμανικὴ συναγωγὴ ἀνῳκίβθ ἐν τῇ θέσει τοῦ Δουνὸς κατὰ τὸ 1691. Ἀκολούθως ἀνῳκίβθσαν καὶ ἄλλαι συναγωγαὶ· τῷ 1838 ἐγκαινίσθε μία συναγωγὴ, ἔτις ἔχει λαμπρὸν ἐτκλεστὸν ῥύθμον μετὰ ὀμφικοῦ βαθρου καὶ κορυθκεκοῦ στηλῶν ὑποδεικτιζουσῶν τὸ ὑπερῷον τῶν κυριῶν· τῷ δὲ 1850 συνεστήσθη ἡ Δυτικὴ Συναγωγὴ τοῦ Λονδίνου, κειμένη ἐν τῇ πλατείᾳ Κοδενάντς, ἔτις ἔχει σχῆμα τετραγωνικὸν καὶ σπάνταια ἐξ ἰωνικῶν στηλῶν στηριζουσῶν τὸ ὑπερῷον τῶν κυριῶν. Πέρυσι δὲ ἐτίσθη ὁ θαυμάσιος λίθος ἑτέρας συναγωγῆς, καὶ ἡ τελεστὴ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ μεγαλειτέρας λαμπρότητος καὶ ἐπισημότητος προεξάρχοντος τοῦ Κ. Ῥοθσχῦλδ. Ἡ κυριωτερα δὲ ἐν Λονδίνῳ εἶναι ἡ γερμανικὴ συναγωγὴ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ Δουνὸς ἐν τῇ μέσῳ τῆς πολυανθρώπου ἑβραϊκῆς συνοικίας. Τοὺς ἀλλοθρήσκους, οἵτινες χωρὶς περιεργίας ἐπισκέπτονται τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦσι τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα, ὑποδέχονται φιλοφρονικτικῶς καὶ τοὺς παρακαλοῦσιν, ἵνα μὴ, εἰσερχόμενοι, ἐκθόωσι τὸν πέλον των· διότι καὶ αὐτοὶ προτέκχονται κακολογικὰς ἔκχοντες τὰς κεφαλὰς. Πρὸ τινων ἡμερῶν τυχαίως πως συνέβη νὰ ἐπισκεφθῶμεν μίαν τῶν συναγωγῶν αὐτῶν καὶ γλυφρόνως μᾶς παρεχώρησαν θέσιν καὶ ἐκλεδόντες ἡμᾶς δι' Ἄγγλους μᾶς ἐνεχείρισαν προσευχετήριον, ἔχον εἰς τὴν ἀπέκκατι σελίδα τὴν ἀγγλικὴν μετάφρασιν.

Τὰ κυριώτερα ἰουδαϊκὰ κοιμητήρια εἰσι δύο, ἕτινα ἀνῳκοῦσιν εἰς τοὺς πορτογαλλοὺς Ἰουδαίους, ὑπάρχει δὲ καὶ τρίτον ἀνῳκον εἰς τοὺς γερμανοὺς Ἰουδαίους. Τοῦ παλαιοῦ πορτογαλλικοῦ κοιμητηρίου ἐγίνετο κατὰ πρώτον χρίσις ἐν ἔτει 1657· τινὲς δὲ τῶν τύμβων ρίφουσιν ἀνάγκμρα ἀπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, οἷον τὸ ἱστορικὸν τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τὸν Ἰακὼβ παλαιόστα μὲ τοὺς ἀγγέλους κτλ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Λονδίνῳ Ἰουδαίων συμποσοῦται εἰς 20,000 ψυχῶν, ἐξ ὧν 12,000 κατοικοῦσιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἄξιπ τῆς μητροπόλεως. Ἡ ἰουδαϊκὴ δὲ συνοικία ὁρίζεται πρὸς βορῤῥᾶν μὲν διὰ τῆς ὁδοῦ Ηιβλ, Σπιταλφιλδ· πρὸς ἀνατολὰς διὰ τῆς ὁδοῦ Μοδδισσεξ· πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῆς ὁδοῦ Λεμδδεγκλ, Ἀλδγίτ καὶ Οὐαϊζγαπέλ καὶ πρὸς δυσμὰς διὰ τῆς ὁδοῦ Μπισοπγκτ. Ἐν τῇ ὡρισμένῃ ταύτῃ περιφερείᾳ δύνανται τις ἀμέσως νὰ φαντασθῇ ἑαυτὸν, ὅτι ἄκε θείας τινὸς δυνάμεως μετεβλήθδη εἰς Φραγκφόρτον, Βαρσοβίας, εἰς Θεσσαλονίκην, ἢ ἀλλαχοῦ, ἔνθα ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Ἠρξὲ τοῦλκιστον, ἐνφρίσαμεν, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν τινι ὁδῷ τῶν Ἰωανίνων, ἔνθα ἐπιπολάζουσιν οἱ Ἑβραῖοι (α). Ἐκτὸς δὲ πάν πρόσωπον ἔχει σχῆμα, ἢ παρόμοιον, οὐδὲ ἐσθὶ ὅν πᾶσα ῥὶν φέρει τὸν τύπον τῆς τοῦ ἀφαμετοῦ ἐρυθροφαιμοῦ πτηνοῦ, αἱ κόμαι πυκναὶ καὶ μαῦραι ὡς ἡ τοῦ Ἀδεσσαλὼμ καὶ αἱ γενειάδες αὐτῶν εἶναι ὡς αἱ τῶν πατριαρχῶν ἐποχῶν. Ἐκτὸς δὲ ὁ Ἰσαὰκ κόπτει βοῦν καὶ πρόβατον καὶ θυαλμὶ κατὰ τὴν παλαιὰν θυκομὰν· Ὁ Ἰακὼβ λαμβανει πρόβατα ἀγρυῤῥ ἀγρυῤῥ κοῦμαρα καὶ χρυσὰ ὀρολόγια φολκατόμενα εἰς στοτεινὸν ὑπόγειον. Ἐκτὸς δὲ τὰς γυναῖκ ὁ Ῥεβέκκα διαθέτει φρυγανισμένον ἄπορ, κεφδὶαν, ἀρχίζοντα ζωμὸν ἐπὶ κομβῶν χαλκίνων παρρῤῥίων· ὁ Σολομὼν διαπραγματευεται ἀγορὰν ἢ μετακτᾶσιν ῥακῶν· ὁ Ἐσθὲρ τρωμα ἐρφυγανισμένον ἰχθὺν μετὰ κουχμὰς ὁ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν παρεκεῖ διατρουσι χωρὶστὰς ἀποθήκας πραγμάτων, ὅπου ἐν κρυπτῷ καὶ παρδδυστῷ πᾶν πράγμα τυχεριστικὰ ἀγοραζεται· ὁ Ῥαχὴλ, καὶ τοι χῆρα ποτεζει ἀὶα διαφόρων ποτῶν τοὺς ἀψαλίνους τοὺς καταφεγγοντας εἰς αὐτὴν μετὰ χρηματῶν ἀνὰ χεῖρας· ὁ Ῥοὺθ πωλεῖ χονδρικὰς πορτοκάλια, μῆλα καὶ ἄλλα ξῶνθεν ἐρχομενα ὀπωρικα· ὁ Μελχισεδὲκ πωλεῖ ἑβραικὰ βιβλία καὶ φυλλάδια· ὁ Ἀδεσσαλὼμ ὀπιον καφφῆ, ζαχαρικ κτλ· ὁ Ἰωσὴφ ῥάπτει κατεσκευασμένα φορέματα, πίλους χειρίδας· ὁ Βενιαμὶν πωλεῖ ὀλκιὰς, λύχνους καὶ λυχνάρια, ἀλλα παλαιὰ ἀλλα καινούρια· ὁ δὲ Μορδεκαὶς εἶναι ὁ γυῦ τῶν ναυτῶν, ὅστις ζῶντας ἐκδίρει αὐτοὺς διὰ τοὺ ψεύδους καὶ τὴς ἀπάτας. Οὐδὲν ἄλλο παρατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς συνοικίας, ἄνω, κατω, δεξιὰ, ἀριστερὰ, ἐμὴ ἰουδαϊκοὶ φυσιογνωμίαι, ἰουδαϊκοὶ ἐπεῖκαι καὶ ἰουδαϊκὰ ἐπιγράμματα.

(α) Ὁ ἀριθμὸς σήμερον τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Ἰουδαίων ἀνεβαίνει εἰς 6,000—7,000.

Ἐκτὸς δὲ κεῖται τὸ συναλλακτήριον τῶν ἐνδυμάτων, ὅπερ εἶναι καλῶς γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πανάγρας τῶν Ῥακῶν, ἐν ᾧ διέρχονται πάντα τὰ φορεμένα ἐνδύματα τοῦ κρατοῦς τούτου. Τὸ σαββάτον ἐν τῇ ἑβραικῇ ταύτῃ συνοικίᾳ ἐπικρατεῖ ἄκρα ἡσυχία, ὡς ἡμέρα προσευχῆς καὶ ἀναπαύσεως· πᾶν ἐργαστήριον εἶναι κλειστὸν ἀπὸ τῆς δύσεως τὴν κλίνω τῆς παρασκευῆς καὶ θαυμαστὴ καὶ ἀπόστευτος κατὰ τὴν κμέρᾳν ταύτην ἡ ἡσυχία εἰς τὸ μέρος αὐτὸ. Τὴν κυριακὴν δὲ κατὰ τὴν 10ην ἰωδνὶὰν ὥραν ἀρχονται αἱ ὑποβάσεις ἐν τῷ συναλλακτηρίῳ διάκτμῳ τῶν ἐνδυμάτων θεωδυοτῶν ἀπὸ τῆς 8ης προϊδῆμέρχι τῆς 12ης π.μ. τῆς κυριακῆς καὶ πάσας τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἡ θέσις τοῦ Δουνὸς εἶναι ἡ μεγάλη ἀγορὰ τῶν πορτοκαλίων, ἔνθεν προμηθεύονται οἱ περιφερόμενοι Ἰουδαῖοι καὶ μεταπωλοῦσιν αὐτὰ. Αἱ περουσίαι τῶν πλουσίων Ἰουδαίων ἐν Λονδίνῳ εἶναι μεγάλαι καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ καταδυναστικὴ. Τὸ ἐμπόριον τῶν ῥοῦχων ἀυτῶν ἐν τῷ μέρει μόνῳ τὰ μέγιστα καταστήματα τῶν ἐνδυμάτων διατελοῦσιν ὑπὸ Ἑβραίων καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν παλαιῶν ἀγγρῶν πραγμάτων, εἰδῶνν, πιάκων ἐπιπλων, περιέργων πραγμάτων ἐνεργεῖται κυρίως ὑπὸ Ἑβραίων ἐμπόρων καὶ μεταπρατῶν.

Νῦν δὲ οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῇ Μ. Βρεττανίᾳ εἰσκρυοται εἰς ὅλα τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ ἀξιώματα μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἕδρας τοῦ Κοινοβουλίου καὶ πολλοὶ κατέλαβον θέσεις δημοτικοῦ παρέδρου καὶ δικαστοῦ. Μεγάλην δὲ πρόνοιαν λαμβανουσι περὶ τὸν πτωχὸν ὁμοφύλων καὶ φρενοκομεῖα. Ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἐν τινι ἀγρῷ τοῦ Λονδίνου πτωχοὶ Ἰουδαῖοι, οὐδόποτε ὁμως καὶ Ἰουδαῖοι; ἐπαίται. Κατὰ τὰς ἑορτὰς δὲ τοῦ Νέου ἔτους, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀγάπας κτλ. μεγάλα ποσὰ συλλέγονται διὰ προτροπῆς ἐν ταῖς διαφόρος συναγωγαῖς. Κατὰ τὸ 1852 π. χ. συνείρχεται ὑπὲρ τὰς 2,420 λίρ. καὶ διανεμέθεσαν εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου θεωνμέθεσαν εἰς τοὺς πτωχοὺς· τῶν συναγωγῶν καὶ τοὺς ἀστέγους πτωχοὺς 53,000 λιτρῶν ἄπτμρον ἀξίας 916 λιρ. 13 σελ. 4 σκρ. Τὸ Ῥαδικαῖον Κολλέγιον ἐν ὀδῷ Λεμδιγκδὶ πιμέρχι μίαν τῶν λαμπροτέρων ἰουδαϊκῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Εὐρώπης, εἰς ἣν εἰσέρχονται μόνοι οἱ φίλοιστες εἰσιτήριον. Ἐκτὸς δὲ κατὰ τὰς ἑσπέρας τῶν παρασκευῶν ἀίδονται μαθήματα ὅμωραν εἰς τὸ ναυὸν παρὰ τῶν πεπαιδευμένων Ἰουδαίων καὶ πλήθος συρρέει εἰς ἀκρόασιν. Οὕτως ἔχουσιν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ Λονδίνου, ἀλλοτε δὲ θὰ γράψωμεν περὶ τῶν τῶν Παρισίων, εἰς ὧν τὰ χαρακτιστήρια πάλαι Ἰουδαῖοι ἔχουσι μεγάλην ἐπιρροὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΔΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταποτία, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, ἀίρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πάσχων ἢ πένης, δοκιμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βλῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νόσημά τε τοιοῦτον νοτοῦ, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀίσχην ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντεῦθεν μεγὰ ὄφελος κατὰ τὴν ἐπαγρύπνον τοῦ καθ. Ἀλλουαῖ.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταποτία ταῦτα εἶναι ἀνυπέρβλητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας νὰ διέλθωσι ἀβλαβῶς τὴν ἐνδυνὸὲν περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσοῦτοι ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νέας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἑκαστον κουτίον.

Ἤπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐν τῇ χολῇ τὸν στόμαχον, ἐπανορθοῦσαι τὴν ἀλειτουργίαν τοῦ ἥπατος καὶ τὸν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέον τρόπον ζωῆς ζῶν. Πρὸς θεατρίκην καὶῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Πανταχοῦ φαίζουται ὡς ἀνθάρια παντὸς ἐμπορίου.

Τὰ καταποτία τοῦ Ὀλλουαῖ χρησιμεύουσι ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεστερεοὺς τὸ ἀσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀκμῶρας, τὰ ἀντερικὰ νοσήματα, τὴν κόλικα, τὴς ἀμφρᾶξις τῶν ἐντέρων, τὴν φθίσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν δύσπνοιαν, τὴν δυσεντερίαν, τὸ ἐρυσιπέλας, τὴν ἀπαξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὴς ῥευματισμοὺς, τὸν ἀστερον, τὸν ἀστρεπτὸν, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονοκεφάλους, τὴν λεβίκειαν, τὴν ἐρυσιπέλα, τὸ ἀιδέρατα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀῤῥοῦσιακα πάθη, τὴν ἐθμιθίαν., τὴν ἀδυναμίαν ἐξ οἰκοδόμητος αἰτίας κτλ.

Τὰ καταποτία καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὀλλουαὴ (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἑκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλίστερα λαμβάνων ἔχει μεγαλίστερον ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

BOISSIER

CONFISEUR

Boulevart des Capucines, 9.

A PARIS

J'ai l'honneur d'informer le public que j'ai ouvert dans le Buffet français, près la porte de Jardin d'Horticulture, un Magasin pour la vente spéciale de tous mes produits pendant toute la durée de l'Exposition.

Londres, le 1 Mai 1862.

BOISSIER.

Ὁ K. BOISSIER εἶναι, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὁ ἄπατος τῶν ζαχαροπλαστῶν τῆς Εὐρώπης.

(ΑΡΙΘ. 97.)

Ἂν τὸ ῥαδιουργεῖν δύναται νὰ ἐπικληθῇ διπλωματία, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἢ μᾶλλον οἱ ἀργυρώνητοι τοῦ Ὄθωνος δύνανται νὰ καυχηθῶσιν, ὅτι χαίρουσι κατὰ τοῦτο τὰ πρωτεῖα. Ἀλλὰ τὸ ῥαδιουργεῖν σὺν τῇ κακοφωνίᾳ τῆς λέξεως ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ διπλωματίᾳ ἀπαιτεῖ οὐ μόνον ἐξιδιασμένην δραστηριότητα, γλυκυτάτην εὐγλωττίαν, κρυψίνοιαν, δυσδιάκριτον συῤῥαφὴν ψευδῶν, καί τινα φαντασίαν, ἀλλὰ καὶ παῤῥησιαστικόν, καὶ σοβαρότητα ἐπιβάλλουσαν, καὶ ἀκύμαντον φλέγμα, καὶ εὐστάθειαν, καὶ προτερήματα καὶ πολυμάθειαν, καὶ καλάμου χαριτοβρύτου, ἀφελείας, κεντρίων διφορουμένων φράσεων καὶ ἱστορικῶν παραδειγμάτων προσφάτων διὰ τὸ ποθούμενον ἀντικείμενον. Οἱ ταῦτα κατέχοντες, εἰ καὶ μὴ ὀδεύοντες μὲ τὰς δέκα ἐντολὰς τοῦ Μωϋσέως, ἐθεωρήθησαν ἤδη ἀπὸ τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν ὡς ἐνδοξοι πολιτικοὶ ἄνδρες, ὡς οἱ μέγιστοι διπλωμάται. Ἐν ἄλλαις λόγοις τὸ κρᾶμ

χωρία ἢ τὰ ἄρθρα, τὰ προσκαλοῦντα τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Τουρκίας εἰς τὰ ὅπλα. Ἄρα, οἰκτείρων τις τὴν ἀβελτηρίαν, τὴν ἀφιλοτιμίαν καὶ τὴν ἀπροετοιμασίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ψέγων τὴν αὐσριακομακιαβελικὴν τοῦ Ὄθωνος διαγωγὴν καλεῖ τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὰ ὅπλα; μῆτοι ἐδραξέ τις τούτων χάριν τοῦ Ὄθωνος πιστόλια ἢ τουφέκιον εἰς τὰς χεῖρας; ἢ τάχα οἱ Μοντενεγρῖνοι καὶ Ἐρζεροβίνιοι μάχονται καὶ οὗτοι κατὰ προτροπὴν τοῦ «Βρεττενικοῦ Ἀστέρος» ὑπὲρ τοῦ Ὄθωνος; Εὐτυχῶς ὁ βασιλεὺς Ὄθων συνέτεινε νὰ ἀποσβεσθῇ ἡ ἄλλοτε ἐκεῖ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὁμιλουμένη ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὴ ἐξαποστείλας ἕνα πρόξενον κἀν ἐκεῖ· εἶναι ὑπερβέβαιον, ὅτι αἱ σλαβικαὶ φυλαὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναγνώσωσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα», οὔτε μετὰ τοῦ Ὄθωνος νὰ συμπαθῶσιν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἐγράψαμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα οὐχὶ δεινολογούμενοι, ἀλλ' ἵνα καταδείξωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ μοχθηρία τῶν εὐτελῶν δούλων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἂν ἡ κυκλοφορία τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἀληθῶς ἐμποδισθῇ εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Τουρκίας, τότε κατὰ παραβίασιν τοῦ ἰσχυροῦ (force major) καὶ ἡ ἐφημερὶς ἀποθνήσκει, πλὴν ἀποθνήσκει ἐς ἐμμένης, ἀποθνήσκει τὸν ἐντιμότατον τῶν θανάτων, ἀμεινομένη ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ προσδοκῶσα ταχεῖαν ἀνάστασιν. Ἂς μάθῃ ὅμως πᾶς Ἕλλην παρὼν καὶ μεταγενέστερος, ὅτι ἡ δολοφονία χρεωσεῖται πρὸς Χριστιανοὺς, πρὸς τὸν Κ. Βαρότσην καί τινας ἄλλους τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Παραναλώματα οὗτοι τῆς λύσσης τῶν ἑαυτῶν παθῶν ἐλησμόνησαν οἱ τρισάθλιοι ὡς ἄλλοι φωτοσβέσται, ὁποία ἠθικῆς καὶ νεοφὰς ἀναπτύξεως πηγὴ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Τουρκίας ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐστάθη.

Τῶν Ἐφιαλτῶν τούτων τὰ ὀνόματα θέλομεν χαράξει κάτωθεν τοῦ στεφάνου, ὃν ἠξιώθη ἡ ἐφημερὶς, προτιμοτέρου καὶ ἐνδοξοτέρου ὅλων τῶν παρασήμων, δι' ὧν ὁ ὀφιομέδων αὐτῶν δεσπότης θέλει διὰ τὴν ἐκδούλευσίν των ταύτην στολίσῃ τὰ προδοτικὰ αὐτῶν στήθη.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τινας ἐν Λονδίνῳ λίαν φιλογενεῖς, οἵτινες κατὰ τὴν ἀντεθνικὴν αὐτῶν διαγωγὴν οὐδένα εὗρον καλλίτερον διδάσκαλον τοῦ πελέκεος τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος,» τούτους νουθετοῦμεν νὰ μετριάσωσι τὴν ἤδη διατρανουμένην χαράν των, καθ' ὅτι, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, οὔτε ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» εἰσέτι ἀπεθίωσεν, οὔτε οἱ συντάκται του ἀπέθανον.

Ἐν Λονδίνῳ, τὴν 11ην ἀπριλίου 1862.

Φίλε Κύριε Βαρότζη,

Μετ' οὐ μικρᾶς ἀπορίας ἔμαθον παρὰ τοῦ πατρός μου τὸν τε σκληρὸν τρόπον, μεθ' οὗ τὸν μετεχειρίσθητε καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐκφράσεις, ἃς κατ' ἐμοῦ ἐξεσπενδονίσατε. Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν πρὸς τὸν πατέρα μου τρόπον σας ἔχετε ἄδικον· διότι, ἂν υἱός τις ἀνελαμβάνῃ ἐθνικὰς τινας εὐθύνας οὔτε ὁ πατὴρ, οὔτε ἄλλος τις συγγενὴς του εἶναι ὑπεύθυνος δι' αὐτὰς ἢ διὰ τὰς πολιτικάς του ἰδέας. Ὁ δὲ μὴ ἔχων τὸ πολιτικὸν θάρρος ν' ἀντικρούσῃ αὐτὰς διὰ τῆς λογικῆς ἢ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀλλὰ προσβάλλων τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καλεῖται παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν αὐτόχρημα ἀνανδρος, δειλὸς καὶ μαχηθρός.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς κατ' ἐμοῦ ἐκφράσεις καὶ ἀπειλὰς σας, ὅτι δὴ, θὰ χαλκεύσητε παρὰ τῇ θῳμ.κυβερνήσει τὴν πασιν τοῦ Β. Α., σᾶς συγχωρῶ ἢ μᾶλλον σᾶς οἰκτείρω· διότι ἀναμφιβόλως ἡ ἰδία ἀπέλπισία, ἥτις μαστίζει τὸν αὐθέντην, παραφέρει καὶ τὸν θοῦλον, ὥστε δὲν γνωρίζει τί λέγει οὐδὲ σταθμεῖ τὴν κρίσιμον καὶ φοβερὰν τοῦ ἔθνους κατάστασιν. Ἐνθυμηθέτε καλῶς τί σᾶς ἀπήντησα, ὅτε κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν σας συνηλθέχθημεν περὶ τῆς Μεγαλειότητός του, ὅτι ὅλον τὸν χρυσὸν τοῦ Κόσμου καὶ ὅλους τοὺς βαθμοὺς καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα ἔτι ὠφειλομένην ἱκανοποίησιν ἂν μοὶ δώσῃ ὁ Ὄθων, καὶ ὅν δώσῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ τὴν διαδοχὴν καὶ δὲν ἀφήσῃ ἐλευθέρα, τὰς Βουλὰς, «ὁ Βρ. Ἀστὴρ» οὐδέποτε ποτὲ ὅπισθεν ἀνωνύμους ὑπὲρ τοῦ ἀδικουμένου Ἔθνους. Σᾶς ἐρωτῶ, ἐτήρησα ἢ οὔ τὴν ὑπόσχεσίν μου; καὶ ἂν ὑμεῖς ἐπράξετε τὸ αὐτό· ἄλλα συνδιελέχθημεν καὶ ἄλλα ἐκηρύξατε. Ὁ καιρὸς ἀπέδειξε τίς τῶν δύο μας εἶναι εἰλικρινέστερος· τοῦτο κατὰ χρίος σᾶς ὑπενθυμίζω ἄλλο, ὅτε χύνεται αἷμα καὶ ἡ τύχη τῶν ὅπλων εἶναι ἀμφίβολος καὶ τὸ μέλλον πολὺ μελανώτερον διὰ πάντα ὑπαλλήλου τῆς θριαμβόυς καὶ τυραννικῆς κυβερνήσεως τοῦ Ὄθωνος. Οὔτε καιρὸς διὰ λογομαχίας εἶναι οὔτε δι' ἀστειότητας, σκεφθῆτε ὡριμώτερον καὶ θ ετε ἰδεῖ, ὅτι δὲν ἔχω ἄδικον.

Ὁ φίλος σας
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Ἀριθμ. 384

Η ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓ.-ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος.»

Κύριε,

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων μοι ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς, ὅτι κατ' αἴτησιν τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, ληφθεῖσαν διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, καὶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, παρήγγειλεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βρεττανὸν ἐπιστάτην τοῦ ταχυδρομείου, νὰ μὴ διανείμῃ, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν χώραν ταύτην ἅπαντα τὰ ἀντίτυπα τῆς ἐφημερίδος, τῆς δημοσιευομένης ὑφ' ὑμῶν καὶ καλουμένης «ὁ Βρεττανικὸς Ἀστὴρ,» ἅτινα δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, καθόσον ἡ Πύλη ἐξεφράσθη, ὅτι ἡ τοιαυτὴ ἐφημερὶς περιέχει ἄρθρα ἐπαναστατικὰ κατά τε τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν νόμων τῆς Τουρκίας.

Εἰμὶ, Κύριε,

Ὁ εὐπειθὴς ὑμῶν δοῦλος
Ι. ΧΙΑΛ.

Ἐν Λονδίνῳ, τῇ 3ῃ μαΐου 1862.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Τετέλεσται! πᾶς ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς ἔθνους αἴρων φωνὴν κηρύττεται ἀντιβασιλικὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ πᾶς ὁ τῷ Βασιλεῖ συνταττόμενος κηρύττεται ἀντεθνικὸς ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Αἱ δύο αὗται ἀποφάσεις εἰσὶν ἀνέκλητοι.

Τὴν πρώτην τούτων ἐξέδοντο καὶ διασαλπίζουσιν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως, ἡ Καμαρίλλα αὐτοῦ, αἱ ὤνιαι ἐφημερίδες του, οἱ Μουντζουρίδαί του, ἐν λόγῳ, εἰς τὸ ἐσωτερικόν· οἱ Βαρότσαι τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὴν δευτέραν ἔκρινεν, ἀπεφάσισε καὶ διετράνωσε τὸ ἔθνος διὰ τῶν κανονίων του Ναυπλίου· διὰ τῶν ἐνόπλων διαμαρτυρήσεων τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σύρου, τῆς Κύθνου, τῆς Νάξου, τῆς Τριπόλεως, τῆς Σαντορίνης, τῆς Κυνουρίας, τῶν Καλαμῶν, τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Πυλίας, τῆς Τριφυλίας, τῆς Λεβαδείας κτλ.· διὰ τῶν γραπτῶν διαμαρτυρήσεων τῆς νοήμονος τοῦ ἔθνους μερίδος, οἷον δικηγορικῶν συλλόγων, καθηγητῶν, ἰατρῶν πρώην βουλευτῶν, πρώην ὑπουργῶν, πρώην ὑπαλλήλων, νῦν γερουσιαστῶν καὶ δισχιλίων ἄλλων κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος· δι' ἐν εἴδει ἀναφορᾶς διαμαρτυρήσεων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, οἷον Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως, Γαλαξίου, πασῶν τῶν ἐν τοῖς παραδουναβίοις ἑλληνικῶν παροικιῶν καὶ ἄλλων εὐοικουμένων πόλεων· καὶ τέλος διὰ ζώσης φωνῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ ὅμως, ἡ Α. Μεγαλειότης καὶ οἱ περὶ αὐτὴν καὶ ὑπ' αὐτὴν διακόσιοι τὸ πολὺ γεννάδαι ἐθριάμβευσαν καὶ πάλιν κατὰ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου.

Διατί;

Διὰ τὸν λόγον, δι' ὃν πάντοτε εἰς παρομοίας περιστάσεις θριαμβεύουσιν οἱ δεσπόται τὸν τελευταῖον αὐτῶν θρίαμβον κατὰ τῶν λαῶν.

Διότι, οἱ μὲν λαοί, ὡς ὅλον τοῦ σώματος, εἰσὶν ἀγέρωχοι, ὑπερήφανοι, καὶ μέγα φρονοῦντες εἰς σμικρὰ δὲν καταφεύγουσι· πολεμοῦσιν ἐν τῷ φανερῷ, διαμαρτύροται καὶ προκαλοῦσιν εἰς πάλην τοὺς ἐξυβρίζοντας τὰ ἑαυτῶν ἱερὰ δίκαια.

Οἱ δὲ δεσποτικοὶ ὡς μέρος γαγγραινῶδες τοῦ σώματος, πᾶν τὸ ἑαυτῶν ἀγέρωχον, πᾶσαν τὴν ὑπερηφάνειαν, πᾶσαν τὴν μεγαλοφροσύνην αὐτῶν μεταβάλλουσιν εἰς ταπεινότητα, εἰς ὑπουλότητα, εἰς ἐξουδενωσιν. Δὲν ἔοχονται εἰς φανερὰν μάχην, δὲν ἀπολογοῦνται διὰ τὰς ἀνομίας των, δεσμεύουσι τὸν τύπον, φυλακίζουσι τοὺς φωνῆν ἔχοντας, δελεάζουσι τοὺς σμικροὺς, ἀπειλοῦσι τοὺς μεγάλους, ἐνθαρρύνουσι τοὺς πλημμελοῦντας, συμμαχοῦσι μετὰ τῶν κακούργων, καὶ ἀράμενοι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Θέμιδος τὸν Ποινικὸν Κῶδικα, πράττουσιν ἀτιωωρητεί ὅσα ὁ ποινικὸς Κῶδιξ πραττόμενα τιμωρεῖ.

Τοιαύτη τις ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ πάντων, πανταχοῦ καὶ πάντοτε τῶν ἐλέῳ Θεοῦ ἀνδραποδιζόντων τὸ θεῖον πλάσμα, εἰς ὀνειδος καὶ καταισχύνην τῶν ἐθνῶν, εἰς περιφρόνησιν παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς χθὲς καταρροπωθείσης δυναστείας τῶν Βουρβώνων, μέχρι τῆς σήμερον ἐν Ἑλλάδι καταλυομένης δυναστείας τῶν Βιττελσβαχῶν.

Οἱ δεσπόται, οἱ δεσποτίσκοι καὶ οἱ δορυφόροι αὐτῶν πάντες, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ μέχρι τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν ὑψηλῶν ἐντολῶν τοῦ θεοχρίστου, οὐδέποτε ἤκουσαν, οὐδέποτε ἀκούουσιν, οὐδέποτε οὐδὲν θέλουσιν ἀκούσει, καὶ πάντοτε ἡ ἐπάρατος αὐτῶν ἐπιμονὴ φέρει εἰς κίνδυνον τὰ δίκαια τοῦ δεσποζομένου ἔθνους, τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ τὴν γενικὴν τῆς ἀνθρωπότητος εἰρήνην. Τοιοῦτοι ἐγένοντο πάντοτε οἱ πρωταίτιοι τῶν πολέμων, τῶν σφαγῶν, τῶν καταστροφῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοιοῦτοί εἰσι καὶ τοιοῦτοι ἔσονται. Τὸ νὰ ἐλπίζῃ τις ἀπ' αὐτῶν τὸ καλὸν, εἶναι πλάνη γελοία· τὸ νὰ ὑπομένῃ τὴν δεσποτείαν των εἶναι χαῦνος δειλία· τὸ νὰ ἐξαγοραζῇται τὸν καιρὸν εἶναι δεῖγμα μέγα ἀσθενείας μεγάλης....

Τότε λοιπὸν διατί οἱ λαοὶ ὑπομένουσι, διατί χρονοτριβοῦσι; πρῶτον διότι καὶ οἱ λαοὶ ἄνθρωποί εἰσι, καὶ ἀπελπισθέντες πάλιν ἐλπίζουσι..... καί τοι εἰδότες, «ὅτι ὁ Αἰθίοψ δὲν λευκαίνεται»· δεύτερον, διότι παρὰ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑπάρχει τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς εὐθύτητος αἴσθημα, ὅπερ λέγει· «Ὁ τύραννος ὑπόσχεται, »ὀρκίζεται νὰ ἐξανθρωπισθῇ, ἂς ἀφήσωμεν αὐτὸν τὸν »καιρὸν ἡ νὰ τηρήσῃ τὸν ὅρκον του καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ »τὴν ὑπόσχεσίν του, ἢ νὰ παραβῇ καὶ πάλιν καὶ ὀρ»κον καὶ ὑπόσχεσιν, ὥστε ἡμεῖς μὲν νὰ δικαιωθῶμεν »ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αὐ·τὸς δὲ νὰ καταισχυνθῇ »καὶ νὰ πέσῃ ἄνευ μεγάλων ἐθνικῶν θυσιῶν.» Ἡ ἀπλουστάτη αὕτη καὶ πλήρης δικαιοσύνης πολιτικὴ τῶν λαῶν εἶναι ἀκαταμάχητος καὶ θριαμβεύει ἑκάστοτε.

Παραλείπομεν πάντα τὰ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης νῦν γινόμενα καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὰ δύο τελευταῖα συμβάντα, παραλληλίζοντες τὰ σήμερον ἐν Ἑλλάδι συμβαίνοντα πρὸς τὰ ἐν Νεαπόλει ἀρτίως συμβάντα.

Ἅμα ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Βόμβα ἀνέβη ἐπὶ τοῦ νεαπολιτανικοῦ θρόνου, ἐκήρυξε καὶ διετράνωσε τὰ ἑαυτοῦ φιλελεύθερα αἰσθήματα, ὑπεσχέθη πολλὰ, ἔπραξεν ἐλάχιστα καὶ ἐπὶ τέλους ἠθέτησε τὰ πάντα εἰς πεῖσμα τῶν διαμαρτυρήσεων τοῦ λαοῦ, εἰς πεῖσμα τῆς Ἰταλίας ἀπάσης, εἰς πεῖσμα τῶν ξένων δυνάμεων αὐτῶν. Πᾶσα συμβουλὴ ἀπέβη ματαία· αἱ προτροπαὶ τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ, τοῦ Ναπολέοντος, τῆς Βικτορίας ἐβόησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, αἱ καταδιώξεις, αἱ φυλακίσεις, αἱ ἐξορίαι καὶ αἱ βόμβαι ἐστήριξαν τὴν δεσποτείαν τοῦ δολίου ἄνακτος, μέχρις ὅτου ἀπελπεισθεὶς ὁ λαὸς ἠγέρθη..... Ὁ βασιλεὺς ὑπέσχετο πάντοτε..... Ἀπώλεσε τὴν Σικελίαν καὶ τότε ἀνενέωσε τὰς ὑποσχέσεις του..... Ἡ ἐπανάστασις διέβη τὸ στενὸν τῆς Μεσσίνης, καὶ τότε ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐδωρήσατο συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ... ὡρκίσθη εἰς τὸ Σύνταγμα! Ὀλίγους μῆνας κατόπιν τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον Ἡ Μυέττα παραλαβοῦσα ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Γαέτας τὸν συνταγματικὸν βασιλέα, μετεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὰ ἅγια τοῦ Πάπα χώματα. Ὅλα ταῦτα ματυροῦσι περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ ἐλέῳ Θεοῦ γόνου καὶ ἀπογόνου τῶν Βουρβώνων· συνάμα δὲ τεκμηριοῦσι καὶ τὴν ὑπομονὴν, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν μεγαθυμίαν τοῦ νεαπολιτανικοῦ λαοῦ.

Ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Βίττελσβαχ ἅμα ἀναλαβὼν τὰς ἡνίας τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ἠθέτησεν ἕνα τῶν πρωτίστων ὅρων τῆς βασιλείας του, τοὐτέστι «τὸ νὰ κυβερνήσῃ συνταγματικῶς τὴν Ἑλλάδα,» κατὰ τὸ ἐν Λονδίνῳ πρωτόκολλον τῶν προστατίδων δυνάμεων, ἀπὸ 30ῆς αὐγούστου 1832. Οἱ Ἕλληνες ἔκτοτε ἤρχισαν διαμαρτυρούμενοι, οὐχὶ πλέον κατὰ τῆς βανδάλου ἀντιβασιλείας, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἄνακτος. Διεμαρτυρήθησαν, ἐγγράφως, προφορικῶς, ἐνόπλως· διεμαρτυρήθησαν ἀπαύστως ἕως ὅτου τὴν 3.15ην τοῦ σεπτεμβρίου 1843 ἤτησαν καὶ ἔλαβον τὸ Σύνταγμα. Τὸ ἔλαβον, καὶ ὁ βασιλεὺς Ὄθων ΩΡΚΙΣΘΗ ἐπ' αὐτοῦ. Οὔτω δὲ ἐτήρησε τὸν ὅρκον του, ὥστε ἡ ἐπανάστασις, σμικρὰ ἢ μεγάλη, μερικὴ ἢ γενικὴ, οὐδέποτε ἔπανσε μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν γράφομεν. Ἀλλ' ἡ ἐσχάτη ἔκρηξις τοῦ ἀδιαλείπτως ὑποκαίοντος τούτου Βεζουβίου, ἡ Ναυπλία ἡ καλουμένη, ἐὰν οὐχὶ διὰ τὴν ἔκτασιν, βεβαίως ὅμως διὰ τὴν ἔνταυσιν αὐτῆς, περιήγαγε τὸν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καθήμενον εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐκείνην, εἰς ἣν εὑρέθη Φραγκίσκος ὁ β.', ὅτε Σύνταγμα τοῖς λαοῖς ἐδωρεῖτο.

Ἡ Α. Ἑλλ. Μεγαλειότης ἡ περιφρονήσασα τὰ πρωτόκολλα τῶν προστατίδων δυνάμεων, ἡ ἐκμυκτηρίσασα καὶ Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, ἀφοῦ πρῶτον ἔθετο ὑπὸ τοὺς ἱεροὺς Αὐτῆς καὶ ἀνευθύνους πόδας πάντα ὅσα ΜΕΘ' ΟΡΚΟΥ ὑπεσχέθη, ἀφοῦ κατεπάτησεν, ἐστρέβλωσεν, ἐνέπαιξε πάντα τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ παρέβη, καὶ περιεφρόνησεν ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἄρθρα τοῦ πολιτικοῦ χάρτου, πρὸ πάντων δὲ τὰ ἄρθρα 3, 4, 7, 8, 10, 13, 14, 20, 23, 36, 83, 87, 105 καὶ 107, περιῆλθεν εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην ὥραν τῶν παραχωρήσεων (des concessions), καὶ ἤρξατο ἀπ' ἔνθεν ὠφειλε νὰ τελειώσῃ· συνιστᾷ Ἐθνοφυλακὴν! τίς; ὁ βασιλεὺς Ὄθων! πότε; ὅτε ἡ Ἑλλὰς κυβερνᾶται ὑπὸ «ἐθνοκαράτων,» ὅτε οἱ Ἕλληνες ἐκπροσωπεύονται ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ὀθωνικῆς βαγιονέττας, ὅτε ἡ Γερουσία βρύει ἐκλεκτῶν τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ ὀρέξεως. Λοιπὸν, αὐτὸς ὁ Ὄθων, αὐτοὶ οἱ ὑπουργοί του, οἱ βουλευταί του καὶ οἱ γερουσιασταί του ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνερχόμενοι ἐν Ἀθήναις σήμερον, τὴν 25ην ἀπριλίου (7 Μαΐου), ἡμέραν τετάρτην, ὥραν 4ην μ. μ. συνιστῶσιν Ἐθνοφυλακὴν!!

Ὅστις δυσπιστεῖ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, ἂς ἀναγνώσῃ τὸ παρὰ πόδας βασιλικὸν ὀυκάζιον καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὸ φερμάνι τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἅτινα ἐπεφυλάχθημεν νὰ προσενέγκωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ τὴν καλὴ βοῦκα

ΟΘΩΝ κτλ.

Θέλοντες διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγκπτὸν Ἡμῶν λαὸν δεῖγμα ἀκραιφνοῦς ἐμπιστοσύνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδηλώσαμεν αἰσθήματα πίστεως πρὸς ἡμᾶς καὶ προτρόπασις πρὸς τὴν νόμιμον τάξιν, καὶ

«Ἐπιθυμοῦντες νὰ σχηματίσωμεν τὴν ἐθνικὴν ταύτην δύναμιν ἐπὶ τὸ τελεώτερον, διορμανίζοντες αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν βάσεων τῶν περὶ ἐθνοφυλακῆς ἐν ἰσχύϊ νόμων τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Βελγίου·

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 30 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος·

«Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπειρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

«Συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς ἔκτακτον σύνοδον, συγροτηθησομένην ἐν Ἀθήναις τὴν 25ὴν τρέχοντος μηνὸς ἀπριλίου.

«Οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν ὀνομοίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 ἀπριλίου 1862.

ΟΘΩΝ.

ΔΘ. Α. ΜΙΔΟΥΛΗΣ, Δ. Γ. ΚΟΥΝΤΟΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΤΖΑΡΗΣ, Μ. ΠΟΥΛΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους τοῦ Κράτους.

«Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς ἔκτακτον ἐνταῦθα Σύνοδον, ἵνα συζητηθῇ νομοσχέδιον περὶ ἐθνοφυλακῆς, συντεταγμένον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ βάσεων τῶν ἐν ἰσχύϊ περὶ ταύτης νόμων τῆς Ἰταλίας καὶ Βελγίου.

«Διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνοφυλακῆς, αἱ μὲν συντεταγματαικαὶ ἡμῶν ἐλευθερίαι θέλουσιν ἀναπτυχθῆ ἔτι μᾶλλον, ἡ δὲ ἐνότης ἐθνικὴ δύναμις, αὐξανομένη, θέλει καταστήσει τὴν φλὴν πατρίδα ἀξίαν τῶν προσδοκιῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

«Ὅθεν μετ' ἀγαλλιάσεως κοινοποιῶν ὑμῖν τὴν Β. ταύτην ἀπόφασιν καὶ διευθύνων ἐκκλὴ τοῦ Β. Διατάγματος ἀντίτυπα πρὸς πληροφορίαν ὑμῶν, σᾶς παρεγγέλλω νὰ σπεύσητε νὰ εἰδοποιήσητε τοὺς κατὰ τὰς ὑφ' ὑμᾶς ἐπαρχίας διαπτεύοντας Κ. Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς, ἵνα, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου.

Ἀθῆναι, τῇ 7 ἀπριλίου 1862.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων τούτων ἐγγράφων καταφαίνεται ἀριδήλως τὸ γινόμενον, ἀλλὰ καταφαίνεται ἄρα γε καὶ ἡ εἰλικρίνεια τῶν γινομένων; ἂς ἐρευνήσωμεν ἐν ὀλίγοις.

α). Ὅταν τὸ ἄρθρον 105ὸν τοῦ Συντάγματος κελεύῃ τὴν σύγκλισιν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, διατί ἡ Α. Μεγαλειότης δὲν ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸ βασιλικὸν Αὐτῆς διάταγμα, ἀλλὰ «θέλουσα νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀγαπητὸν Αὐτῆς λαὸν δεῖγμα ἀκραιφνὲς ἐμπιστοσύνης.....» φαίνεται δωροῦσα τρόπον τινὰ τὴν δεσμοθέτησιν τῆς ἐθνικῆς ταύτης δυνάμεως;

β'). Διατί ἡ Α. Μεγαλειότης ἐγκρίνει τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην εἰς τὸν λαὸν, «διὰ τὰ ὁποῖα ἐδήλωσεν (ὁ »λαὸς) αἰσθήματα πίστεως πρὸς ἡμᾶς (τὸν βασιλέα) »καὶ προσηλώσεως πρὸς τὴν νόμιμον τάξιν;»

Μόνοι οἱ μὴ ἐνδιαφερομενοι εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα δύνανται νὰ παραγνωρίσωσι τὰς δύο ταύτας μεγάλας βλασφημίας, αἴτινες ἐξ ὕψους τοῦ θρόνου καταπίπτουσιν, ἡ μὲν κατὰ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν εὐαγγελίου, ἡ δὲ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπ' εὐθείας. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ βασιλ. διατάγματος, ἐν ἔτει 1862, εἶναι ἀξία ἑνὸς οὐκαζίου, ἑνὸς χάττι-σεριφίου, προσήκει εἰς ἡγεμόνα ἀπόλυτον, εἰς ἄνακτα ξένον πάσης συνταγματικῆς ὑποχρεώσεως καὶ ἄνω πάσης ἐθνικῆς βουλήσεως ἱπτάμενον. Διὰ τῆς παραγράφου ταύτης ὁ βασιλεὺς Ὄθων κηρύττει εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι τὸ Σύνταγμα, εἰς ὃ ὡρκίσθη καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκυβέρνησε καὶ ἐδιοίκησε τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ἑνιαυτοὺς ὅλους δεκαεννέα, ἦτον ἁπλοῦν διπλωματικὸν χαρτὶ, ὅπερ ἔθετο ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου αὐτοῦ. «Εἰς δεῖγμα ἐμπιστοσύνης,» χαρίζει τῷ λαῷ τί; ὅ,τι ὁ κυρίαρχος λαὸς πρὸ 19 ἐτῶν διὰ τῶν νομίμων πληρεξουσίων του ἐθέσπισε, καὶ ἐπεφόρτισε τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ ὑπουργοὺς, ὑπ' εὐθύνην των ἄκραν, νὰ ἐκτελέσωσι, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ΩΡΚΙΣΘΗ, καὶ ὅρκον δὲν ἐτήρησεν. Ἄρα ὁ βασιλεὺς χαρίζει εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἀδίκως ἁρπάσας ἐπὶ 19 ἐνιαυτοὺς παρανόμως ἐκράτησε.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐγκρινει τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸν λαὸν, πότε; ὅταν ὁ λαὸς παντὶ μέσῳ καὶ πάσῃ λαλιᾷ ἀπέδειξε τῷ βασιλεῖ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡγεμόνα του δυσπιστίαν· πότε; ὅτ

ται, «ὅτι πρὸ παντὸς ἀνατολικοῦ ζητήματος ὑπάρχει »ἑλληνικόν τι ζήτημα.....» Ἡ «Ἐθνικὴ Γνώμη» πρὸ πασῶν, ἧς τινος τοῦ Διευθυντοῦ Κ. Γερούλτ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά εἰσιν ὑπέρτερα παντὸς ἐπαίνου, καταδεικνύει ἐναργέστατα τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος. Ἐν τῇ ἐφημερίδι ἐκείνῃ ἄρθρα τινὰ πλήρη πατριωτισμοῦ, νευρώδη σφόδρα καὶ τὴν ἀλήθειαν γυμνοῦντα ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀξιεπαίνου συμπατριώτου ἡμῶν Κυρίου Μαρίνου Π. Βρετοῦ. Εἴθε καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Εὐρώπῃ παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες μιμηθῶσιν αὐτόν.

Τὸ ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ τυπωθὲν ὑπόμνημα τοῦ ἰατροῦ Κυρίου Γούδα, ἀπὸ μέρους τῶν ἐν Σμύρνῃ πολιτικῶν προσφύγων Ἑλλήνων ἐμποιεῖ μεγίστην καὶ σωτηρίαν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς πάντα Ἕλληνα, ὁ μογενὴ ἢ φιλέλληνα.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει τὸν κανονισμὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἀρτισυστάτου «Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.» Ἡ πρᾶξις αὕτη τιμᾷ τοὺς ἀείποτε «τιμήσαντας τὰς Μούσας Σμυρναίους.»

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤ. ΑΣΤΕΡΟΣ»).

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ τὴν 13/25 ἀπριλίου 1862.

Κύριε,

Ἐτελείωσεν ἡ ὑπόθεσις Ναυπλίου. Τὴν κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἀπῆλθον οἱ ἀρχηγοὶ ὅλοι τῆς στάσεως, οἱ ἐξορισμένοι τῆς ἀμνηστείας, συνωδευμένοι μὲ 200 ἔτι ὑπαξιωματικοὺς καὶ πολίτας ὁπαδοὺς ἐνθέρμους, τὸ ὅλον 217 ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Πελεκάνος» ἐπιβάντες καὶ μετεφέρθησαν εἰς Σμύρνην. Κατέλαβον δὲ τὰ φρούρια οἱ βασιλικοὶ αὐθημερόν. Συγχρόνως μὲ τὴν παῦσιν τοῦ Ναυπλιακοῦ δράματος ἐξεδόθη βασιλικὸν διάταγμα συγκαλοῦν εἰς ἔκτακτον σύνοδον τὴν Βουλὴν διὰ τὰς 25 ἀπριλίου πρὸς ψήφισιν νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀργανισμῶν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἰταλίας συντεταγμένου περὶ συστάσεως Ἐθνοφυλακῆς. Λέγονται καὶ ἄλλαι ἐθνοφελεῖς μελετώμεναι μεταβολαί, ἀλλ' ὁ κόσμος ὀλίγον πιστεύει εἰς τοιαύτας προθέσεις, θεωρῶν ὅλα ταῦτα ὅλον μᾶλλον πρὸς καθησύχασιν τῶν πνευμάτων, ἢ πραγματικῆς θελήσεως. Μόλοντοῦτο μένει νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποβησόμενον, διότι ἡ πυρὰ τῆς ἐπαναστάσεως ὁλονὲν ὑποκαίει καὶ μέλλει νὰ ἐκραγῇ φοβερωτέρα ἴσως, ἂν τὸ σύστημα δὲν ἀλλάξῃ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. Κατὰ τὸ παρὸν ἔχομεν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀναβρασμὸν μέγαν παντοῦ.

Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι οἱ 217 ἔχουν μαζῆ των καὶ τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν των.

Οἱ προδόται Ζεβιτζάνος καὶ Τζόκρης ἐπέβησαν τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, διότι δὲν τοὺς ἐδέχθησαν μαζῆ των οἱ 217 εἰς τὸ ἀγγλικόν.

Ἐκ Σμύρνης θέλετε μάθει βέβαια πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίβειαν περὶ τῶν Ναυπλιακῶν ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις, ἃς θὰ κάμουν οἱ ἀρχηγοί, διότι ἡμεῖς ἐδῶ μόνον ψεύδη διὰ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» μανθάνομεν σχετικῶς.

Οὐχ ἧττον ὁ κόσμος γινώσκει, ὅτι πλειότερον λῃσταὶ ἐδείχθησαν οἱ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου.

Ὁ Βαλάσκας ἐπληρώθη καλὰ διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις του· ἐπαύθη καὶ ἴσως εἰσαχθῇ καὶ εἰς δίκην, ὡς λέγουσι, διὰ τὰς προηγουμένας καθυστερήσεις τῆς ἐν Λονδίνῳ διαχειρίσεώς του. Ἡ παῦσις του ἐνέπλησε χαρᾶς ὅλους ἐν γένει, διότι ὅλοι τὸν ἀποστρέφονται ἕνεκα τῆς σκηνῆς τῆς Κύθνου. Οἱ δὲ Ὑδραῖοι μεταχειρισθέντες αὐτὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις των, τὸν κατακλοτζοῦν τώρα.

Ὁ Μουντζουρίδης σὺν τῷ ἐπιτελείῳ του ἀπῆλθεν εἰς Ναύπλιον προς ἐνέργειαν ἀκαρίσεων διὰ τὰ ἐκεῖ δραματισθέντα.

Ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν ἀπελύθησάν τινες καὶ μέλλουσιν ἀπολυθῆναι ὅλοι οἱ ἄνευ ἐνταλμάτων κρατούμενοι.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

Κωνσταντινούπολις, 23 Ἀπριλ. 1862.

.....Αὔριον μέσον Konstenjié θὰ σταλῇ πρὸς ὑμᾶς ἔκθεσις ἀκριβὴς τῶν ὅσων συνέβησαν χθὲς εἰς τὴν Νῆσον Χάλκην. Ὁ παρθένοι μὲ λευκὰ ἐνδύματα καὶ ταινίας ἐθνικὰς ἐστεφάνωσαν μεγαλοπρεπῶς τὸν «Βρεττανικὸν Ἀςέρα» μὲ στέφανον ἐκ μυρσίνης καὶ δάφνης, τὸν ὁποῖον φέρανον κατεσκευάσαν αὐταὶ αἱ κυρίαι. Κατὰ τὴν στεφάνωσιν τοῦ Ἀστέρος πλεῖστοι λόγοι ἐξεφωνήθησαν ὑπὸ κυριῶν καὶ διαφόρων ἄλλων πολιτῶν, κατόπιν τῆς στέψεως αἱ κυρίαι ψάλλουσαι διάφορα ἐθνικὰ ἄσματα περιῆλθον ὅλην τὴν Νῆσον ἀκολουθούμεναι ὑπὸ 300 ἀνθρώπων ζητοκραυγούντων. Ὁ στέφανος οὗτος τοῦ «Ἀστέρος» ἐτέθη εἰς κουτίον καὶ θέλει σταλῇ ὑμῖν διὰ πρώτης ἀτμοπλοΐας εὐκαιρίας, πολλοὶ λέγουν, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ὀνομασθῇ ἡ ἐφημερὶς «ὁ στεφανωθεὶς παρὰ τοῦ Πανελληνίου Βρετ Ἀστὴρ» καὶ ἄνωθεν νὰ φέρῃ τὸν στέφανον. Εὐχαριστήριος δὲ ἀναφορὰ ἑτοιμάζεται πρὸς ὑμᾶς. Ἀναφορὰ δὲ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἑτοιμάζεται πρὸς τὸν Βασιλέα μὲ χιλιάδας ὑπογραφάς, ἧς ἀντίγραφον θέλει σᾶς σταλῇ αὔριον.

Κωνσταντινούπολις, 23 Ἀπριλ. 1862.

.....Χθὲς 10/22 Ἀπριλίου ἔγεινεν καὶ ὑπὸ τῶν κυριῶν Χάλκης στέφης τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀςέρος.» Ἡ τελετὴ αὕτη ὑπῆρξε, σᾶς βεβαιῶ, λαμπροτάτη καὶ συγκινητικωτάτη. Πολλαὶ τῶν παρευρεθεισῶν κυριῶν συνεκινήθησαν μέχρι δακρύων. Πᾶς δὲ ὁ παρευρεθεὶς εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, καὶ ἰδὼν ὑπερεκχειλίσαντα τὰ πατριωτικὰ καὶ γενναῖα αἰσθήματα ἕως καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν παιδίων, δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι ἔθνος τοιαύτας ἔχων γυναῖκας καὶ τοιαύτην προετοιμάζον νέαν γεννεάν, προώρισται εἰς μέγα καὶ ἔνδοξον μέλλον. Προταίτιος ἢ προταγωνιστὴς τῆς τελετῆς κατ' ἀρχὰς ὑπῆρξεν παῖς τις Σπαρτιάτης ὀνόματι Νικόλαος..... ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐθνικῶς ἐνδεδυμένος, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ παιδία καὶ κοράσια, δὲν ἤθελεν ἄλλο ὄνομα παρὰ τὸ τοῦ Ἐλπιδήμου, ὡς θέλετε ἰδεῖ ἐν τῇ σταλησομένῃ ἐκθέσει, τὴν ὁποίαν ἄλλος γράφει.

Ἐν ΣΜΥΡΝΗ τὴν 10/22 μαρτίου 1862.

Σὲ γράφω κατεσπευσμένως καὶ ἐν πληρεστάτῃ ἀδημονίᾳ καὶ ταραχῇ πνεύματος, διότι εἶναι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ἀτμοκινήτου, τοῦ μεταγαγόντος ἐκ Ναυπλίου τοὺς ἥρωας Γρίβαν, Ζημβρακάκην, Ἀρτέμην, Βότζαρην, Μάνον, Πραΐδην μετὰ διακοσίων εἴκοσι ἑτέρων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ παραδοθῶσιν ἐν Ναυπλίῳ. Εἰσέτι μοὶ φαίνεται ὄνειρον! ὤ! καὶ εἶδον τοὺς ἥρωας τούτους, καὶ εἰς τὴν θέαν των δὲν ἠδυνήθην νὰ μὴ ἀφήσω φωνὴν φρίκης καὶ μίσους κατὰ τῆς ἐθνοκτόνου κυβερνήσεως, ἥτις ὤθησεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἀπελπισίας, πενίας, τόσους εὐγενεῖς καὶ ἡρωϊκοὺς γόνους, καταφυγόντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὅπως εὕρωσιν ἀνάπαυσιν. Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ παραστήσω ὁποίαν ἐντύπωσιν ὀδυνηρὰν μοὶ ἐπροξένησεν ἡ θέα των, ἀλλὰ καὶ ὁποῖον συγχρόνως θαυμασμὸν κινεῖ αὕτη. Ἔπρεπε νὰ ἴδῃς τὸν νέον Γρίβαν καὶ τοὺς λοιποὺς μετὰ ποίας αὐταπαρνήσεως, ἀδιαφορίας καὶ ἀταραξίας φαίνονται ὑποφέροντες τὴν ἐξορίαν των, πρέπει νὰ ἤκουες ἐκ στόματός των τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους λόγους, οἵτινες ἐαγηνεύουσιν καὶ τὴν πλέον ἀναίσθητον καρδίαν. Ἀνεχωρήταμεν, μὲ εἶπον, οὐχὶ διότι ἐδειλιάσαμεν, ὄχι διότι εἴχομεν ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν, ἀλλὰ διότι ἡ κακοήθεια τῆς κυβερνήσεως κατώρθωσε νὰ διαρθείρῃ πλῆθος στρατιωτῶν διὰ ὑποσχέσεων, ἀμοιβῶν καὶ παντοίων ἄλλων μέσων, διότι τέλος δὲν ἠθελήσαμεν νὰ χύνωμεν ἀδελφικὸν αἷμα ἐπὶ ματαίῳ, ἀφοῦ οἱ πάντες μᾶς ἐγκατελείπομεν· ἀπεμακρύνθημεν τῶν βράχων τοῦ Παλαμηδίου κλαίοντες, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἴχομεν ἀποφασίσει καὶ ὁρκισθῆ πάντες ν' ἀποθάνωμεν ἢ νὰ ἐγκαταλείψωμεν ζῶντες εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως ὑποσχομένης τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἱερῶν διακωμάτων, ἅτινα ἀπώλεσαν οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες! ἀλλὰ φεῦ! αἱ ἐλπίδες μας ἐματαιώθησαν καὶ σήμερον πλέον ξένοι εἰς ξένον τόπον δὲν θέλομεν ν' ἀκούσωμεν πλέον, οὔτε κυβέρνησιν, οὔτε Ἑλλάδα, διότι τὰ πάντα καὶ οἱ πάντες ἐξηχρειώθησαν, παντοῦ προδοσία, παντοῦ κατακεφαλία, ἀνωφελὴς πᾶσα θυσία.

Οὕτω κατέληξε λοιπὸν τὸ τοῦ Ναυπλίου κίνημα, οὕτω παρεδόθη μετὰ τέσσαρας ὥρας τὸ Παλαμήδιον ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἡρώων μας ἐκ Ναυπλίου, εἰσελθόντων ἐν αὐτῷ τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων, ἀγγλικὸν δὲ καὶ γαλλικὸν πολεμικὸν ἀτμοκίνητον ὡδήγησεν ἐνταῦθα τοὺς πολιτικοὺς φυγάδας, ἐξ ὧν τέσσαρας μόνον, τὸν ὑποστράτηγον Τζόκρην καὶ τρεῖς ἄλλους ἔφερε τὸ γαλλικὸν ἀτμοκίνητον, τοὺς δὲ λοιποὺς τὸ ἀγγλικόν, οἵτινες προετίμησαν αὐτό, καθόσον οἱ Ἄγγλοι ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ἀπέδειξαν διαγωγὴν εὐθυτέραν καὶ εἰλικρινεστέραν, ἢ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, οἵτινες πᾶσαν ῥαδιουργίαν καὶ πάντα λίθον ὑπεκίνησαν πρὸς καταστροφὴν τῶν ὑπὲρ πατρίδος μαχομένων, ὄντες ὄργανα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μᾶλλον, ἢ μεγάλης Δυνάμεως, οἷα ἡ Γαλλία, ἀντιπρόσωποι καθῆκον ἔχοντες νὰ δείξωσιν ἄλλην διαγωγὴν σύμφωνον πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ μεγαλουργοῦ καὶ γενναίου γαλλικοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται, καὶ ἡ Ἑλλὰς πάλιν μένει δεδεμένη εἰς τὰς ἀλύσεις τῆς τυραννοκρατείας, τοῦ τρόμου, καὶ τῆς πολιτικῆς διαφθορᾶς. Θὰ ἐπέλθῃ τοὐλάχιστον βελτίωσίς τις; Ἄδηλον. Τὸ Ναύπλιον παρεδόθη ἄνευ τινὸς συνθήκης ἢ ὅρου, τῶν ἐπαναστατῶν ἀναγκασθέντων ἀπὸ φειδῶ πρὸς τὸ ματαίως χυνόμενον ἀδελφικὸν αἷμα ν' ἀποσυρθῶσιν καὶ ἐκπατριεσθῶσιν, μόνον δὲ αἱ ἀραὶ αὐτῶν, καὶ τῶν φονευθέντων τὸ ἄθῷον αἷμα ὑπολείπονται πρὸς ἐκδίκησιν καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Τὰ ἀνωτέρω ἀτμοκίνητα ἔρθασαν χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν ἕκτην ὥραν μ. Μ., σήμερον δὲ χιλιάδες ἀνθρώπων ἐπεσκέφθησαν τοὺς ἥρωας, τοὺς στρατιώτας, συγκεκινημένοι ὅλοι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες πλήρεις δακρύων· οἱ δὲ ἀείμνηστοι οὗτοι πολεμάρχαι μᾶς δέχονται μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν ἀπόδειξιν ταύτην τῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας τῶν ἀδόλων Ἑλλήνων τῶν μακρὰν τῆς διαφθορᾶς ζώντων καὶ τὴν συνείδησιν ἐλευθέραν ἔχοντες, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον. Ἵστανται ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου ἥσυχον ἔχοντες τὸ βλέμμα, πλὴν ἀπηυδημένοι, ἰσχνοί, καὶ τῶν πάντων στερούμενοι. Ἀπερίγραπτος δὲ εἶναι ἡ ἀκίλα τῶν ἀνθρώπων πάσης θρησκείας φιλοτιμουμένων τίς πρῶτος νὰ δεξιωθῇ τὰ θύματα, καὶ τίς πρῶτος νὰ περιποιηθῇ ταῦτα καὶ ἀποτείνῃ εὐγενῆ τινα ἔκφρασιν ἐπιχέουσαν βάλσαμον εἰς τὰ δεινά των.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν σᾶς γράφω, δὲν ἐπετράπη ἡ ἔξοδος ἐκ τῶν πλοίων τῶν προσφύγων, καθόσον δὲν θέλουσιν ἐξέλθει πρὶν ἢ ὁ ἄγγλος πρόξενος συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ γενικοῦ Διοικητοῦ Σμύρνης καὶ ἀναλάβῃ οὗτος τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν ἐν Σμύρνῃ. Πιστεύω δὲ ὅτι σήμερον θέλουσιν ἐξέλθει, ἴσως εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, ἔνθα θὰ τοὺς ἀφήσωσι μέχρις ἀφίξεως διαταγῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ὑψ. Πύλης. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἐξέλθωσιν οἱ πρόσφυγες, δὲν θὰ πράξωσι τοῦτο ἢ ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τῶν ἀγγλικῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν, ὅτι ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὺς τὴν προστασίαν των, καθόσον ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔχουσι σκοπὸν ν' ἀπομακρυνθῶσι ταύτης.

Οἱ πρόσφυγες ἔχουσιν ἀνάγκην πολλῶν πραγμάτων, οἷον χρημάτων, ἐνδυμάτων, καὶ κατοικίας, καὶ ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἱκανός· ἡ φιλελευθέρα κοινωνία τῆς Σμύρνης, οἱ ἀνεξάρτητοι καὶ φιλάνθρωποι κατοικοι αὐτῆς προθύμως ἀπὸ τοῦδε προσφέρουσιν ὡς ἄτυλα οἱ μὲν τὰς οἰκίας των, ἄλλοι δὲ τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς ὅπως διὰ συνεισφορῶν προμηθεύσωσιν τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς πρόσφυγας, καὶ ἄλλοι πράττουσιν ὅ,τι δύνανται πρὸς περίθαλψιν. Πρόκειται δὲ νὰ διορισθῇ ἀμέσως ἐπιτροπή, ὅπως φροντίσῃ περὶ αὐτῶν καὶ εὑρέσεως κατοικιῶν δ'ἃ τοὺς στρατιώτας πρὸ πάντων.

Τί δὲ νὰ σὲ εἴπω περὶ τῆς Νέας ἡρωΐδος τῆς θυγατρὸς τοῦ Κυρίου Ἀρτέμη. Δὲν θὰ τὸ πιστεύσητε, ἀλλ' εἶναι βεβαιότατον, εὑρίσκεται καὶ αὕτη ἐντὸς τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοκινήτου παρακολουθήσασα τὸν ἑαυτῆς πατέρα. Ὁποία τωόντι ἀρετὴ διὰ γυναῖκα! ἀδύνατον ἡ θέα αὐτῆς νὰ μὴ κινήσῃ τινὰ εἰς θαυμασμόν. Βλέπεις τὴν νέαν ταύτην τὴν ἐπιμελῶς καὶ τρυφερῶς ἀνατραφεῖσαν, οὖσαν ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν προσφύγων ἐν τῷ καταστρώματι τοῦ ἀτμοκινήτου καθημένην, συνομιλοῦσαν μετ' αὐτῶν πάντοτε ὑπὲρ πατρίδος, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός της δίδουσαν θάρρος εἰς τοὺς γενναίους συνταξειδιώτας της. Δυστυχὴς καὶ αὕτη, ἐγκατέλιπε μητέρα, πατρίδα, ἀναπαύσεις τὰ πάντα καὶ περιπλανᾶται θέλουσα νὰ συμμερισθῇ τὴν τύχην τοῦ γενναίου καὶ ἀτρομήτου πατρός της.

Τί γίνεται ἐν Ἑλλάδι ἤδη μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Παλαμηδίου, δὲν γνωρίζω. Θέλει ἄρα γε ὁ Βασιλεὺς ἀναγκασθῇ ν' ἀλλάξῃ σύστημα;.... ὑπουργεῖον;.... .... Τὸ τοῦ Ναυπλίου κίνημα τῷ ἐχρησίμευε τάχα ὡς διδακτικώτατον μάθημα;... ..... αἴ!

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ.—Τί νὰ προσθέσωμεν εἰς ταῦτα; τί ἢ τίνα πρῶτον νὰ θρηνήσωμεν; τὰ ἀπανθρώπως σφαγιαζόμενα ἱερὰ τῆς Ἑλλάδος δικαιώματα, ἢ τοὺς ἐναγῶς διαφθειρομένους τῶν υἱῶν αὐτῆς; Πορεύου, πορεύου Ὄθων εἰς τὴν προσφιλῆ ὁδόν σου· φανοῦ ἄξιος τῶν ἐντολέων σου μέχρι τέλους. Τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων σου καὶ τὸ τῆς καταισχύνης τῆς Ἑλλάδος ἐγγίζουσι· σὲ τὸ βεβαιοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ Πανελληνίου ὁ προσφιλής σου «Βρεττανικὸς Ἀςήρ.»

ΓΑΛΑΖΙΟΝ, τὴν 12/24 ἀπριλίου 1862.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Βρεττ. Ἀςέρος.»

Ἡ ἐν ἀντιγράφῳ ἐσώκλειστος ἀναφορὰ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἔγεινε κατ' αὐτὰς παρὰ τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν, οἵτινες μ' ἐπερώτησαν νὰ σᾶς στείλω ἀντίγραφον αὐτῆς, ὅπως τὸ καταχωρήσητε εἰς τὸν ἀξιότιμον «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» σας, τὸν ἑλληνικώτατα καὶ ἐθνικότατα ὑπερασπιζόμενον τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ἡ ἀναφορὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη σχεδὸν παρ' ἁπάντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων (ἐκτὸς τριῶν ἐμπόρων), καὶ αἱ ὑπογραφαὶ συμποσοῦνται ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας.

Πιστεύω, ὅτι θέλετε προθύμως καταχωρήσει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν συνοδεύσει μετὰ τῶν προσηκόντων σχολίων, ὅπως, ἂν ὄχι δι' ἄλλο τι τοὐλάχιστον, ἵνα ἴδωσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ὅτι τὰς αὐτὰς αἰσθανόμεθα ἀνάγκας θεραπείας· δὲν λέγομεν ἐδῶ περισσότερα, διότι ἀρκετὰ λέγει ἡ ἀναφορά.

Τοιαῦται ἀναφοραὶ γίνονται καὶ εἰς Βραΐλαν, Πούργεβον καὶ λοιπὰς πόλεις τῆς Δακίας.

Δεχθῆτε, Κύριε Συντάκτα, τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς διατελῶ. Ὁ προσφιλής σας φίλος.

Υ. Γ. Παρέτρεξα νὰ προσθέσω ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ ἀπεστάλθη πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, πρὸς ὃν ἔστειλα τὸν ἀντίγραφον τοῦ ἐπιστολίου τοῦ γράμματος ἐστάλη, καὶ παρακαλεῖται νὰ τὴν διαβιβάσῃ πρὸς Α. Μεγαλειότητα, καὶ κάμετε μυείαν ἂν ἐγκρίνετε εἰς τὸ φύλον σας.

Χρέος μου θεωρῶ, νὰ σᾶς διακοινώσω πρὸς εὐχαρίστησίν σας, ὅτι ἐσυστήθη ἐνταῦθα πρὸ 4 μηνῶν Ἑλληνικὴ ἑταιρία ὡς ἡ τῶν Ἰταλῶν, καὶ ἔχουσα καὶ εἰς ἄλλας πόλεις διαφόρους διακλαδώσεις· μέχρι σήμερον ἔχει ἀποθεματικὸν κεφάλαιον φλωρία χίλια.

Καλὲ πατριῶτα, πάσχομεν, πάσχομεν ἐξ ἁμαρτιῶν μας καὶ ὁ Θεὸς τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ τὸ ἔλεός του, ἄλλως μὲ τὴν τοιαύτην μεταιρφόνον κυβέρνησιν, ἀπολλύμεθα.

Βλάγαροι, Σέρβοι παντοῦ ἐσύστησαν ἑταιρείας, προπαρασκευάζονται, καὶ ἡμεῖς ἀλληλοκατονούμεθα!!!

Μὴ φείσθῆτε κόπων χάριν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ἐξόχου πατριωτισμοῦ σας, καὶ ἤμαρ ἐπελεύσεται καὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας.

Ὁ αὐτός.

ΣΗΜ. ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ.—Πάντες ὑπέγραψαν τὴν παρὰ πόδας ἀναφοράν, λέγει ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν ἀνταποκριτὴς, πλὴν τριῶν. Ἂς μάθωσιν οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες, ὅτι καὶ εἰς Γαλάζιον ὑπάρχουσι τρεῖς κωφάλαλοι.

Ἰδοὺ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορά.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ
ΟΘΩΝΑ Α.'
ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Μεγαλειότατε!

Οἱ ἐνταῦθα παροικοῦντες Ἕλληνες μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ παρουσιαζόμεθα ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Υ. Μεγαλειότητος, ὅπως διὰ τῆς παρούσης ἐκφράσωμεν Αὐτῇ τὰς εὐχάς μας, ἐμπνεομένας ὑπὸ θειοκαταστάτου πόθου πρὸς ἐπανέλευσιν τῆς λαοτρόφου εἰρήνης εἰς τὴν πολυτάλαιπτον πολιὰν Ἑλλάδα.

Λίτιον πραγματικώτατον τῆς προόδου τῶν καθ' ἡμᾶς κοινωνιῶν, Μεγαλειότατε, ἀναντιῤῥήτως πιστεύεται ἡ μετὰ παῤῥησίας προσπέλασις, ἣν οἱ λαοὶ δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι πρὸς τοὺς ἰδίους ἑαυτῶν ἡγεμόνας, καὶ μάλιστα ἐν δειναῖς περιστάσεσιν, οἷαι νῦν αἱ ἡμέτεραι· διότι ἡ καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς πείρας ἀπορῤῥέουσα ἐπιστήμη, ἥτις τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν θεάπλασιν τῶν λαῶν προάγουσα, καθιστᾷ αὐτοὺς ἁρμοδίους γνωμοδότας πρὸς τὴν δημοσίαν εὐημερίαν, δικαίως ἐντιμωμένην ὑπὸ τῶν πεφωτισμένων ἡγεμόνων, συνέπειστεν αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν αὐτὴν δὴ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἱκανοποιῶσιν αὐτήν, κτώμενοι ἐκ τούτου ἰδίᾳ μὲν τῶν ἑαυτῶν ὑπηκόων τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν ἐν γένει δὲ τοῦ κόσμου τὴν ὑπόληψιν.

Πρὸ πολλοῦ, Μεγαλειότατε, καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἀτυχοῦς ὑπουργικῆς ἀποτυχίας τοῦ ναυάρχου Κυρίου Κανάρη, δυσάρεστοι περιήρχοντο ἡμῖν εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος, καὶ βαρυθύμως συνηθανόμεθα τὴν ἤδη καταφανῆ γενομένην κακεξίαν, ἧς θῦμα ἔμελλε νὰ ἦναι ἡ πολυώδυνος πατρίς· ἡ ἐπισυμβᾶσα συγκίνησις τῆς Ναυπλίας κατετάραξεν ἡμᾶς δεινῶς καρδιαλγοῦντας, ὡς ὁρῶντας τὴν ἄθυσσον, πρὸς ἣν ἀκατασχέτως τὸ βαρυαλγὲς Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ δυσσαμανοῦς ἀλάστορος δαίμονος συνωθεῖται.

Σταθερὰν εἴχομεν πεποίθησιν, ὅτι ἡ σύνεσις τῆς Υ. Μεγαλειότητος, καὶ τῶν συμβούλων Αὐτῆς ὁ πατριωτισμὸς, ἤθελον ἀπαλλάξει τὸν κόσμον τοῦ ῥριωδόους τῆς ἀδελφοκτονίας θεάματος. Ὅτι ἡ Υ. Μεγαλειότης φιλομένη τοῦ Πανελληνίου, ἤθελεν ἐγκαίρως τὸ σώσει τῆς ὀδυνηροτάτης τῶν θλίψεων, ἄρα δὲ οὕτως ἐκ μέσου καὶ πᾶσαν βάσκανον ἀφορμὴν μορφῆς καὶ κατακρίσεως ἀπὸ μέρους τῶν πεπολιτισμένων Ἐθνῶν ἐνκυντίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδὲ κἂν ταύτην τὴν παρηγορίαν ἔσχομεν.

Μεγαλειότατε, οἱ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ὑμετέρου Βασιλείου Ἕλληνες, οἱ τὴν ἀθρόαν καὶ ὁλοσχερῆ μετὰ τῶν ἐντὸς ἀποτελοῦντες Ἑλλάδα, μετ' ἀνεκῤῥάστου ὀδύνης ἐπίνουσι τὸ πάμπικρον τοῦτο καὶ σπαραξικάρδιον ποτήριον. Ἀλλ' ἐκθέτοντες ταῦτα δὲν προτιθέμεθα νὰ παραπικράνωμεν τὴν ἀρκούντως ἤδη πεπληρωμένην πικρίας καρδίαν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Μακρὰν ἀρ' ἡμῶν ἡ ἰδέα αὕτη, διὸ καὶ νῦν καθικετεύομεν τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι οἱ ἐκτὸς Ἕλληνες ἐπὶ χρηστοτέρων ἐλπίδων στηριζόμενοι, ἠτένισαν πάντοτε πρὸς τὸν Θρόνον Αὐτῆς· ὅτι ἀεὶ θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς τὸ μόνον τοῦ ἐθνισμοῦ των στήριγμα, τὴν μόνην τῆς μεγάλης ἰδέας ἄγκυραν.

Βασιλεῦ, λαλοῦντες οὕτως οἱ εὐάριθμοι ἡμεῖς πεποίθαμεν, ὅτι ἑρμηνεύομεν τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων τὰ αἰσθήματα· ἅπαντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀπαραμείωτου πατριωτισμοῦ ἐμπνεόμενοι, ὁμοιοτρόπως φρονοῦμεν, ἑπομένως ὁμιλοῦμεν τῆς αὐτῆς καὶ ὁμοίας ἐννοίας γλῶσσαν. Ἐν ξένῃ γῇ ζῶντες, οὐδαμῶς λησμονοῦμεν τὴν γεννήσασαν ἡμᾶς, μάλιστα σεμνυνόμεθα ἐπὶ τῇ καταγωγῇ ἡμῶν καὶ ἀκμαῖον διατηροῦμεν τὸν πατριωτισμὸν ἡμῶν εἰς πᾶσαν θυσίαν μένοντες πρόθυμοι.

Νῦ